

കേരള ക്രൈസ്തവസഭ

(ഒരു ചരിത്ര സംഗ്രഹം)

(വരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്)

THE CHURCH IN KERALA (A SHORT CHURCH HISTORY)

By

Domestic Prelate

Rt. Rev. Msgr, Philipose Ramban

Revised and Published by

Very Rev. Fr. Mathei Malancharuvil

1988

കേരള ക്രൈസ്തവസഭ

(ഒരു ചരിത്ര സംഗ്രഹം)

(പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്)

THE CHURCH IN KERALA

(A SHORT CHURCH HISTORY)

By

Domestic Prelate

Rt. Rev. Msgr. Philipose Ramban

Revised and Published by

Very Rev. Fr. Mathai Malancharuvil

1988

പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പിന്റെ മുഖവുര

നമ്മുടെ സഭാസംഘടനകളുടെ ഉപയോഗാർത്ഥം അഭിവന്ദ്യ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചൻ തയ്യാറാക്കിയതാണ് കേരളക്രൈസ്തവസഭ എന്ന ഈ ചെറു ചരിത്രഗ്രന്ഥം. വന്ദ്യറമ്പാച്ചന്റെ നിര്യാണത്തിനു ശേഷം 1980-ലും 1985-ലും അന്നുവരെയുള്ള ചരിത്രം കൂടി ചേർത്ത് പുതിയ പതിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും പുതിയ പതിപ്പ് ആവശ്യമായി വന്നതിനാൽ ഇതുവരെയുള്ള ചരിത്രം കൂടി ചേർത്ത് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

പ്രസാധകൻ,

ഫാദർ മത്തായി മലഞ്ചരൂവിൽ

തിരുവനന്തപുരം.

15-7-1988.

ആദ്യപതിപ്പുകളുടെ മുഖവുര

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ ഏ. ഡി. 52-ൽ ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആദ്യകാലത്തെ കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ചരിത്രമൊന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. പാരമ്പര്യങ്ങൾ, പഴയ ശിലാലിഖിതങ്ങൾ, ചെമ്പേടുകൾ, കേരളം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള വിദേശീയരുടെ എഴുത്തുകൾ ആദിയായവകളിൽ നിന്നുമാണ് ഇപ്പോൾ നാം അവരുടെ ചരിത്രം ഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഒരു പോർട്ടുഗീസുകാരനായ ഗോവെയാ എന്നയാൾ ഏ. ഡി. 1606-ൽ പോർട്ടുഗീസുകാഷ്ട്രയിൽ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള ജോർദാനാ എന്ന ഗ്രന്ഥം ആണു കേരളത്തിലുള്ള പഴയ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി നമുക്കു അറിവുതരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ചരിത്രഗ്രന്ഥം. എന്നാൽ അതൊരു നിരാക്ഷേപഗ്രന്ഥമെന്നു കരുതുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ നെസ്തോറിയരായിരുന്നു എന്നും ആ പാഷണ്ഡത നീക്കുവാനായിരുന്നു പോർട്ടുഗീസുകാർ അവരുടെ സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടതെന്നും പേർഷ്യൻമെത്രാൻമാരുടെ വരവിനെ തടഞ്ഞത് അവർ നെസ്തോറിയരായതിനാലാണെന്നും മറ്റുമാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

മി. മെക്കൻസി, ഡോ. റെയ്, വൈററുഹൗസ്, മി. നാഗമയ്യാ ആദിയായവരെല്ലാം ഗോവെയായുടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് സുറിയാനികാരുടെ ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ നെസ്തോർകാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി കാണപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പഴയ പള്ളികൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു സമർത്ഥവും ഇവരാരും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. കന്യാസൂത്രിയമ്മ ദൈവമാതാവല്ലെന്നു തള്ളിപ്പറയുന്ന നെസ്തോറിയർ ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ പള്ളികൾ വയ്ക്കുകയില്ലെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണല്ലോ.

മി. ഇടുപ്പുറൈട്ടർ. കുര്യൻ പാതിരി, മി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ആദിയായവർ കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾമുന്യ മുതലുകേയാക്കോബായക്കാരായിരുന്നു എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ മുന്യമുതലേ യാക്കോബായക്കാരായിരുന്നു എങ്കിൽ യാക്കോബായക്കാരുപയോഗിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യസുറിയാനിക്കുപകരം കൽദായസുറിയാനി മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ പഴയകാലത്ത് ഉപയോഗത്തിൽ വന്നത് എങ്ങനെയെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു സമാധാനവും അവർ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. പുത്തൻകൂർ വൈദികരുടെ പഴയ തറവാടുകളിൽ നോക്കിയാൽപോലും കൽദായ സുറിയാനിയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല 450-ൽ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനുശേഷം മാത്രമുണ്ടായ യാക്കോബായസഭ ആദ്യശതകം മുതൽ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ.

അകത്തോലിക്കർ സഭാചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ അവരുടെ സഭയുടെ ആവിർഭാവം മുതലുള്ള ചരിത്രം വർണ്ണിച്ചെഴുതുകയും അതിനുമുമ്പുള്ള ചരിത്രം ചുരുക്കിക്കൂട്ടി അവ്യക്തമാക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും. അവർക്കു അതിനെ നിവൃത്തിയുള്ളതാനും. അങ്ങനെയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾകത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളല്ല. അതിനാൽ ശരിയായ ഒരു ചരിത്രസംഗ്രഹം എഴുതിക്കിട്ടണമെന്ന് പലരും ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ആ ആവശ്യം നിവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

തിരുവനന്തപുരം സെന്റ് മേരീസ് പ്രസ് മാനേജർ റവ. ഫാ. മത്തായി മലഞ്ചരൂവിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം തെറ്റാതിരുത്തി അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനു ചെയ്തുന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

എന്നു,
ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ

കേരള ക്രൈസ്തവസഭ

ഒരു ചരിത്രസംഗ്രഹം

അദ്ധ്യായം 1

ആരംഭം

ക്രിസ്തുമതം ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയിൽ പ്രസംഗിച്ചതു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടു അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഒരാളായ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാണ്. അദ്ദേഹം സിറിയ, മൊസപ്പൊട്ടോമിയ, പേർഷ്യ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണം നടത്തിയ ശേഷം അവിടുത്തെ ജോലി ക്രിസ്തുവിന്റെ 72 അറിയിപ്പുകാരിൽപെട്ട ആദായിയെയും മാറിയെയും ഏല്പിച്ചിട്ട് എ.ഡി. 52-ൽ കേരളത്തിൽ വന്നു. അക്കാലത്തു ചൈന, പേർഷ്യ, ഇജിപ്റ്റ്, സിറിയ, മൊസൊപ്പൊട്ടോമിയ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു ആളുകൾ കച്ചവടത്തിനായി കപ്പൽമാർഗ്ഗം കേരളത്തിൽ വരിക പതിവായിരുന്നു.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പാരമ്പര്യം ഏതാണ്ട് ഇപ്രകാരമാണ്. ശ്ലീഹൻ മാറെവിടെയൊക്കെയാണ് സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനുപോകേണ്ടതെന്ന് അറിയുവാൻ അവർ ചിട്ടിട്ടു. അപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ പോകണമെന്ന് ചിട്ടുവന്നു. അതുകണ്ട് ഇത്ര വിദൂരമായ ഒരു സ്ഥലത്തു തനിയെ പോയി സുവിശേഷമറിയിക്കുവാൻ അശക്തനായ തന്നെക്കൊണ്ട് എങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ച് അദ്ദേഹം വിഷണ്ണനായി.

ആയിടെ ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു രാജാവായ ഗോണ്ട ഫോറസിന് അതിമനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരം പണിയിക്കണമെന്ന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അതിലേക്ക് ഒരു നല്ല ശില്പിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ഹാബാൻ എന്നൊരാളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി മെസൊപ്പൊട്ടോമിയായിലേക്കു അയച്ചു. അന്നു അവിടങ്ങളിൽ വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതു ശില്പമുള്ള നല്ല ശില്പികളുണ്ടായിരുന്നു.

ഹാബാൻ അവിടെ ചെന്നു യോസ എന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ യേശു ഒരു സാധാരണനെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു സംസാരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തോമാശ്ലീഹായുടെ അടുക്കൽ വന്നു. തോമാശ്ലീഹാ യേശുവിനെ കണ്ടയുടനെ വേണ്ട ആചാരോപചാരങ്ങൾ നടത്തി. ശ്ലീഹാ, ഹാബോനോടുകൂടെ പോകണമെന്നും യാതൊരു ഭയപ്പാടിനും ആവശ്യമില്ലെന്നും തന്നെപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും യേശു അറിയിച്ചു.

ഗോണ്ടഫോറസ് രാജാവ്

അങ്ങിനെ ഹാബാനും തോമാശ്ലീഹായും കൂടി അന്ന് ബെസന്തഹറിൽ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മെസൊപ്പൊട്ടോമിയായിൽനിന്ന് കപ്പൽകയറി അന്ത്രപ്പോലിസിലെത്തി. അന്ന് അവിടെത്തെ രാജകുമാരിയുടെ വിവാഹാവസരമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ അവിടെയിറങ്ങി അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് വീണ്ടും കപ്പൽ കയറി ഗോണ്ടഫോറസ് രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യം ഇപ്പോഴത്തെ ബലൂചിസ്താനും പഞ്ചാബുംകൂടി ചേർന്നുകിടക്കുന്ന പഴയ പാർത്ഥ്യദേശമായിരുന്നു. തോമാശ്ലീഹാ നല്ല സുമുഖനും സുശില്പനുമായിരുന്നു. ഗോണ്ടഫോറസ് രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് വളരെ സന്തോഷിച്ചു പണിയേണ്ട കൊട്ടാരത്തിന്റെ മാതൃകയെല്ലാം ശ്ലീഹായെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം പണി ഉടനെ തുട

ങ്ങുവാനായികുറെപണവും അദ്ദേഹത്തെപ്പുലപ്പിച്ചു ഈ ഗോണ്ടഫോറസിന്റെ രാജ്യം ചോളദേശം അതായത് മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശം ആയിരുന്നു എന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അത് അത്ര ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

തോമ്മാശ്ലീഹാ തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ഒരിദ്രക്കെല്ലാം ധർമ്മം കൊടുത്തു. അങ്ങനെ രാജാവിനോടു വാങ്ങിയ പണം മുഴുവനും തീർന്നു. കൊട്ടാരത്തിന്റെ പണി ആരംഭിക്കുവാൻപോലും സാധിച്ചില്ല. അതുകണ്ടപ്പോൾ രാജാവ് കോപിച്ച് അദ്ദേഹത്തെപിടിച്ചു തടവിലാക്കി. കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവിനു ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിലും മനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തനിക്കായി തീർത്തിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. അതുമൂലം ആനന്ദമൂർച്ഛിച്ചുവന്ന രാജാവ് ഈ ശില്പിയുടെ ദിവ്യത്വം മനസ്സിലാക്കി. രാജാവും കുടുംബവും പ്രജകളിൽ പല പ്രമുഖന്മാരും കൂടി ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികളായി. താൻ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിന് ക്ഷമാപണം യാചിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവ് തോമ്മാശ്ലീഹായെ നമിച്ചു സ്വതന്ത്രനാക്കി വിടുകയും ചെയ്തു.

തോമ്മാശ്ലീഹാ സൊക്കോട്രാദീപിൻ

മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ അവിടെനിന്നു കാൽനടയായി പുറപ്പെട്ടു. പലതരംകാട്ടുമൃഗങ്ങളും ജലാജന്തുക്കളും ഉള്ള വനാഞ്ചരത്തിൽക്കൂടി കല്ലും മുളളും വകവയ്ക്കാതെ നടന്ന് കടൽത്തീരത്ത് എത്തി. ഒരു പടവിൽ കയറി ആഫ്രിക്കായുടെ കിഴക്കേതീരത്തുള്ള സൊക്കോട്രാദീപിലിറങ്ങി. അവിടെയും സുവിശേഷമറിയിച്ചു. പലരെയും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. ഒരു പള്ളിയും പണിയിച്ചു അവർക്കുവേണ്ട വൈദികരെയും ഒരു മെത്രാനെയും വാഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ

മാർതോമശ്ലീഹാ അവിടെനിന്ന് വീണ്ടും കപ്പൽ കയറി കേരളത്തിലെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്താണ് വന്നിറങ്ങിയത്. അക്കാലത്ത് കേരളവുമായി വ്യാപാരബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യഹൂദന്മാരുടെ കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ യീടെയിൽ ആദ്യമാദ്യം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച ശ്ലീഹാ അവർ വഴി കേരളത്തിലെ യഹൂദജാതന്മാരും പ്രസംഗിച്ചു. യൂദന്മാരുടെ ഏഴ് വർഷങ്ങളുടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി ഏഴ് സഭാകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ, പാലയൂർ, കോട്ടക്കായൽ, കോക്കമംഗലം, ചായൽ, നിരണം, കൊല്ലം എന്നിവയായിരുന്നു പ്രസ്തുത സഭാകേന്ദ്രങ്ങൾ. ചില ബ്രാഹ്മണകുടുംബങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളായി എന്നും വളരെ പഴക്കംചെന്ന ഒരു പാരമ്പര്യവും ഇവിടെയുണ്ട്.

തോമ്മാശ്ലീഹാ മൈലാപ്പുരിൽ

തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽനിന്നും കൊളമ്പിലും ചെന്നയിലും പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു, പലരെയും ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കിയശേഷം നാലരമാസം കഴിഞ്ഞു ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കേതീരത്തുള്ള മൈലാപ്പുരിൽ വന്നിറങ്ങി നാലരമാസം അവിടെയും സുവിശേഷമറിയിച്ചുകൊണ്ട് താമസിച്ചു. അനന്തരം മലയാറ്റൂരേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെയും ചിലരെ മാമ്മോദീസാ മൂക്കിയശേഷം വീണ്ടും മൈലാപ്പുരിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി അപ്പോഴും അനേകർ വിശ്വസിച്ചു. സ്നാനമേറു ക്രിസ്ത്യാനികളായി അവർക്കായി അവിടെ ഒരു വൈവാലയവും പണിയിച്ചു.

അവിടുത്തെ വിജാതിയർ വിഗ്രഹാരാധന, നരബലി, പൂരംപാട്ട്, സതി മുതലായ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ഇഴശ്ചരപ്രീതിയുണ്ടാകുമെന്നു കരുതി അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഉപദേശംകേട്ട് അനേകർ അവയെ ഉപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പോൾ അവ

രിൽ യഥാസ്ഥിതികരായ ചിലർ അതിൽ കുപിതരായി. ഒരു ദിവസം അവിടെയുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രക്കുറിയിൽ വെച്ച് ഒരു നരബലി നടത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് അതു തെറ്റാണെന്നും അതിൽ ദൈവം കോപിക്കുകയെന്നുള്ളതുമെന്തെന്നും തോമ്മാശ്ലീഹാ പറഞ്ഞു. ഉടനെ തോമ്മാശ്ലീഹാ കൂടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്ന് ആരാധന നടത്തണമെന്നവർ നിർബന്ധിച്ചു. അപ്പോൾ തോമ്മാശ്ലീഹാ ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് കുരിശു വരയ്ക്കുകയും ക്ഷേത്രവും ദേവനും അഗ്നിക്കിരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യുവാനായി ആ എമ്പ്രവാൻമാർ വഴിയിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന് മാർതോമ്മാശ്ലീഹായെ ചിന്നമലയിൽ വെച്ച് ഒരു ശൂലംകൊണ്ട് കുത്തിക്കൊന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലം ഈ ചിന്നമലയ്ക്കു സുറിയാനിക്കാർ 'ഗൽമുന' എന്നു സുറിയാനിയിൽ പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം ചെറിയകല്ലുമല, ചിന്നമല എന്നൊക്കെയാകുന്നു. അതുകേട്ട് പലചരിത്രകാരന്മാരും ഈ ചിന്നമലയ്ക്ക് 'കലമീനാ', 'കല്യാണ' എന്നൊക്കെയും പേരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പേരിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥമറിയാതെ കലമീനാ എന്നൊരു സ്ഥലം ഇൻഡ്യയിലില്ലെന്നും അതിനാൽ തോമ്മാശ്ലീഹാ മരിച്ചതു ഇൻഡ്യയിലല്ലെന്നുവരെ വാദിക്കാനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മുതലാളിത്തവും തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജലപാത്രവും എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് മൈലാപുരിലുള്ള അമ്പലമുക്ക് പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കുകയും, അന്നു മുതൽ ആ സ്ഥലം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ

കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശത്തു ഒരു വസന്തരോഗം പടർന്നുപിടിച്ചു. പലരും നാടുവിട്ടു ജീവനുംകൊണ്ടു നാലുവഴിക്കുംപോയി.

മെലോപ്പൂർപ്പള്ളി ഒരുവിധം അനാഥമായിത്തീർന്നു. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉറഹ്വ എന്നു പറയപ്പെട്ടുവന്ന എഡേസായിൽനിന്നും കാബീൻ എന്നൊരു കച്ചവടക്കാരൻ വന്നു മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടം തുറന്നു തിരുശേഷിപ്പുകളിൽ ചിലഭാഗങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. എഡേസായിലെ പള്ളിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. അതു ഒരു കെട്ടോബർ ആറാം തീയതി ആയിരുന്നു. ഗ്രീക്കുസഭക്കാരെ ആ തീയതി തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മദിവസമായി ഇന്നും ആചരിച്ചുവരുന്നു.

1258-ൽ ആ തിരുശേഷിപ്പുകൾ അവിടെ നിന്നും കിയോസ് എന്ന ചാപ്പലിലേക്കു മാറി സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെനിന്നു ഇറ്റലിയിലെ ഓർട്ടോണോ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അത് ഒരു ഡിസംബർ 21-ാം തീയതിയായിരുന്നു. അതിനാൽ പാശ്ചാത്യ സഭയിൽ ആ ദിവസമാണ് മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മദിവസമായി ആചരിച്ചുവരുന്നത്.

തിരുശേഷിപ്പു കേരളത്തിൽ

1953-ൽ അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ ടിസറാൻറ് തിരുമേനി കേരളം സന്ദർശിച്ചവസരത്തിൽ ആ തിരുശേഷിപ്പുകളിൽ ഒരുഭാഗം കൊണ്ടുവന്ന് മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്നിറങ്ങിയ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളസൂനിയായിക്കാർ ഇന്നും മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണദിവസമായ ജൂലൈ 3-ാം തീയതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മദിവസമായി ആചരിച്ചുവരുന്നതെന്നുള്ളതും സ്മർത്തവ്യമാണ്.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം (1962-1965) ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള കത്തോലിക്കർ, കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുകരിച്ച് മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മദിവസം ജൂലൈ മൂന്നാം തീയതിയാണ് ആഘോഷിക്കുന്നത്.

ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കേരളത്തിലുള്ള വേലയെ പറ്റി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ചില രേഖകൾ ഇല്ലാതില്ല. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നടപടിപുസ്തകം (Acts of St. Thomas) എന്നൊരു ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്നു നടത്തിയ വേദപ്രചരണവേലയെക്കുറിച്ചും മൈലാപ്പൂരിലെ ചിന്നമലയിൽ വച്ചുള്ളതായ തന്റെ രക്തസാക്ഷിമരണത്തെക്കുറിച്ചും ആ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടാമതായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നിരണത്തു മാളിയേക്കൽ തോമ്മാ എന്നൊരു വൈദികൻ എഴുതിയിരുന്ന തോമ്മാചരിത്രത്തെ 1601-ൽ തോമ്മാ എന്നു പേരുള്ള വെറൊരാരം മാർഗ്ഗം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ രീതിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു മലയാളഗ്രന്ഥവും മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കേരളത്തിലെ സുവിശേഷവേലയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രം നമുക്കു തരുന്നൂ.

മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ (കേരളത്തിൽ) സുവിശേഷവേല ചെയ്തു എന്ന് നിരവധി സഭാപിതാക്കന്മാരും പ്രാചീന ആരാധനക്രമങ്ങളും സാക്ഷിക്കുന്നു.

എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി, കേരളത്തിൽ ഉള്ള സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതസാക്ഷ്യമത്രേ ഏറ്റവും പ്രധാനം. മാർതോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ സത്യവേദം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്ന് ഉറപ്പായി ഇവിടുത്തെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

നസ്രാണികൾ

ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആരംഭകാലത്ത് അന്ത്യോക്യായിലെ പ്രധാന ഭാഷ ഗ്രീക്കായിരുന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തൻ" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവർ

യേശുവിനെ ഗ്രീക്കിൽ ക്രിസ്തുവെന്നും യേശുവിന്റെ അനുയായികളെ ക്രിസ്ത്യന്മാർ എന്നും വിളിച്ചു. (നട. 11, 26) യഹൂദന്മാർ യേശു അഭിഷിക്തനാണെന്നു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ യേശുവിനെ നസ്രായമതക്കാരൻ എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെ നസ്രായ മതാനുസാരികൾ, നസ്രാണികൾ എന്നും വിളിച്ചുവന്നു. (നട. 24, 5) ആദ്യകാലം മുതൽ കേരളീയക്രിസ്ത്യാനികളെ നസ്രാണികളെന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്നും ഇവിടെ ആദ്യകാലത്ത് സഭയെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത് അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നല്ലെന്നും ചേർഷ്യ മുതലായ സ്ഥലത്തു നിന്നാണെന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം 2

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലശേഷം

മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിന്റെ ജാമാരാവായ ഒരാളെ കീഴ്പ്പാ എന്ന പേരിൽ ഒരു മെത്രാനായി വാഴിച്ചു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ താമസിപ്പിച്ചു എന്നും ചോഴമണ്ഡലത്തിലെ രാജാവിന്റെ സഹോദരനായ ഒരാളെ പൗലുസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു മെത്രാനായി വാഴിച്ചു മൈലാപ്പൂരിലാക്കിയെന്നും അവർ ക്രമാനുസൃതംപിൻഗാമികളെ വാഴിച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിലനിന്നുവന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ത്രിസാക്രിസ്ത്യാനികൾ

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ബ്രഹ്മമണരിൽ നിന്നും മറ്റുമുണ്ടായ മതപീഡനം നിമിത്തം മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശത്തുനിന്നും വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അയൽനാടുകളിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. ആ കൂട്ട

ത്തിൽ ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനികൾ കിഴക്കേ കടൽ തീരം വഴി തെക്കോട്ടുവന്നു' കന്യാകുമാരി ചുറ്റി പടിഞ്ഞാറേ കടൽതീരത്തുള്ള കൊല്ലത്തുവന്നു' അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളോടുകൂടെതാമസമാക്കി. കുറെപ്പേർ തിരുവാങ്കോട്ടും താമസിച്ചു. ഇവർ തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വമതക്കാരുള്ള സ്ഥലം തേടി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പ്രയാസങ്ങളും സഹിച്ചു വന്നുപേർന്നതിൽ കൊല്ലത്തെ സുറിയാനിക്കാർ അവരെ "ത്രീസായ" എന്ന സുറിയാനിപ്പേർ വിളിച്ചു. "ത്രീസായ" എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'ഓർത്തഡോക്സ്' അതായത് 'സത്യവിശ്വാസം പാലിക്കുന്നവർ' എന്നാകുന്നു. ഈ വാക്ക് സുറിയാനിയാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കാതെ ചിലർ ത്രീസായ എന്നതിന് 'ധരിയായ'ക്കൊ' എന്നാണർത്ഥമെന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാണിക്കവാചകർ എന്നൊരു ഹൈന്ദവമാന്ത്രികൻ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജപിച്ചുകൊടുത്ത ഭസ്മം ധരിക്കാതെ മാറിക്കളഞ്ഞവർ എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥമെന്നും അവർ എഴുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ അത് ശരിയല്ല.

ഈശോദാസവീരായി എന്നൊരാരം ഇവർക്ക് കൊല്ലത്ത് ഒരു പള്ളി പണി കഴിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. പിൻകാലത്ത് ആ സ്ഥലം കടലെടുത്തുപോയതിനാൽ ആ പള്ളി നശിച്ചുപോയി.

രണ്ടു പഴയ തമ്രശാസനങ്ങൾ

മാർത്തോമാശ്രീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ശരിയായിരിക്കണമെന്ന് അനുമാപ്താൻ ചില ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് രണ്ടു തമ്രശാസനങ്ങളാണ്.

അതിൽ ആദ്യത്തേത് കൊടുങ്ങല്ലൂരെ ഭരണാധികാരിയായ വീരരാഘവചക്രവർത്തി പെരുമാൾ, മഹാദേവർ പട്ടണത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഭരിച്ചുവന്ന

ഘൃതപ്പെട്ടത് മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെങ്കിൽ അതിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മെത്രാൻ മാർതോമാശ്ലീഹായാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻമാരുടെ അനന്തരഗാമികളാണെന്നു ന്യായമായി അനുമാിക്കാം.

ഈ ചെമ്പേടുകളിൽ രണ്ടാമത്തേത് ഇപ്പോൾ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. പുത്തൻ കുർ സുറിയാനിക്കാർ യാക്കോബിയാക്കാറെന്നും മാർത്തോമ്മാക്കാറെന്നും രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട് നടത്തിയ ആദ്യത്തെ വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ തോറ്റുപോയ മാർതോമ്മാമെത്രാൻ വിധിപ്രകാരം ഇത് യാക്കോബായമെത്രാനു കൊടുക്കുവാനായി കോർട്ടിൽ കെട്ടിവെച്ചപ്പോൾ അതിൽ നീളം കൂടിയ ഒരു തകിട് ഷീച്ചുള്ളവ മാത്രമേ ഹാജരാക്കിയുള്ളൂ. പിന്നീട് പഴയ ലിപികൾ വായിച്ചു ശീലമുള്ള ഗവേഷകൻമാർ നോക്കിയപ്പോഴാണ് തിരുവല്ലാ എസ്. സി. സിമ്മനാരിയിലിരിക്കുന്ന നീണ്ട ചെമ്പേട് കോട്ടയം പഴയ സിമ്മനാരിയിലിരിക്കുന്ന ചെമ്പേടുകളുടെ നടുവിലുള്ള ഒരു വിഭാഗമാണെന്നു മനസ്സിലായത്.

പന്തേനുസീന്റെ ആഗമനം

മൈലാപ്പൂർ ബ്രാഹ്മണർ അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ മതസംബന്ധമായ തർക്കത്തിൽ തോൽപ്പിക്കുകയും അവരെ വളരെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ കേരളത്തിലും മതസംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ഹിന്ദുക്കളോടു വാദിച്ചു ജയിക്കത്തക്ക ആളുകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടത്തിലുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവർ കരുതി. അക്കാലത്ത് അലക്സാന്ദ്രിയായിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാർ കപ്പൽവഴി കേരളത്തിൽ വരുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ചു നല്ല അറിവും പരിചയവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളെ അയച്ചുതരണമെന്ന് കാണിച്ചു പ്രസ്തുത കച്ചവടക്കാർ മുഖേന കേരള നസ്രാണികൾ അലക്സാന്ദ്രിയാ

യിലെ ദൈമത്രിയോസ് മെത്രാൻറെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു.

അന്ന് ക്രിസ്തുമതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രശസ്തിയേറിയ ഒരു പാഠശാല അലക്സാന്ത്രിയായിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ പ്രിൻസിപ്പാൾ പലസ്ത്യാക്കാരനായ പന്തേനൂസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല തത്വജ്ഞാനിയും ജിതേന്ദ്രിയനുമായിരുന്നു. ദൈമത്രിയോസ് മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏ. ഡി. 190-ൽ കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം ഇവിടെവന്നപ്പോൾ കേരള സുറിയാനിക്കാരുടെ പക്കൽ വി. മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ കൽദായസുറിയാനിയീലുള്ള ഒരു പ്രതി കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു എന്നും മറ്റും സഭാപരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അന്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭാരതമെത്രാൻ നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൽ

ക്രിസ്തുമതത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു റോമ്മാപക്രവർത്തിമാർ ആരംഭകാലം മുതൽ വളരെ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി പത്തു മതപീഡനങ്ങളും അവർ നടത്തി. എങ്കിലും അൽഭുതകരമാംവണ്ണം ക്രിസ്തുമതം അതിനെ അതിജീവിച്ചു. ഒടുവിൽ റോമ്മാ നാടുവാഴിയായ കോൺസ്റ്റാന്റൈൻചക്രവർത്തിതന്നെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. അതോടുകൂടെ ആ മതപീഡനവും അവസാനിച്ചു. ഏ. ഡി. 313-ൽ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ എവിടെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനും ആരാധന നടത്തുന്നതിനും വേണ്ട സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു.

ഇങ്ങനെ സഭയ്ക്കു വെളിയിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ തീർന്നപ്പോൾ സഭയ്ക്കകത്തുനിന്നു പല ദുരൂപ

ദേശങ്ങളും പൊന്നിവാരുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ സത്യോപദേശമേതെന്നും ദുർഗ്ഗപദേശമേതെന്നും വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടയാവശ്യം നേരിട്ടു. അതിനായി എ. ഡി. 325-ൽ നിഖ്യാ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഒരു സാർവത്രിക സുന്നഹദോസ് കൂടി. ക്രിസ്തു. സത്യദൈവമല്ലെന്നുള്ള അറിയോസിന്റെ ഉപദേശം തെറ്റാണെന്നും മനുഷ്യനായി പിറന്ന ദൈവമാണ് ക്രിസ്തുവെന്നും അതായത് ശരിയായ ഉപദേശമെന്നും ആ സുന്നഹദോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഈ സുന്നഹദോസിൽ 318 മെത്രാൻമാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അവരിലൊരാൾ പേർഷ്യയുടെയും വലിയ ഇൻഡ്യയുടെയും മെത്രാനായ യോഹന്നാൻ മെത്രാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആസുന്നഹദോസ് നടപ്പടിയിൽ ഈ സ്ഥാനപേര് പറഞ്ഞ് ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയല്ല സ്ഥാപിച്ചതെന്നും മറ്റു സഹോദരങ്ങളോടും സഭകളോടും ഉള്ള കൂട്ടായ്മയിലാണ് തോമ്മാശ്ലീഹ സഭയെ സ്ഥാപിച്ചതെന്നും പേർഷ്യയും ഇൻഡ്യയും അന്നു ഒരേ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലായിരുന്നു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നു കേരളത്തിലെ മെത്രാൻമാരെന്നും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ഡൊറോത്തിയോസിന്റെ എഴുത്ത്

ടയറിലെ മെത്രാനായ ഡൊറോത്തിയോസ് ക്രിസ്തുവർഷം 325-ൽ പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹൻമാരെപ്പറ്റി സംഗ്രഹിച്ചെഴുതിയ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ പാർത്യരും മേദ്യരുമായ ഇൻഡ്യക്കാരുടെയിടയിൽ സുവിശേഷവേല നടത്തിയിരുന്നുവെന്നും ഇൻഡ്യയിലെ 'കലമീന'യിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം മരിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വിവരം എവുസേബിയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചിന്നമലയ്ക്കു സുറിയാനിയിൽ

ഗൽമൂന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞുവന്നത്. ആ സുറിയാനി വാക്കിന്റെ ഒരു തർജ്ജമാണ് കലമീനാ. അല്ലെങ്കിൽ മററു ചിലർ എഴുതിയിരുന്ന 'കല്ലാണ്' എന്നുള്ള വാക്കുകളെന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

മാലദ്വീപുകാരൻ തെയോഫിലോസ്

പൗരസ്ത്യറോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ചക്രവർത്തി, ക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെന്ന് പഠിപ്പിച്ചുവന്ന അറിയോസിന്റെ വേദവിപരീതത്തെ പിൻതാങ്ങുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ മാലദ്വീപുകാരനായ ഒരു തെയോഫിലസ് താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹവും അറിയോസിന്റെ ഉപദേശത്തെ പിൻതാങ്ങുന്ന ആളായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ ഒരുമെത്രാനായി വാഴിപ്പിച്ച് അറിയോസിന്റെ ഉപദേശം കീഴ്ക്കൊക്കെയും പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു മിഷനറിയായി അറേബിയ അബ്സിനീയാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെയെല്ലാം പ്രസംഗം നടത്തിയശേഷം സ്വദേശമായ മാലദ്വീപിലെത്തി. അവിടെനിന്നും 335-ൽ അദ്ദേഹം കേരളത്തിലും വന്നു.

ഫിലോസ്റ്റോർജിയൂസ് (Philostorgius) എന്നൊരാൾ സഭയുടെ ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ തെയോഫിലോസ് കേരളത്തിൽ നടത്തിയ സുവിശേഷവേലയുടെ ചരിത്രവും കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ കേരളീയർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ഒരേ ഇരുപ്പിൽ ഇരുന്നുകേട്ടുവെന്നും ഇവിടെ പള്ളികളും വൈദികരും ഉണ്ടെന്നും ഇവിടെ കുർബാന ചൊല്ലുന്നത് സുറിയാനിയിലാണെന്നും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു കൂടാതെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലും മെലാപ്പൂരിലും സിലോണിലും മെത്രാൻമാരുണ്ടെന്നും കൂടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടെ മെത്രാൻമാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണാം.

അദ്ധ്യായം 3

കന്നായിത്തോമയുടെ ആഗമനം

കോൺസ്റ്റാന്റിൻയിൽ ചക്രവർത്തി റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തെ തന്റെ രണ്ടു മക്കൾക്കായി വിഭജിച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ കിഴക്കേതിന്റെ തലസ്ഥാനം കോൺസ്റ്റാന്റിനേപ്പിളും ഉറേതിന്റേത് റോമ്മായുമായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് കോൺസ്റ്റാന്റിനേപ്പിളിൽ ഇരുന്നത് മതത്യാഗി എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അയൽരാജ്യമായ പേർഷ്യയിലെ സാപ്പോർ ദ്വീതിയൻ രാജാവ് (310-380) ജൂലിയന്റെ അധികാരത്തിലുള്ള കിഴക്കൻ നാടുകൾ ആക്രമിക്കുവാനും അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി. തൻമൂലം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവിടെനിന്നും നാടുവിട്ട് ഓടിപ്പോയി. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏ. ഡി. 345-ൽ കന്നായിത്തോമ്മാ എന്നു പേരുള്ള ഒരാളിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മൂന്നു കപ്പലുകളിലായി ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേരളത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തു വന്നു ചേർന്നു. അവരിൽ ഉറഹ്ണക്കാരനായ ഒരു യൗസേപ്പ് മെത്രാനും കൂറെ വൈദികരും അല്മായരും ഉൾപ്പെടെ നാനൂറോളം ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു.

കന്നായിത്തോമ്മായും മറ്റു ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ കഴുത്തിൽ കുരിശു ധരിച്ച കുട്ടികളെകണ്ട് വളരെ സന്തോഷിച്ചു അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ വന്ന യൗസേപ്പ് മെത്രാൻ നിയോസുന്നഹാദോസിൽ ഇൻഡ്യയുടെ മെത്രാനായി ഒപ്പുവെച്ചു. യോഹന്നാൻ മെത്രാനാലയക്കപ്പെട്ടയാളായിരുന്നു എന്നും കൂടി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ചേരമാൻ പെരുമാൾ

അന്നു കേരളത്തിനു ചേരളം എന്നായിരുന്നു പേര്. കേരളത്തിനു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള ഇൻഡ്യൻ മഹാസമുദ്രം വളരെ പടിഞ്ഞാറോട്ടു മാറിപ്പോയതിനാൽ

ചേര് ധാരാളം അടിക്കുന്ന കിടന്നിരുന്ന ഒരു ഭൂവിഭാഗമായിരുന്നു അന്നു കേരളം. അന്നു കേരവൃകഷം ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. കേരവൃകഷം സുലഭങ്ങളാകുന്നതുവരെയും ഈ കേരളത്തെ ചേരളമെന്നും അതിന്റെ അധിപനെ ചേരമാൻ എന്നും വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. കന്നായിത്തോമ്മാ എന്ന ഒരു വണിക്ശ്രേഷ്ഠൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുകേട്ടുചേരമാൻപെരുമാൾ അദ്ദേഹത്തെ കോവിലകത്തേക്കു വരുത്തി. കന്നായിത്തോമ്മാ സമർത്ഥനും സുമുഖനും ആയിരുന്നു. കേരളത്തിൽ താമസിക്കുവാൻ തനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അതിലേക്കു കുറെ സ്ഥലം അനുവദിച്ചുതരണമെന്നും കന്നായിത്തോമ്മാ പെരുമാളിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

പെരുമാളിനും ആ അഭ്യർത്ഥന വളരെ സന്തോഷകരമായിത്തോന്നി. ആരംപാർപ്പില്ലാത്ത കുറെ സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ സമ്മതിച്ചു. പെരുമാൾ വേട്ടയ്ക്കുപോയ സമയം ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു. അതു കന്നായിത്തോമ്മായെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. തൊമ്മാളിനും ആ സ്ഥലം നല്ലതെന്നു തോന്നി. അവിടെ ആനക്കോലാൽ 244 കോൽ സ്ഥലം ചേരമാൻ പെരുമാൾ അളന്നുതിരിപ്പിച്ചു. കന്നായിത്തോമ്മായ്ക്കു കൊടുത്തു.

മാർത്തോമ്മാദ്രീഹായുടെ കാലത്ത് ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന കോട്ടക്കായൽ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു കുറെ ക്രിസ്തീയകുടുംബക്കാരെ വരുത്തി അവർ ആ സ്ഥലത്ത് വടക്കുഭാഗത്തായും കന്നായിത്തോമ്മായോടുകൂടെ വന്നവർ തെക്കുഭാഗത്തായും താമസമുറപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഓരോ കുടുംബത്തിനും ആവശ്യഭൂമി കന്നായിത്തോമ്മാതന്നെ വിരിച്ചു അതിരിട്ടുകൊടുത്തു. തെക്കുഭാഗത്തു താമസിച്ചവർ അവിടെ ഒരു പള്ളിയും പണിയിച്ചു. തെക്കുഭാഗത്തു താമസിച്ചിരുന്നവരെ തെക്കുംഭാഗരെന്നും, വടക്കുഭാഗത്തു താമസിച്ചിരുന്നവരെ വടക്കുംഭാഗരെന്നും വിളിച്ചുവന്നു. ഈ പേരുകൾ ഇന്നും നിലനിന്നുവരുന്നു. ഇവർ

കൃഷി, കച്ചവടം, സൈന്യസേവനം മുതലായവ ചെയ്തു ജീവിച്ചുവന്നു.

പേർഷ്യാക്കാർൻ കോസ്മോസ്

ഏ. ഡി 520-നും 535-നും മദ്ധ്യേ കോസ്മോസ് (Cosmos Indicopleustes) എന്നൊരു പേർഷ്യാക്കാർൻ പൂർവദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്യൻടോപ്പോഗ്രാഫി (Christian topographia) എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ കൊല്ലത്തും മൈലാപ്പൂരിലും സിലോണിലും പേർഷ്യൻമെത്രാൻമാരെ കണ്ടു എന്നും, സിലോണിൽ മിക്കവരും പേർഷ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളാണുള്ളതെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെയുള്ളവർ നാട്ടുകാരായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അനുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് ചരിത്രകാരൻമാർ പറയുന്നു.

ഇദ്ദേഹം മൈലാപ്പൂരിനടുത്തുള്ള സെൻറ് തോമസ് മഠത്തിനു “കല്യാണ” എന്ന പേരാണു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു “ഗൽമുനാ” എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ ഒരു തർജ്ജമമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. മലബാറിൽ കുരുമുളകു ധാരാളം വളരുന്നുണ്ടെന്നും കൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൈലാപ്പൂരിലെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അന്നുമഹമ്മദുദൈവം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മൈലാപ്പൂരിലെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടം ഒരു മഹമ്മദീയന്മാർതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു ഈ കോസ്മോസിന്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ടുർസിലെ വി. ഗ്രിഗറിയുടെ സാക്ഷ്യം

ഏ. ഡി. 590-നുമുമ്പ് എഴുതിയിട്ടുള്ള “രക്തസാക്ഷികളുടെ പ്രശസ്തി” എന്നൊരു ഗ്രന്ഥമു

ണ്ട്. അതിൽ ഫ്രാൻസിലുള്ള കൂർസിലെ വിശുദ്ധ ഗ്രിഗറി മൈലാപ്പൂരിനെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ലോകമൊക്കെയും തീർത്ഥാടനം നടത്തിയ സിറിയക്കാരുനായ തേയോദോർ എന്നൊരു മെത്രാൻ ഗോളിൽചെന്നു അദ്ദേഹത്തെകണ്ടു. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കേ തീരത്തുള്ള മൈലാപ്പൂരിൽ മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം സന്ദർശിച്ചുവെന്നും, അവിടെ ഒരു സന്യാസാശ്രമവും പള്ളിയും ഉണ്ടെന്നും പള്ളിനന്നായലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളുടെ ഒരു ഭാഗം അവിടെ നിന്നും ഉറഹായിലേക്കുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുകയാണെന്നും, അവിടുത്തുകാർ പറഞ്ഞതായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ രേഖ എഴുതിയ കാലത്തും ഇസ്രാഈം മതം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കബറിടം ഒരു മഹമ്മദിയന്മാർതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

ആൽഫ്രഡ് രാജാവിന്റെ നേർച്ച

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആൽഫ്രഡ് രാജാവ് 888-ൽ സിംഗ്ലം (Sighlem) എന്ന ഒരു മെത്രാൻവശം മൈലാപ്പൂരിലുള്ള മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടത്തിലേക്കു നേർച്ചകാഴ്ചകൾ കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം യറുശലേം, റോമ്മാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും ഇതുപോലെ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ കൊടുത്തയച്ചിട്ടുള്ള ആളും ഒരു കത്തോലിക്കനുമായിരുന്നു. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടം മൈലാപ്പൂരിലാണെന്നുള്ളതു അന്നു ഭൂവനപ്രസിദ്ധമായിരുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് തെളിയുന്നു.

പുരാതന കുരിശുകൾ

പഴയ പല്ലവിഭാഷയിലുള്ള എഴുത്തുകളോടുകൂടിയതും ഓരോ കല്പലകകളിൽ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതും ആറാം നൂറ്റാണ്ടിനും എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഇടയ്ക്കു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ കുരിശുകൾ കേരളത്തിലും സെൻറ് തോമസ് മൗണ്ടിലും കാണാനുണ്ട്

ഇതു മിക്കവാറും ഒരേ രീതിയിൽതന്നെ ഉള്ളതാണ്. കേരളത്തിലുള്ളവയിൽ ഒന്ന് യാക്കോബായസഭയിലെ തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ വക കോട്ടയംവലിയപള്ളിയിലും മറ്റൊന്നു മുട്ടുപിറപ്പള്ളിയിലും ഒന്നു ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിലും ഇരിക്കുന്നു. സെന്റ് തോമസ് മൗണ്ടിലിരിക്കുന്നത് 1522-ൽ അവിടെ ഒരു ചാപ്പൽ പണിയുവാൻ വാനംതോണ്ടിയപ്പോൾ പോർട്ടുഗീസുകാർകണ്ടെടുത്തതാണ്. ആദ്യകാലത്തു ഭാരത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരേ വിശ്വാസത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും ജീവിക്കുവന്നിരുന്നു എന്നതിനു ഇതൊരു സാക്ഷ്യമാണ്.

മാർ സാഹോറും മാർ ഫ്രോത്തും
(Mar Sapar-Mar Phrot)

മാർതോമസ് എന്നൊരു മെത്രാൻ ഏ. ഡി. 773-നും 795-നും ഇടയ്ക്കു പേർഷ്യായിൽനിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം കബറടങ്ങിയപ്പോൾ കേരളക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രണ്ടുമൂന്നു പ്രതിനിധികൾ 825-ൽ പേർഷ്യായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽചെല്ലുകയും കേരളം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മെത്രാൻമാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയതിനാൽ പകരം ഒന്നുരണ്ടു മെത്രാൻമാരെ അയച്ചുതരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തദനുസരണം മാർ സാഹോർ എന്നും മാർ ഫ്രോത്ത് എന്നും രണ്ടുമെത്രാൻമാരെ, കുറെ സുറിയാനിക്കാരോടുകൂടെ ബാബേലിൽനിന്നും ശവറീസ് എന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ കപ്പലിൽ കൊല്ലത്തേക്കയച്ചു. അവർ കൊല്ലത്തു വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവർക്കൊരു ഗംഭീരസ്വീകരണം നൽകി. ഇവർ വന്ന വർഷം 825 ഓഗസ്റ്റ് 17-ാം തീയതിയാണ് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് കൊല്ലവർഷം ആരംഭിച്ചത്. ഇവരിൽ മാർ ഫ്രോത്തു കൊല്ലത്തും മാർ സഹോർ കൊടുങ്ങല്ലൂരും താമസിച്ചു.

മാർ സഹോറിനേയും മാർ ഫ്രോത്തിനെയും പരിശുദ്ധൻമാരായിട്ടാണ് അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ കരുതിവ

ന്നത്. അവർ പല അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇവർ കന്തീശൻമാർ എന്നു അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുണ്ടറ, തേവലക്കര. കായംകുളം, ഉദയംപേരൂർ, കൊല്ലം, വടക്കൻപറവൂർ ആദി യായ സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികൾ “കന്തീശൻമാരുടെ” പള്ളികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നു. 1599-ൽ നടന്ന ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽവെച്ച്, ഇവരുടെ പേരുകൾ പരിശുദ്ധൻമാരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർത്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പ്രസ്തുത പള്ളികൾ സകല വിശുദ്ധൻമാരുടെയും നാമത്തിൽ പുതുക്കി പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും തദനുസരണം ചില തെല്ലാം പുതുക്കി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ മരണശാസനപ്രകാരം രണ്ടുപേരെയും കൊല്ലത്ത് അവർ പണിയിച്ച പള്ളിയിലാണ് സംസ്കരിച്ചത്. ആ പള്ളി നിന്ന സ്ഥലം പിന്നീട് കടലെടുത്തുപോയി.

വില്ലാർവട്ടം രാജകുടുംബം

മാർസാഹോർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പോയി താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഉൾജ്ജിതമായ വേദപ്രചാരണവേല നടത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി ഉദയംപേരൂർ രാജകുടുംബം ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ചു അവിടുത്തെ പൗരപ്രധാനികളിലും പലർ ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിച്ചു. അതോടുകൂടെ മാർ സാഹോറിന്റെ താമസവും കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നും ഉദയംപേരൂരേക്ക് മാറി. ഈ രാജകുടുംബം പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടവരെയും നിലനിന്നിരുന്നു. ഈ രാജകുടുംബത്തിന്റെ പേര് വില്ലാർവട്ടം എന്നായിരുന്നു. 1439-ൽ യൂജിൻ നാലാമൻ മാർപ്പാപ്പാ ഉദയംപേരൂർ രാജാവിനു വാഴ്വിന്റെ ഒരു കല്പന അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജകുടുംബത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ രാജാവായ യാക്കോബ് സ്വരൂപത്തിനു സന്താനമായി ഒരു രാജകുമാരി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ രാജകുമാരിയെ അന്നു പെരുമ്പടപ്പ് എന്നു വിളിച്ചുവന്നി

രുന്നകൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു രാജകുമാരൻ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു വിവാഹം കഴിച്ചു. അവർക്ക് സന്താനങ്ങളില്ലാതെ വരികയാൽ ഉദയംപേരൂർ രാജ്യം പെരുമ്പടപ്പിൽ, അതായതു കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചുപോകയും ചെയ്തു, അതുപോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു അത്രയധികം മുമ്പല്ലായിരുന്നു.

മാർ സാഹോറിനുശേഷംവന്ന മെത്രാൻമാർ

മാർ സാഹോറിന്റെയും മാർ ഫ്രോത്തിന്റെയും കാലശേഷവും പേർഷ്യയിൽനിന്നു കേരളത്തിലേക്ക് മെത്രാൻമാരെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അവരോരോരുത്തരുടെയും ഭരണകാലം ക്രിപ്തപ്പെടുത്തി കാണിക്കുന്ന രേഖകളൊന്നും ഇപ്പോൾ കാണാൻമുണ്ടില്ല. മാർ സാഹോറിന്റെ കാലശേഷം 988-ൽ ഒരു യോഹന്നാൻ മെത്രാനും 1056-ൽ ഒരു മാർതോമ്മാ മെത്രാനും 1122-ൽ ഒരു യാക്കോബു മെത്രാനും 1129-ൽ റോമിൽ പോയി പാലിയംവാങ്ങിയ മാർ യോഹന്നാൻമെത്രാനും 1231-ൽ ഒരു യേശുസേപ്പുമെത്രാനും 1285-ൽ ഒരു ഓവീദ് മെത്രാനും ഒരു മാർ പൗലോസുമെത്രാനും 1301-ൽ മാർ യാക്കോബുമെത്രാനും രാപ്പാട്ടെമ്മുന്നുമെത്രാൻമാരും 1407-ൽ മാർ യാബ് ആലാഹായും 1450-ൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി പള്ളി കുദാശചെയ്ത മാർ യേശുസേപ്പു മെത്രാനും പേർഷ്യയിൽനിന്നു കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനുശേഷം 1490-ൽ മാർതോമ്മാ എന്നും മാർ യോഹന്നാനെന്നും രണ്ടു മെത്രാൻമാർ പേർഷ്യയിലെ മാർ ശൈമൗൻ അഞ്ചാമന്റെ അടുക്കൽനിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നു. അവർ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പള്ളികൾ വയ്ക്കുകയും വേണ്ടിടത്തോളം വൈദികരെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരിൽ മാർ യോഹന്നാൻ കേരളത്തിൽ താമസിച്ചു. മാർതോമ്മാ തിരിച്ചുപോയി. മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് മരിച്ചു. ഏലിയാസ് അഞ്ചാമൻ എന്ന ഭേദം പുതിയ പാത്രിയർക്കീസായി സഭാഭരണമേറ്റു.

അദ്ദേഹം 1502-ൽ മാർ യാബ് ആലാഹാ മെത്രാന്മാർ
ലീത്താ, മാർയാക്കോബ് മെത്രാൻ, മാർ ദനഹാമെത്രാൻ
എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുപേരെ, മലബാറിൽനിന്നും തിരി
ച്ചുചെന്ന് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന മാർ തോമ്മാ മെ
ത്രാന്മാരുടെ കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. ഇവരിൽ ഒരാ
ളെ സൊക്കാട്രാ ദ്വീപിലേക്കും ഒരാളെ ചൈനയിലേ
ക്കും ആയിട്ടാണ് അയച്ചിരുന്നത്. മാർ യാക്കോ
ബും, മാർ തോമ്മായും കേരളത്തിൽ താമസിച്ചു. ഈ
മാർ യാക്കോബ് മെത്രാന്റെ കാലത്താണ് പോർട്ടുഗീ
സുകാർ കേരളത്തിൽ വന്നത്.

പ്രധാനപ്പെട്ട കേരളസന്ദർശകർ

1. ജോൺമോണ്ടി കോർവിനോ (John of
monte Corvino) എന്നൊരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ മെ
ത്രാൻ 1291-ൽ കേരളം സന്ദർശിച്ചു. കേരളസഭയെ
പ്പറ്റി ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.
ഇദ്ദേഹം ചൈനയിൽ കാംബലക്കി എന്ന സ്ഥലത്തെ
മെത്രാനായിരുന്നു.

2. മാർക്കോപോളോ (Marco polo) എന്നൊ
രു വെനീസുകാരൻ 1293-ൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച്
കേരളസഭയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ
നിന്നും തീർത്ഥാടകർ മൈലാപ്പൂരിൽ ചെന്നു തോമ്മാ
ശ്രീഹായുടെ കബറിടത്തിൽനിന്നും മണ്ണെടുത്ത് അതി
നെ ഒരു പുണ്യവസ്തുവായി കരുതി കൊണ്ടുപോകാ
റുണ്ടെന്ന് ഇദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

3. ജോർഡാനോസ് (Jordanos Catalani) എന്ന
ഡോമിനിക്കൻ വൈദികൻ 1323-ൽ കേരളം സന്ദർശി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ന് മാർപ്പാപ്പാ താമസിച്ചിരുന്നത്
ഫ്രാൻസിൽ അവിഞ്ഞോനിലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം അ
വിടെ ചെന്നു ജോൺ 22-ാമൻ മാർപ്പാപ്പായെ കാണു
കയും കേരളത്തെപ്പറ്റി ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുക

യും ചെയ്തു. തൽഫലമായി മാർപ്പാപ്പാ കൊല്ലത്തു പുതുതായി ഒരു ലത്തീൻ രൂപത സ്ഥാപിക്കുകയും ഈ ജോർഡാനോസിനെത്തന്നെ അവിടത്തെ പ്രഥമ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു കല്പന കൊടുത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം 1329-ൽ കൊല്ലത്തു വന്ന് കൊല്ലം രൂപത തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹം മിറാബിലിയ (Mirabilia) എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

4. ജോൺ ഡി മരിന്റോലി (John de Maringoli) എന്നൊരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ മിഷനറി മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനായി ചൈനയിലേക്കു പോയശേഷം മടങ്ങി വന്നവഴി 1348-ൽ കൊല്ലത്തു വന്ന് പതിനാലു മാസത്തോളം താമസിച്ചു. സുറിയാനിക്കാർ കുരുമുളകിന്റെ രാജാക്കന്മാരാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇദ്ദേഹത്തിനു മാസംതോറും നൂറു പണം വീതവും പോകുന്ന സമയം ആയിരം പൊൻപണവും കൊടുത്തു എന്നും കൂടി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം തിരിച്ചു പോയവഴി മൈലാപ്പുരും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

5. ലൂയിസ് കടമമുസ്തോക്കാ എന്നൊരു വെനീസുകാരൻ 1493-ൽ കോഴിക്കോടു വഴി കേരളത്തിൽ വന്നു. ഇവിടുത്തെ ആളുകളോടു ചോദിച്ചാൽ തിരുസയ്യുടെ തലവൻ റോമിലെ മാർപ്പാപ്പായാണെന്നു പറയും എന്നദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അദ്യായം 4

പോർട്ടുഗീസ് ആഗമനം

1498-ൽ ഒരു പോർട്ടുഗീസുകാരനായ വാസ്ഗോ ഡിഗാമാ കോഴിക്കോടിനു ഏതാനും നാഴിക വടക്ക് കാപ്പാട് എന്ന തുറമുഖത്തു എത്തി. അന്ന് ബ്രാഹ്മണസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സാമൂതിരിയായിരിന്നു കോഴിക്കോടു ഭരിച്ചിരുന്നത്. വാസ്ഗോഡിഗാമാ അദ്ദേഹവുമായി ഒരു കച്ചവടക്കരാറുണ്ടാക്കി. എങ്കിലും അവിടെയുള്ള മഹമ്മദീയരുടെ ശല്യംമൂലം അതുകടപ്പിൽ വന്നില്ല. അവിടെനിന്നും അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോയശേഷം വീണ്ടും 1502-ൽ കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. അന്ന് സാമൂതിരിയുമായി അല്പം നീരസത്തിലിരുന്ന ഉണ്ണിരാമൻ തിരുമുൽപ്പാട് ആയിരുന്നു കൊച്ചിയിലെ രാജാവ്. അദ്ദേഹം വയ്പു എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു കോട്ട കെട്ടുന്നതിനും കച്ചവടത്താവളം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ട അനുമതിയും നല്കി, അതനുസരിച്ച് പോർട്ടുഗീസുകാർ വായ്പികോട്ടപണിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വാസ്ഗോഡിഗാമായാണ് ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കുകോടി ചുറ്റി ഇൻഡ്യയിൽ വരുവാനുള്ള വഴി ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഗാമാ തിരിച്ചുപോയ ശേഷം വീണ്ടും 1503-ൽ കേരളത്തിൽ വന്നു. അന്ന് ഇവിടെ മാർ യാക്കോബു മെത്രാൻ കേരള സുറിയാനി സഭയെ ഭരിച്ചിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വലിയ സന്തോഷമായി. അവർ ഉദയം പേരൂർ രാജകുടുംബത്തിലെ ചെങ്കോലും പെരുമാളിൽനിന്നും ലഭിച്ച ചെമ്പേടുകളും മറ്റും കൊണ്ടുചെന്നു വാസ്ഗോഡിഗാമായ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണം നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് തങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടെന്നറിഞ്ഞത് വാസ്ഗോഡിഗാമായ്ക്കും വലിയ സന്തോഷത്തിനു വകയായി. പോർട്ടുഗീസുകാരോടുകൂടി വന്ന വൈദികരെ ഇവിടുത്തെ വൈദികർ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും തങ്ങൾ കുർബാന ചൊല്ലുന്ന അരത്താരകളിൽത്തന്നെ അവരും വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വാസ്ഗോഡിഗാമായ്ക്ക് സുറിയാനിക്കാർ കാഴ്ചവച്ച സാധനങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം താല്പര്യത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയും മഹമ്മദീയരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് അവരെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് പോർട്ടുഗീസുരാജാവിന്റെ നാമത്തിൽ അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഈ വാസ്ഗോഡിഗാമായുടെ കപ്പൽസേനാനിയായ കബ്രോൾ എന്നയാളാണ് ബ്രസീലിൽനിന്നും പേരയ്ക്കാ, പ്യൂമിചക്ക, കപ്പള്ളങ്ങാ, കപ്പമാങ്ങാ മുതലായവ കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നത്. പറങ്കിയണ്ടിയും പോർട്ടുഗീസുകാർ കൊണ്ടുവന്നതാണ്.

ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ

പോർട്ടുഗീസുകാർ 1510 ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി ഗോവായും 1514-ൽ ഓർമോസും പിടിച്ചടക്കി. അക്കാലത്താണ് ശൗരിയാർ പുണ്യവാണെന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറെന്ന ഈശോസഭാ വൈദികൻ കേരളത്തിൽ വന്നത്. അദ്ദേഹം 1542-ൽ കപ്പൽവഴി വന്നിറങ്ങി. അന്നു സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചിരുന്നത് മാർ യാക്കോബ് മെത്രാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ നടന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട സുറിയാനിപ്പള്ളികളെല്ലാം ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും പാവപ്പെട്ടവരും, വിദ്യാഭ്യാസം കുറഞ്ഞവരുമായി കടൽപ്പുറത്തു താമസിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ വേല ചെയ്യുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനധികം താല്പര്യം. അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വേദോപദേശം പഠിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

1549 ജനുവരി 26-ാം തീയതി ഫ്രാൻസിസ് സേ വ്യർ പോർട്ടുഗലിലെ ജോൺ തൃതീയൻ രാജാവിന്റെ പേർക്കയച്ച ഒരഴുത്തിൽ ഈ യാക്കോബു മെത്രാനെപ്പറ്റി വളരെ പുകഴ്ത്തി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഫ്രാൻസിസ്കൻ ബ്രദേഴ്സാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ട ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതെന്നും കൂടി ആ കത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ മാർപ്പാപ്പായുടെ പേർക്കും മാർ ഏബ്രഹാം മെത്രാനെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തി എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ മാർ ഏബ്രഹാം കണ്ണൂരിൽ ചെന്നപ്പോൾ പോർട്ടുഗീസുകാർ കുർബാന ചൊല്ലിവന്ന ത്രോണോസിൽ തന്നെയായിരുന്നു മാർ ഏബ്രഹാം മെത്രാനും കുർബാനചൊല്ലിയത്. ഇങ്ങനെ രമ്യമായിട്ടായിരുന്നു ലത്തീൻകാരായ പോർട്ടുഗീസുകാരും കേരള സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിൽ ആദ്യകാലത്ത് പെരുമാറിവന്നത്. വിദേശത്തുപോയ ഒരു സഹോദരൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ എത്ര സന്തോഷത്തോടുകൂടി യായിരിക്കും അയാളെ സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതുപോലെ യായിരുന്നു കേരളസുറിയാനിക്കാർ പോർട്ടുഗീസുകാരെ കൈക്കൊണ്ടത്.

Padroado-പിദ്യവാദം

(മിഷൻ സംരക്ഷണാവകാശം)

പതിനഞ്ചും പതിനാറും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കപ്പൽ കച്ചവടത്തിനു സ്പെയിൻകാരും പോർട്ടുഗീസുകാരും മായിരുന്നു പ്രമുഖൻമാർ. സ്പെയിൻകാരുടെ കച്ചവടം മിക്കവാറും തെക്കേ അമേരിക്കയിലും പോർട്ടുഗീസുകാരുടേത് ആഫ്രിക്കാ, ഇൻഡ്യാ മുതലായ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും ചെല്ലുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോടുകൂടെത്തന്നെ ക്രിസ്തീയ ആരാധനയ്ക്കുവേണ്ട പള്ളികളും സൗകര്യങ്ങളും കൂടി ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. മെത്രാൻമാരെയും വൈദികരെയും അവരോടുകൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്ന പതിവുമുണ്ടായി

റുന്നു. വിദേശസഞ്ചാരവും മിഷ്യൻപ്രവർത്തനവും കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അനേകം യുവാക്കൾമാരും യുവതികളും വിദേശമിഷനുവേണ്ടി പോർട്ടുഗലിലെ സിമ്മനാരികളിലും മാങ്ങളിലും ചേർന്നു പഠിച്ചും പരിശീലിച്ചും വന്നിരുന്നു.

ഇവരുടെ ഈ മതരീക്ഷണത കണ്ട് ആറാം അലക്സാണ്ടർ മാർപാപ്പാ (1492-1503) വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അസ്പോർസ് ദ്വീപുകളുടെ അടുക്കൽ കൂടി ഉത്തരദക്ഷിണധ്രുവങ്ങളിലേക്ക് ഒരു സങ്കല്പരേഖ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ട് ആ രേഖയ്ക്ക് പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗം സ്പെയിൻകാർക്കും അതിനു കിഴക്കു ഭാഗം പോർട്ടുഗീസുകാർക്കും സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുകയും കത്തോലിക്കാരാജാക്കൻമാരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭയെ ആളുകൊണ്ടും അർത്ഥംകൊണ്ടും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകേണ്ട ചുമതല ഒരു തീട്ടൂരം മൂലം അവരെ ഭാരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തീട്ടൂരത്തെയാണ് പിദ്യവാദോ (Padroado) എന്നു പറയുന്നത് ഇവർ വേല ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും മാർപാപ്പായുടെ പ്രൊപ്പഗേഷൻ ഓഫ് ഫെയ്ത്തുവഴിയായി നേരിട്ടും മാർപാപ്പാ സുവിശേഷവേല ചെയ്യിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നതും വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

ഈ തീട്ടൂരം മൂലം സിറിയായിലും കേരളത്തിലും ചില കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാകുവാനിടയായി എങ്കിലും കത്തോലിക്കാസഭ ലോകമാകെ വ്യാപിക്കുന്നതിനു അതു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. കേരളം ഒരു ക്രൈസ്തവ രാജ്യമല്ലാതിരുന്നതിനാലും ശരിയായ ആത്മീകാഭിവൃദ്ധിയിലെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വലിയ ക്രൈസ്തവജനത കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർക്കുവേണ്ട പഠിപ്പുള്ള വൈദികരെ നല്കിയും സഭയുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ട ധനസഹായം ചെയ്തും കേരളസഭയെ പുലർത്തേണ്ട ചുമതല ഈ തീട്ടൂരം മൂലം

തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പോർട്ടുഗീസുകാർ കരുതിപ്പോന്നു.

മാർ യാക്കോബുമെത്രാൻറെ നയം

എന്നാൽ കേരള സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇതൊന്നും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഭരണരീതിയും അവർ സുറിയാനിക്കാരുടെ നടപടികളോടു പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന അവജ്ഞാഭാവവും സുറിയാനിക്കാർക്കു തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എങ്കിലും യാക്കോബുമെത്രാൻ ഇതൊന്നും വെളിക്കുകാണിക്കുന്ന ആളല്ലായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സുറിയാനിക്കാർക്കു പറ്റിയതല്ലെങ്കിലും അവരുടെ നടപടികളിലും വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലും സുറിയാനിക്കാർ കണ്ടുപഠിക്കേണ്ട പലതും ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമെന്നുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ 1530-ൽ കേരളത്തിൽ വന്ന വിൻസൻറു ലാഗോസ് എന്ന ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ വൈദികനെ മാർ യാക്കോബു മെത്രാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുനടന്ന് പത്തുവർഷം സുറിയാനിപള്ളികളിലെല്ലാം പ്രസംഗിക്കുകയും അദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ നൂതനമായാരംഭിച്ച വൈദികസെമ്മിനാരിയിൽ നൂറോളം വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പോർട്ടുഗീസ് നയത്രണം

പോർട്ടുഗീസുകാർ കേരളത്തിൽവരുന്ന കാലത്ത് ആവികപ്പലുകളില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം പാക്കപ്പലുകളായിരുന്നു. മെഡിറ്ററേനിയനേയും, ചെങ്കടലിനേയും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന സൂയസ്കനാലും അന്നില്ലായിരുന്നു. പോർട്ടുഗലിൽനിന്ന് ഇൻഡ്യയിലേക്കു വരുന്നതിനുവേണ്ടി അനേകം ദിവസങ്ങൾ കപ്പലിലിരുന്നു ബുദ്ധിമുട്ടി ആഫ്രിക്കാ ചുറ്റിയുള്ള വരവ് വളരെ ക്ലേശകരമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു

ണ്ടാക്കുന്ന പണം കൊടുത്ത് സഭയെ സഹായിക്കു
 ന്വോൾ സഭ തങ്ങളോടും ചിലസന്മനസ്സു കാണിക്ക
 ന്നമെന്നു ആ കപ്പൽക്കാർ ചിന്തിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
 അതിലത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ
 കച്ചവടത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു കേരളത്തിലെ നാട്ടുരാ
 ജാക്കന്മാരുടെപിന്തുണ അവർക്കാവശ്യവുമായിരുന്നു.
 കേരള സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പേർ
 ഷ്യൻ മെത്രാൻമാരുടെ ആഗമനം തടഞ്ഞുനിർത്തിക്കൊ
 ണ്ടു സുറിയാനിസഭയുടെ ഭരണംകൈവശപ്പെടുത്തുന്ന
 ത് ഇതിനെല്ലാററനും ഒരു ഭൂഷണമായിരിക്കുമെന്നും
 അവർ കരുതി. സഭയെ ധനംകൊണ്ടു സഹായിക്കുന്ന
 കാര്യത്തിൽ പേർഷ്യൻ മെത്രാൻമാരേക്കാൾ തങ്ങളാണു
 കൂടുതൽ കഴിവുള്ളവരെന്നും അവർ സ്വയം അഭിമാനി
 ച്ചുമിരുന്നു. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലാണെങ്കിൽ പോർ
 ട്ടുഗീസുകാരും കേരളീയരും തമ്മിൽ വലിയവ്യത്യാസ
 മൊന്നുമില്ലതാനും ഈപരിതസ്ഥിതികളിൽ കേരളീയ
 സഭയുടെ ഭരണംപോർട്ടുഗീസുകാർകയ്യേൽക്കുന്നതിൽ
 കേരളീയർ അസംതൃപ്തരാകേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും
 അവർ അനുമാിച്ചു.

എന്നാൽ കേരളീയർ തങ്ങളുടെ സഭാഭരണം പേർഷ്യ
 കാരായ സുറിയാനിമെത്രാൻമാരിൽനിന്നും എടുത്തു
 പോർട്ടുഗീസുകാരായ ലത്തീൻകാർക്കുകൊടുക്കുവാൻ
 തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ
 “കൊഴുക്കട്ടയിലെ പൊൻനാണയം” വ്യാമോഹിച്ചു
 വിൽക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമല്ല സഭാഭരണം എന്നു സുറിയാ
 നിക്കാർ ചിന്തിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലും അത്
 ഭൂതത്തിനു വകയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽസൗഹാർദ്ദ
 പരമായ പരസ്പര സ്നേഹത്തിലാരംഭിച്ച പോർട്ടുഗീ
 സ് കേരളക്രൈസ്തവബന്ധം ചെന്നവസാനിച്ചത്
 ഒരു വലിയ സമ്മർദ്ദത്തിലാണ്. എന്തെന്നാൽ പോർ
 ട്ടുഗീസുകാർ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു പുതിയ നയതന്ത്രം
 പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. പേർഷ്യയിലെ സുറിയാനി
 മെത്രാൻമാർ നെസ്തോറിയരാണെന്നും അവരുടെ സു

റിയാനി മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നെസ്തോർ പാഷണ്ഡതയുടെ ആവനാഴിയാണെന്നും ജനങ്ങളെ മനസിലാക്കിക്കൊണ്ട് പേർഷ്യൻമെത്രാന്മാരുടെ ആഗമനം നിശ്ശേഷം നിറുത്തലാക്കണം എന്നതായിരുന്നു ആ നയതന്ത്രം.

ഭാരതത്തെ അജ്ഞാനാനന്ധകാരത്തിൽനിന്നും ഉയർത്തി സാക്ഷാത്തായദിവ്യജ്ഞാനത്തിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ കൊളുത്തിവച്ച ആ ഗിരിദീപം പോർട്ടുഗീസുകാരും ശീമക്കാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായ വിദേശസഹോദരങ്ങളുടെ കരചരങ്ങളിൽ പെട്ട് നിഷ്പ്രമോയിത്തീരുന്ന കീഴ്ചകളാണ് കേരള സഭാചരിത്രത്തിൽ ഇവിടം മുതൽ നാം കണ്ടുവരുന്നത്.

മാർ ജോസഫ് മെത്രാൻ

ഏതായാലും യക്കോബു മെത്രാന്റെ കാലമങ്ങു കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്നുപോർട്ടുഗീസുകാർ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, 1540-ൽ മാർ ജോസഫ് എന്നൊരു മെത്രാനെ പേർഷ്യയിൽനിന്നും യോഹന്നാൻ സൂലാക്കാ എന്ന കത്തോലിക്കാപാത്രിയർക്കീസ് കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. ഇത് പോർട്ടുഗീസുകാർ തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല. അവർ അദ്ദേഹത്തോട് ദുർമ്മുഖം കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം അധികനാൾ ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. കൊച്ചിയിലെ കപ്പുപ്പിയൻ ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി.

Inquisition- മതവിചാരണക്കോടതി

അപ്പോഴേക്കും കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസ് ഭരണാധികാരികൾ സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാന്മാരോടും ജനങ്ങളോടും വളരെകടുക്കെകൾ കാണിക്കുന്നു എന്നുള്ള പരാതി പലരിൽനിന്നും ഹോമിലെത്തി. ഹോമിൽനിന്നും അതു പോർട്ടുഗീസു ഗവൺമെന്റിനെ അറിയിച്ചു. അതിന്റെ ഗൗരവം പോർട്ടുഗീസ് ഗവൺമെ

ൻ്റെ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഇതിലേക്കു ഒരു കോടതി ഏർപ്പെടുത്തി. മെത്രാൻമാരോ അൽമേനികളോ ആയ വല്ലവരും ശിശ്യാക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നു തോന്നിയാൽ അവരെ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും വിശ്വാസവൈകല്യങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ വിധിപറയുന്നതിനുശേഷിയും ശേഷിയും ഉള്ള ഒരു കോടതിയെ ഗവൺമെൻ്റ് പുതിയതായി ലിസ്ബണിൽ നിയമിക്കുന്നു എന്നും ആ കോടതിയുടെ തീരുമാനമറിയുന്നതിനു മുൻപ് ആരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരം ഇൻഡ്യയിലെ പോർട്ടുഗീസ് മേധാവികളെ അവർ അറിയിച്ചു. ഇങ്ങനെ പോർട്ടുഗീസ് ഗവൺമെൻ്റ് 1547-ൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ കോടതിയെയാണ് Inquisition Court- മതവിചാരണകോടതി എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഒരു നിയമം ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് എത്ര നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരുന്നാലും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥർ വിചാരിച്ചാൽ അതുപ്രവേശമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

പേർഷ്യയിലെ സഭ

യാക്കോബു മെത്രാൻ 1549 ൽ കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ കേരളത്തിൽനിന്നും ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ പേർഷ്യയിൽ ചെന്നു വിവരമെല്ലാം അറിയിച്ചു. പേർഷ്യയിൽ അതുവരെ ഭരിച്ചുവന്ന മെത്രാൻ മാരിലധികമാരും റോമ്മായിൽ പോകുകയോ സത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അത് വിശ്വാസവൈകല്യം കൊണ്ടോ എതിർപ്പുമൂലമോ അല്ലായിരുന്നു. യാത്രയുടേയും കത്തിടപാടുകളുടെയും അന്നത്തെ അസൗകര്യങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിൽനിന്നും ചെന്ന ഈ ഡപ്യൂട്ടേഷൻ കാരെ സ്വീകരിച്ച അബ്ദീശോ പാത്രിയർക്കീസിൻ്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന യോഹന്നാൻ സൂലാക്കാ റോമിൽ

പോയി മാർപാപ്പായോടു പാലിയം വാങ്ങിയ ഒരാളായിരുന്നു.

മാർ ജോസഫ് സുലാക്കാ മെത്രാൻ

മാർ സുലാക്കായോടുകൂടെ റോമിൽ പോയിരുന്ന ഒരു സഹോദരൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ജോസഫ് സുലാക്കാ എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അബ്ദീശോ പാത്രിയർക്കീസ് ഈ ജോസഫ് സുലാക്കായെ ഒരു മെത്രാനാക്കി വാഴിച്ചു കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. അവർ കേരളത്തിൽ വരുവാനായി ഗോവായിൽ എത്തി. അന്നു ഫഞ്ചൽ Funchal എന്ന സ്ഥലത്തെ മെത്രപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലായി ഗോവായിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ കേരളത്തിലേക്കു വിടാതെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി.

അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയായ പട്ടം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ, നെസ്തോറിയനാണോ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ കേട്ട് അദ്ദേഹം വളരെ വിഷമിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായെ സ്വീകരിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസാണ് തനിക്കു പട്ടം തന്നതെന്നും താൻതന്നെ റോമിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു എങ്കിലും അതൊന്നും പോർട്ടുഗീസുകാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയില്ല. അങ്ങനെ പതിനെട്ടു മാസം അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി അനന്തരം ലിസ്ബണിലെ മതവിചാരണക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം അറിയുവാനെന്ന മട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തെ കപ്പൽ കയറി പോർട്ടുഗലിലേക്കു അയക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈവിവരമെല്ലാം കാണിച്ച് കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ പേർഷ്യയിലേക്ക് എഴുതി അയക്കുകയും വേറൊരു മെത്രാനെ ഉടനെ അയച്ചുതരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസ് ഈ വിവരമെല്ലാം മാർപാപ്പായുടെ പേർക്കു എഴുതി അയച്ചശേഷം 1556-ൽ മാർ ഏബ്രഹാം എന്നൊരു മെത്രാനെ കേരള

ത്തിലേക്കയച്ചു, അദ്ദേഹം 1557-ൽ ഇവിടെ എത്തി. അദ്ദേഹം വേഷപ്രച്ഛന്നനായിട്ടാണ് വന്നത്. അതിനാൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അങ്കമാലിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് മാമോദീസാ, മൂറോനഭിഷേകം മുതലായവകളെല്ലാം നടത്തി കൊടുത്തുകൊണ്ടും ആവശ്യമുള്ളിടത്തെല്ലാം വൈദികരെ വാഴിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു.

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്ക് പോർട്ടുഗീസുകാർ വിവരമറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് കസ്റ്ററുവിലാക്കി. നെസ്തോർകാരനാണോ സത്യവിശ്വാസിയോ എന്നു തീരുമാനിക്കുവാനായി ലിസ്ബനിലെ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ 1557-ൽ പോർട്ടുഗലിലേക്കു കപ്പൽ കയറി അയക്കുകയും ചെയ്തു.

കൊച്ചി രൂപത

അങ്ങനെ ഏബ്രഹാം മെത്രാനെയും നാടു കടത്തിക്കൊണ്ട് കേരളസഭയെ വൈധവ്യപ്പെടുത്തി. അനന്തരം പോലു നാലാമൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുവാദം വരുത്തിക്കൊണ്ടും 1558 ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതി ദോംജോർജിയൂസ് തെമുദോ എന്ന ഒരു പോർട്ടുഗീസുമെത്രാനെ വരുത്തി കൊച്ചിയിൽ താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും കൊച്ചിയെ ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ ഒരു രൂപതയാക്കിത്തീർത്തു. പോർട്ടുഗീസുകാർക്ക് നൽകിയിരുന്ന പിദ്യുവാദോ തീട്ടൂരത്തിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരമാണ് ഈ രൂപത സ്ഥാപിച്ചതെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട മെത്രാൻമാർ

ഇനിയും നമുക്ക് പോർട്ടുഗീസുകാർ അറസ്റ്റു ചെയ്തു ഇൻക്വിസിഷൻ കോർട്ടിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോയ മെത്രാൻമാരുടെ കാര്യം എങ്ങനെയാണെന്നു നോക്കാം. ആദ്യം അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയ ജോസഫ് സൂലാക്കാ മെത്രാനെ വിസ്തരിക്കുവാനായി ലിസ്ബനിലെ മതവിചാരണക്കായുള്ള കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയതുതന്നെ ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞാ

ണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ യാതൊരു കുറ്റവും കാണാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ റോമിലേക്കയച്ചു. മാർപ്പാപ്പാ വിവരമെല്ലാം അറിഞ്ഞശേഷം ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെപേർക്കും പോർട്ടുഗീസ് ഭരണാധികാരികളുടെപേർക്കും വേണ്ട കല്പനകളും കൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ കേരളത്തിലെ പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റുചെയ്തു. എങ്കിലും കോടതി വിധിയും മാർപ്പാപ്പായുടെ കല്പനകളെല്ലാമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വതന്ത്രനാക്കി വിട്ടു. അദ്ദേഹം അങ്കമാലിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് 1558-മുതൽ 1568-വരെ പത്തുകൊല്ലം സമാധാനമായി സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചു. 1568-ൽപിന്നെയും അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റുചെയ്ത് ലിസ്ബനിലേക്കയച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ വിസ്മരിച്ചു. കുറ്റമൊന്നുമില്ലെന്നുകണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ റോമിലേക്കയച്ചു. റോമിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

മാർ ഏബ്രഹാം മെത്രാൻ

ഇനിയും നമുക്ക് ഏബ്രഹാം മെത്രാന്റെ കാര്യം നോക്കാം. അദ്ദേഹത്തെ കയറിയ കപ്പൽ ആഫ്രിക്കയിലെ മൊസാംബിക്കോ തുറമുഖത്തു ചെന്നെത്തി. അപ്പോൾ കപ്പലിനേന്തോ കേടുപറ്റി. അവിടെ അവർ കുറെനാൾ താമസിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഈ തക്കത്തിൽ എബ്രഹാം മെത്രാൻ എങ്ങനെയോ കരയ്ക്കിറങ്ങി രക്ഷപ്പെട്ടു. മലിൻദാ (Malinda) ഓർമോസ് (Ormuz) മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് അദ്ദേഹം പേർഷ്യയിലെത്തി, അബ്ദീശോ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും വേണ്ട എഴുത്തുകളെല്ലാം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം നേരെ റോമിലെത്തി. മാർപാപ്പായെ കണ്ടു വിവരമെല്ലാം അറിയിച്ചു. പീയൂസ് നാലാമനായിരുന്നു അന്നത്തെ മാർപാപ്പാ അദ്ദേഹം 1565 ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പേർക്കും കൊച്ചിയിലെ ലത്തീൻ മെത്രാന്റെ പേർക്കും ഓരോ

കല്പനയും കൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം 1568-ൽ ഗോവായിലെത്തി. അപ്പോഴേക്ക് വർഷം പത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഈ കല്പനകളെല്ലാം ഗോവായിലെ രേണാധികാരികളെ കാണിച്ചു. എങ്കിലും പിന്നെയും ചില സാങ്കേതിക തടസങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധനത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചു. നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും ഒളിച്ചോടി കേരളത്തിൽ വന്നു. പോട്ടുഗീസുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അവരുടെ വിഹാരസീമയ്ക്കു അകലെയായി മലനാട്ടിലുള്ള പള്ളികളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായ ആത്മീയ സംഗതികൾ എല്ലാം നടത്തികൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി പണിയിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം കൊച്ചി രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. അന്നു കൊച്ചി രാജാവും പോട്ടുഗീസുകാരും തമ്മിൽ അൽപം നീരസത്തിലുമായിരുന്നു. കൊച്ചിരാജാവ് ആ വിവരമെല്ലാം മാർപാപ്പയുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും മാർപാപ്പാ അതിനു കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 1576 ജനുവരി രണ്ടാം തീയതി ഒരു മറുപടി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈശോസഭാ വൈദികരിൽ ചിലർ ഏബ്രഹാം മെത്രാനെ അന്വേഷിച്ച് മലനാട്ടിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം ഇരുന്ന പള്ളിയിൽ ചെന്നുകണ്ടു. അദ്ദേഹത്തോടു വളരെ സ്നേഹമായി പെരുമാറി. സുറിയാനിക്കാർ നെസ്തോറിയരാണെന്നുള്ള ഒരു ധാരണപരക്കെ എല്ലാവരിലും ഉണ്ടെന്നും അതു മാറണമെന്നും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം എന്താണെന്നു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നും അതിലേക്കു വൈദികരെയും ജനങ്ങളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു സുന്നഹദോസ് നടത്തണമെന്നും പറഞ്ഞു. അതു നല്ലതാണെന്നു ഏബ്രഹാം മെത്രാനും സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ച് 1578-ൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി. എല്ലാവരും നെസ്തോറിയൻ ഉപദേശം തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്തു.

അദ്യായം 5

ഗീവർഗീസ് അർക്കദിയാക്കോൻ

ഒടുവിൽ എബ്രഹാംമെത്രാൻ രോഗബാധിതനായി കിടക്കുമ്പോൾ ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നും ഒരു കത്തുകിട്ടി. ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കണമെന്നും അതിനുവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകണമെന്നും വെറും കർമ്മാദികൾ മാത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയാൽ പോരെന്നും ആ കത്തിൽ അദ്ദേഹം ഗുണഭോഷിച്ചിരുന്നു. മരണക്കിടക്കയിലായിരുന്നതിനാൽ അതനുസരിച്ച് ഒന്നും തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് രോഗം വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ തനിക്ക് പിൻഗാമിയായി പേർഷ്യായിൽ നിന്നൊരു മെത്രാൻവരുന്നതുവരെയ്ക്കും സഭാരേണമെന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കുറവിലങ്ങൊട്ടു ഇടവകയിൽപ്പെട്ട പകലോമറം തറവാട്ടിൽ ഉള്ള ഗീവർഗീസ് കത്തനാരെ ഒരു അർക്കദിയാക്കോനായി നിയമിച്ചു. കല്പന കൊടുത്തു. വിവരം മാർപാപ്പായുടെ പേർക്കും പേർഷ്യായിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേർക്കും എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം 1597 ഫെബ്രുവരിയിൽ എബ്രഹാം മെത്രാൻ കാലം ചെയ്തു.

ഗീവർഗീസ് അർക്കദിയാക്കോനെ പറവൂർ രൂപതയുടെ ഭരണകർത്താവായ്ക്കുവാനനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 1597 ജനുവരി 3-ാം തീയതി റോമിൽനിന്നയച്ച കല്പന കൊച്ചി കോട്ടയിലെത്തി. അപ്പോഴേക്കു വേറൊരു ഗീവർഗീസ് അർക്കദിയാക്കോനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹംകാലം ചെയ്തിരുന്നു. ആ വിവരം കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസ് വൈസ്രോയി ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അപ്പോൾത്തന്നെ അർക്കദിയാക്കോൻ കൊച്ചിയിലെ വൈയ്പികോട്ട സിമ്മനാരിയിലെ റക്ടറുടെ അടു

കൽ ചെന്ന് സത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തിവേണം ഭരണം കയ്യേൽക്കുവാനെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഗീവറു ഗീസ് അർക്കദിയാക്കോന്റെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അർക്കദിയാക്കോൻ അതു സമ്മതിച്ചു എങ്കിലും പോർട്ടുഗീസുകാരെ അത്ര വഴങ്ങാൻ പോകേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു പലരും അദ്ദേഹത്തെ തടയുകയാൽരണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷമേ ആ സത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചുള്ളൂ.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്

സുറിയാനിക്കാരെ തീരെ പിണക്കിവിടാതെ സാമ്പനവാക്കുകളും അടുത്തുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങളും വഴിയായി അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി നിറുത്തണമെന്നു കരുതി ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ അങ്കമാലിയിൽ ചെന്ന് ഗീവറുഗീസ് അർക്കദിയാക്കോനെ സന്ദർശിച്ചു. അർക്കദിയാക്കോനും സുറിയാനിക്കാരുടെ വൈദികരും അൽമായപ്രമുഖന്മാരും എല്ലാംകൂടി ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടണമെന്നും തെറ്റിധാരണകൾ നീക്കി ഐക്യത വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗീവറുഗീസ് അർക്കദിയാക്കോൻ അതു സമ്മതിച്ചു. അങ്ങിനെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് 1599 ജൂൺ മാസം 20-ാം തീയതി കൂടി. സുന്നഹദോസ് 6 ദിവസംകൊണ്ടാണവസാനിച്ചത്.

അതിനുമുമ്പായി മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു ഇടവക സന്ദർശനം നടത്തി. അന്നു സുറിയാനിക്കാർക്കു 105 പള്ളികളുണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചി, മട്ടാഞ്ചേരി മുതലായ പള്ളിക്കാരും ഈ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചു. സുന്നഹദോസിനു വന്ന എല്ലാ വൈദികരും വി. കുർബാനയർപ്പിച്ചു. അൽമയക്കാരെല്ലാം കുമ്പസാരിച്ച് വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. സത്യവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയും ശീശ്മയുടെ ദോഷത്തെപ്പറ്റിയും മെനേസ് സിസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സത്യവിശ്വാസംസമ്മതിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞത്

എല്ലാവരും സത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തി. ഏകദേശം 153 വൈദികരും 168 സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നായി 671 അല്പമായ പ്രമുഖന്മാരും ഈ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. എല്ലാവരും കൂടി നെസ്തോറിയൻ അബധോപദേശത്തെ ശപിച്ചു തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. ആകെ 267 കാനോനാകൾ ഈ യോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കി.

മെനേസീസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആജ്ഞ പ്രകാരം പരിശോധനയ്ക്കായി പള്ളികളിൽനിന്നും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നതു നെസ്തോർ നടപടിയാണെന്നു പറഞ്ഞു പല തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി. സുറിയാനി റീത്തിലെ കർമ്മാദികൾ എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് നടത്തേണ്ടതെന്നു കാണിക്കുന്ന കുറിപ്പുകളിൽ ലത്തീൻ രീതിയോടു ചേരാത്തതെല്ലാമാണ് വെട്ടിത്തീരുത്തിയത്. വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ പരസ്യമായി ചുട്ടുകളഞ്ഞു. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ സംഭരിച്ചു വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിലോ മറ്റോ സൂക്ഷിക്കാനയച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു സത്യാവസ്ഥ അറിയുന്നതിന് ഉപകാരപ്രദമാകുമായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ ചരിത്രത്തിലെ പല മർമ്മങ്ങളും നമുക്കതിൽനിന്നും ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഗോവെയൊ എന്നൊരു പോർട്ടുഗീസുകാരൻ എഴുതിയ ജോർദാനാ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മെനേസീസിന്റെ പള്ളിസന്ദർശനം

ഈ സുന്നഹദോസ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അർക്കദിയാക്കോനെ കൂടാതെ ഓരോ പള്ളിക്കും വികാരിമാരെ നിയമിച്ചു കല്പന കൊടുത്തു. അനന്തരം വലിയ ഒരു പള്ളി സന്ദർശനം കൂടി നടത്തി. കോട്ടയം, കൂടമാളൂർ, കടമ്പനാട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ ചില വൈദികരെ നടപടിപിശകിനു മൂടക്കി കല്പനയെഴുതി. അങ്കമാലി, ചെങ്ങന്നൂർ, ചേപ്പാട്, കായംകുളം, തേവലക്കര മുതലായ പള്ളികളിൽനിന്നും അനവധി സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങൾ

എടുപ്പിച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കൊല്ലം വരെ പോയശേഷം ഗോവായിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

ഫ്രാൻസിസ് റോസ് മെത്രാൻ

ഏബ്രഹാം മെത്രാന്റെ നിര്യാണവും മറ്റും കാണിച്ചു ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമിലേക്കു എഴുതി. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം നല്ലതുപോലെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളെ വേണം ഇനിയും സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം നല്ലതുപോലെ സുറിയാനീഭാഷ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ആളായിരിക്കണമെന്നും ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ ഫ്രാൻസിസ് റോസ് എന്ന ഒരു വൈദികൻ ഈശോ സഭക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ വൈയ്പിക്കോട്ട സിമ്മനാരിയിൽ റെക്ടറായിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹമായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും ആ കത്തിൽ കാണിച്ചിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് റോമിൽനിന്നുവാദ കല്പന വരികയാൽ ഗോവായിൽ വച്ച് ഫ്രാൻസിസ് റോസിനെ 1601-ൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. റോസാണു മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒന്നാമത്തെ ലത്തീൻ മെത്രാൻ.

ഉടനെ സുറിയാനിക്കാർ ആ നിയമത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് റോമിലേക്കെഴുതി. അന്യ റീത്തിൽ പെട്ട ആളുകളെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനാക്കിയാൽ തങ്ങളോടുസൗഹാർദ്ദമായി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും സുറിയാനീ ഭാഷ അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് മാത്രം മതിയാകുകയില്ലെന്നും തങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരാളെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചുതരികയാണ് വേണ്ടതെന്നും ആ കത്തിൽ വിശദമാക്കിയിരുന്നു. അക്കാലത്തു സുറിയാനീ വൈദികർക്കുള്ള ചെലവുകളെല്ലാം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു പോർട്ടുഗീസ് ഗവൺമെന്റായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നറിയാൻ

റോമിൽനിന്നും പോർട്ടുഗലിലേക്കെഴുതി. അവർ അതിനുവേണ്ടവിധം അനുകൂലിക്കാഞ്ഞതിനാൽ തക്കതായ മറുപടി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല.

അന്നു ഗീവറുഗീസ് അർക്കദിയാക്കോൻ അങ്കമാലിയിൽ താമസമാക്കിയിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ ഈ പുതിയ മെത്രാന്റോടു സഹകരിച്ചില്ല. അതിനാൽ റോസ് മെത്രാൻ നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞാണു ഗോവായിൽനിന്നു വന്നത്. അദ്ദേഹം അങ്കമാലിയിലേക്കു പോകാതെ പകരം കൊടുങ്ങല്ലൂർ പോയി താമസിച്ചു. 1605-ൽ അഞ്ചാം പൗലോസ് മാർപാപ്പാ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ ഒരു അതിരൂപതയാക്കുകയും ഫ്രാൻസിസ് റോസിനെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തയാക്കുകയും ചെയ്തു.

**ലത്തീൻ പള്ളിക്രമങ്ങൾ
സുറിയാനിയിലേക്ക്**

റോസ് മെത്രാൻ സുറിയാനി നന്നായിട്ടറിയാമായിരുന്നു. ലത്തീൻ ആരാധനക്രമങ്ങളെല്ലാം സുറിയാനിക്കാരുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി സുറിയാനിയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു. ഈ വിവർത്തനഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് അടുത്തകാലംവരെയും കേരളത്തിലെ കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നത്. റോസ് മെത്രാൻ 1624 ഫെബ്രുവരി 18-ാം തീയതി പറവൂർ പള്ളിയിൽവെച്ച് കാലം ചെയ്തു. അവിടെ അടക്കപ്പെട്ടു. ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പട്ടാളക്കാർ ആ പള്ളി ആക്രമിച്ചകാലത്തു ആ കബർ കുത്തിപ്പെറുപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിനാൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയായി. എങ്കിലും 1888-ൽ നടത്തിയ ഒരു അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടത്തിൽ വച്ചിരുന്ന ഒരു ശിലാലിഖിതം കണ്ടെടുക്കുകയും അതു ആ പള്ളിയുടെ അകത്തെ ഭിത്തിയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

റോസ് മെത്രാന്റെ പിൻഗാമികൾ

റോസ് മെത്രാന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി 1624 സെപ്റ്റംബർ 29-ാം തീയതി റോമിൽ നിന്നും സ്റ്റീഫൻ ബ്രിട്ടോ എന്ന മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം വന്ന് 1625-ൽ ഭരണം ആരംഭിക്കുകയും 1641-ൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഗോവായിൽവെച്ചു 1637-ൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചിട്ട് ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാതിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് ഗാർസിയായെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം വന്നപ്പോഴും സുറിയാനിക്കാർ പ്രതിഷേധം പുറപ്പെടുവിച്ചു. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നൊരു സുറിയാനിക്കാരനെത്തന്നെ തങ്ങൾക്കു മെത്രാനായി വാഴിച്ചുകിട്ടണമെന്നു കാണിച്ചു് അപേക്ഷ അയച്ചു. മേധാവികൾ അതു കേട്ടില്ല. ഫ്രാൻസിസ് ഗാർസിയ മെത്രാൻ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനധികമാരും പോയില്ല.

തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ

ഗീവർഗീസ് അർക്കദിയാക്കോൻ തന്റെ പിൻഗാമിയായി സ്വന്തം അനന്തിരവനായ പറമ്പിൽ തോമാകത്തനാരെ അർക്കദിയാക്കോൻസ്ഥാനത്തു നിയമിച്ചശേഷം 1637-ൽ അങ്കമാലിപ്പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ 1653-ലെ കുന്നൻകുരിശുസത്യത്തിന്റെ കാലത്തും അതിനുശേഷം 1670 വരെയും ഭരണം നടത്തി. ഗാർസിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ 1641 മുതൽ 1653 വരെ ഭരിച്ചു. കേരളസുറിയാനിക്കാർ തങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങളെല്ലാം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ലിസ്ബനിലെ പേപ്പൽ നൂൺഷിയോയുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അദ്ദേഹവും മൗനം ദീക്ഷിച്ചതല്ലാതെ മറുപടി ഒന്നും കൊടുത്തില്ല.

അഹത്തളാബാവായുടെ വരവ്

മലബാറിൽ സുറിയാനിക്കാരായ മെത്രാൻമാരില്ലാതായ വിവരം പേർഷ്യായിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേർക്ക് ഏ. ഡി. 1650-ൽ ഒന്നുകൂടെ എഴുതി അയച്ചു.

ച്ചു. രൽഫലമായി 1662--ൽ അഹത്തള്ളാ എന്നൊരു മെത്രാനെ പേർഷ്യയിൽനിന്നും കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. അഹത്തള്ളാ എന്നത് അറബിപ്പേരാണ്. ദേവദത്തൻ എന്നാണതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. കൽദായസുറിയാനിയിൽ അതിന് യാബാലാഹാ എന്നും ഗ്രീക്കിൽ തേയോദോസ് എന്നുമാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. അഹത്തള്ളാ മെത്രാൻ സുററിൽ വന്നിറങ്ങി. മുമ്പു വന്നിട്ടുള്ള മെത്രാൻമാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ തനിക്കുണ്ടാകരുതെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം സുററിൽ നിന്നും നേരെ കീഴക്കെ കടൽതീരത്തുള്ള മൈലാപ്പുരിലേക്കു പോയി.

അന്ന് ചെങ്ങന്നൂർ ചെങ്കയിൽ ഇട്ടി ശെമ്മാശ്ശനും കുറവിലങ്ങാട്ടു കിഴക്കേടത് കുര്യൻശെമ്മാശ്ശനും തീർത്ഥാടനാർത്ഥം മൈലാപ്പുരിൽ ചെന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സന്യാസിവേഷധാരിയായിട്ടാണ് ഈ ബാവാ അവിടെ എത്തിയത്. ഈ ശെമ്മാശ്ശൻമാർക്കു സുറിയാനി ഭാഷ അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അഹത്തള്ളബാവയോടു ചോദിച്ചു കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എന്നു കൊച്ചിയിൽ എത്തുമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ വേഗം കേരളത്തിലെത്തി.

മുമ്പു വന്നിട്ടുള്ള മെത്രാൻമാരോടുചെയ്തിട്ടുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങളൊന്നും പോർട്ടുഗീസുകാരിദ്ദേഹത്തോടു ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ വേണ്ട കർതവ്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കണമെന്നവർ നിശ്ചയിച്ചു. അതിലേക്കുവേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുവാനായി ഉദയംപേരൂർവച്ച് സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. മെനേസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ഏകിലും അദ്ദേഹം വന്നില്ല. യോഗം കൂടി നിശ്ചിതസമയത്ത് എല്ലാവരും കൊച്ചിയിലെത്തിയിരിക്കണമെന്നും അഹത്തള്ളാബാവായെ വേണ്ടവിധം ആലംബരത്തോടുകൂടി എതിരേറുകൊണ്ടുപോകണമെന്നും അ

തിലേക്ക് പട്ടാളമാർച്ചിംഗ് പഠിച്ചിട്ടുള്ള ചെറുപ്പക്കാ
രെല്ലാം കൊച്ചിയിലെത്തിയിരിക്കണമെന്നും മറ്റും
തീർച്ചപ്പെടുത്തി പിരിഞ്ഞു.

അഹത്തള്ളാ പോർട്ടുഗലിൽ

നിശ്ചിത ദിവസം തന്നെ അഹത്തള്ളാബാവാ യെ
യും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പോർട്ടുഗീസ് കപ്പൽ
കൊച്ചി തുറമുഖത്തേത്തി. കപ്പലിൽ മെത്രാൻമാരു
ണ്ടെങ്കിൽ അതറിയിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക കൊടി
ഉയർത്തുക പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ പതിവായിരുന്നു.
അതനുസരിച്ചുള്ള കൊടി കണ്ടപ്പോൾ കരയ്ക്കു നിന്ന
വരെല്ലാം സന്തോഷാരവങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. എതി
രേല്പിന് വേണ്ടതെല്ലാം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് എല്ലാ
വരും ഒരുങ്ങിനിന്നു. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യമെന്നല്ലാതെ
എന്തു പറയട്ടെ! വൈയ്പികോട്ടയിലുള്ള പോർട്ടുഗീ
സുകാർ അദ്ദേഹത്തെ കരയ്ക്കിറക്കുവാൻപോലും സ
മ്മതിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കരയ്ക്കിറക്കിയാൽ കേരള
സുറിയാനിക്കാരെ തങ്ങളുടെ കീഴിലാക്കാമെന്നുള്ള
പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗ്രഹം അസാദ്ധ്യമായിത്തീ
രുമെന്നും സുറിയാനിക്കാർ അഹത്തള്ളാബാവാ യെ സ്പീ
കരിച്ചുകൊണ്ട് പോർട്ടുഗീസ് മേധാവിത്വം തട്ടിയെറി
ഞ്ഞുകളയുമെന്നും അവർ ശങ്കിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ
അഹത്തള്ളാമെത്രാൻ നെസ്തോറിയനാണോ, അദ്ദേഹ
ത്തിനു ശരിയായിട്ടുള്ള പട്ടം കിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നിങ്ങനെ
യുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മതവിചാരണക്കോടതിയുടെ അഭി
പ്രായമായിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ കരയ്ക്കിറക്കുന്നത് അ
നുചിതമായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രായ്ക്കുരാ
മാനം കപ്പൽ ഗോവായിലേക്കും അവിടെനിന്നും പോർ
ട്ടുഗലിലേക്കും പോയി. അനന്തരം അഹത്തള്ളാബാവാ
യെ റോമിലേക്കയക്കുകയും വഴിമദ്ധ്യേ പാരീസിൽ
വെച്ചു അദ്ദേഹം നിര്യാതനാകുകയും ചെയ്തു.

അദ്യായം 6

കുനൻകുരിശുസത്യം

അഹത്തള്ളാബാവായെ എതിരേൽപ്പാൻ 25000 ചെറുപ്പക്കാർ അവിടെ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. ബാവായെ കരയ്ക്കിറക്കുന്ന മട്ടിലെന്നറീഞ്ഞ സുറിയാനിക്കാർ ആ രാത്രി എങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്ന് വായനക്കാർ ഉഘഹിച്ചുകൊള്ളുകയാണ് നല്ലത്. നേരം വെളുത്തപ്പോഴേക്കും, അഹത്തള്ളാബാവായുടെ കഴുത്തിൽ കയറും കല്ലുംകെട്ടി മട്ടാഞ്ചേരി അഴിമുഖത്ത് വെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തി കൊന്നുകളഞ്ഞു എന്ന് ഒരു വാർത്ത കർണ്ണാ കർണ്ണികയാ നാടെല്ലാം പരന്നു. ദുഃഖവും നൈരാശ്യവുംകൊണ്ട് എല്ലാവരും. അന്ധരായിത്തീർന്നിരുന്നു. എന്താണിനി ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ആർക്കും ഒരു തൃപ്തവും കിട്ടിയില്ല.

എന്തിനു പറയുന്നു! സുറിയാനിക്കാർ മട്ടാംചേരിയിലുള്ള കുനൻകുരിശിൽ ഒരു ആലാത്തു കെട്ടിയിട്ട് അതിൽ ഏല്പാവരുംകൂടി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇനിയും സന്തതിയുളളൊരു കാലവും ~~അങ്ങനെ~~ പ്രവാൻസിസ് ക്കൊ ഗാർസിയാമെത്രാപ്പോലീത്തായെയാകട്ടെ ഗോവയിലെ സെൻറ് പോൾസ് സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും ~~പിടിച്ചിറങ്ങുന്ന~~ പൗലിസ് ത്യരെയാകട്ടെ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തു പിരിഞ്ഞു. 1655-ജനുവരി മാസം മൂന്നാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച പകൽ മൂന്നുമണിക്ക് നടത്തിയ ഈ സത്യമാണ് പ്രസിദ്ധമായ കുനൻകുരിശുസത്യം.

അനന്തര നടപടി

ഇങ്ങനെ സത്യം ചെയ്തശേഷം എല്ലാവരും ഇടപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ ഒരു യോഗമായി കൂടി. മേലാൽ എന്തെല്ലാമാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ആലോചിച്ചു. ഈശോ സഭക്കാരായ മെത്രാൻമാരെ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടെന്നും തങ്ങൾ

കു സപജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരാളെത്തന്നെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചുകിട്ടണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കർമ്മലീത്താക്കാരോ മറ്റും ഏതെങ്കിലും സന്യാസസമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട വരോ ആയമെത്രാൻമാരായാലും വേണ്ടതില്ലെന്നും മറ്റും നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി, അതു റോമിലേക്കയക്കണമെന്നും 1653 മെയ് മാസം 22-ാം തീയതി ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽവെച്ച് വീണ്ടും ഒരു യോഗം കൂടണമെന്നും ബാക്കി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവിടെവെച്ചു തീർമാനിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു പിരിഞ്ഞു.

12 വൈദികർകൂടിനടത്തിയ മെത്രാൻവാഴ്ച

അധികനാരും കഴിയേണ്ടിവന്നില്ല. 12 വൈദികർ ചേർന്ന് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അഹത്തള്ളാബാവാ മാർപ്പാപ്പായോടു വാങ്ങിയിരുന്ന ഒരു കല്പന അദ്ദേഹംതന്റെ പക്കൽ തന്ന് അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് സുറിയാനിയിലുള്ള ഒരു കല്പനയും കൊണ്ട് സിറിയക്കാരുനായ എത്തപ്പാനോസ് എന്നു പേരുള്ളവെളുത്തുകൊഴുത്തരുചെറുപ്പക്കാരൻപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കല്ലിശ്ശേരിപ്പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർതോമസ് അർക്കദിയാക്കോന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം ഈ എത്തപ്പാനോസിനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് എല്ലാപള്ളികളിലുംപോയി കല്പന വായിപ്പിച്ചു. വായനക്കാരൻ സർപ്പേസും ഉററായും ധരിച്ചു പ്രസംഗപീഠത്തിൽ പുതിയ നിയമം തുറന്ന് പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്രീഹൻമാരുടെ ലേഖനങ്ങളുടെ ഇടയിൽവെച്ചായിരുന്നു അത് പൊതുജനങ്ങളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചത്. അതോടുകൂടി കൂട്ടവൈദികളും വാദ്യമേളങ്ങളും കൂടി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെ പള്ളികളെല്ലാം അതു വായിച്ചശേഷം ആ കല്പനയിലെ സാരമനുസരിച്ച് ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽവെച്ച് പകലോമറ്റം തറവാട്ടിൽപെട്ട പറമ്പിൽ തോമസ് അർക്കദിയാക്കോനെ പന്ത്രണ്ടുവൈദികർ കൂടി ഒരു മെത്രാന്റെ വേഷങ്ങളെല്ലാം അണിയിക്കുകയും

ചെയ്തു. ഇതാണ് 1653-മെയ് മാസം 22-ാം തീയതി 12 വൈദികർ കൂടി നടത്തിയ മെത്രാൻവാഴ്ച. ഈ മെത്രാൻ വാഴ്ച ഒരു തെറ്റായിപ്പോയി. അന്ന് അതിന്റെ ഗൗരവം അവർ ചിന്തിച്ചില്ല. അന്നുമുതൽ ഇദ്ദേഹത്തെ മാർത്തോമ്മാ എന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങി.

രഹസ്യം പരസ്യമാകുന്നത്

ഈ മെത്രാൻവാഴ്ച കഴിഞ്ഞശേഷം ഓരോ പള്ളിക്കാരും വേണ്ട സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടെ മാർത്തോമ്മായെ എതിരേറുകൊണ്ടുപോയിത്തുടങ്ങി. പ്രമാണികളുടെ കൂടുംബങ്ങളിലെ മാമ്മോദീസാ, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം മുതലായകർമ്മാദികൾക്കെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മൂറപോലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽ വെച്ചു ചില സമുദായ പ്രമാണികളും ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരുംകൂടി നടത്തിയ ഒരുനർമ്മ സംഭാഷണത്തിൽ വെച്ച് എത്തപ്പാനോസ് കൊണ്ടുവന്ന കൽപനയുടെകാര്യം അദ്ദേഹം ആ നർമ്മ സുഹൃത്തുക്കളോടു പറയുകയുണ്ടായി. അതെങ്ങുനിന്നും കൊണ്ടുവന്നതല്ല. താൻതന്നെ രഹസ്യമായി നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ടുനടന്ന എത്തപ്പാനോസ് കുരുമുളകു വാങ്ങാൻ വന്ന ഒരു അർമേനിയക്കാരുൻ വ്യാപാരിയായിരുന്നു എന്നും അയാളെ കൊച്ചി കടൽപ്പുറത്ത് വെച്ച് കണ്ട് വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നതാണെന്നുമെല്ലാം വളരെ ഗോപ്യമായി അങ്ങു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തിരവനായ ഒരു ശെമ്മാശനാണു ഇതു പറഞ്ഞതെന്നാണ് വേറെ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത്. കേട്ടു നിന്ന പരമാർത്ഥികളായ സുറിയാനിക്കാരെല്ലാം വിഷണുരായി ആത്മരക്ഷയ്ക്കു ഉടവുതട്ടുമോ എന്നോർത്ത് പലരും അമ്പരന്നു. അവർ ഓരോരുത്തരായും ചില പള്ളിക്കാർ കൂട്ടമായും പിൻവലിയുവാൻ തുടങ്ങി.

ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി മെത്രാൻ

കേരളസുറിയാനിസഭക്കാർ റോമിലേക്കയച്ചനിവേദനം അവിടെക്കിട്ടി. അതനുസരിച്ച് സൂപ്പർമസ്ഥിതി അറിഞ്ഞു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാനായി റോമിൽ നിന്നും കുറെ കർമ്മലീത്താവൈദികരെ കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. 1657 ഫെബ്രുവരി 22-ാം തീയതി അവർ കേരളത്തിലെത്തി, അന്നു പകലോമറ്റംതറവാട്ടിൽപ്പെട്ട തോമസ് അർക്കദിയാക്കോന്റെ അനന്തിർവൻ പള്ളിവിട്ടിൽ പാണ്ടിക്കത്തനാർ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. തോമസ് അർക്കദിയാക്കോന്റെ നടപടികൾ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനാലദ്ദേഹം അതിൽനിന്നെല്ലാം പിൻമാറി ഈ കർമ്മലീത്താവൈദികരോടു ചേർന്ന് അവർക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ എല്ലാം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവരുടെ യോജിച്ചുള്ള പരിശ്രമത്താൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു പൊതുയോഗം 1658-ൽ ഇടപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽകൂടി. ആ യോഗത്തിൽ വച്ച് തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരാളെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നതിന് പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു കർമ്മലീത്താമെത്രാനായാലും മതിയെന്നും മറ്റും കാണിച്ച് നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി. ആ കർമ്മലീത്താവൈദികർ വഴി റോമിലേക്കയച്ചു. തദനുസരണം ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി എന്ന ഒരു ഇറ്റാലിയൻ കർമ്മലീത്താമെത്രാനെ കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. അപ്പോഴേക്ക് ഗാർസിയാമെത്രാപ്പോലീത്താ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി മെത്രാൻ 1660-മെയ് മാസം 14-ാം തീയതി അങ്കമാലിയിൽ എത്തി താമസിച്ചുകൊണ്ട് സുറിയാനിക്കാർക്കു രേഖപ്പെടുത്തി.

ഒന്നാമത്തെ സ്വദേശിമെത്രാൻ

കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണവും ജനങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലാതായി. വിദേശ്യരാലായാലും നാട്ടുകാരോടു അവിഹിതമായ പെരുമാറുകയുള്ളു

എന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങി. വിദേശ്യർക്ക് നിയമങ്ങൾ വേണ്ടവിധമറിയാമെന്നും നാട്ടുകാർക്ക് അതറിഞ്ഞുകൂടെന്നും വിദേശ്യർനാട്ടുകാരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നും നാട്ടുകാർ അപരിഷ്കൃതരാണെന്നും മറ്റുമുള്ള മനോഭാവം ഈ വിദേശ്യരിലും കണ്ടുതുടങ്ങി. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരു മെത്രാനുണ്ടാകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം സുറിയാനിക്കാർ പിന്നെയും പലതരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. അത് ന്യായമായ ഒരുവകാശവാദമാണെന്ന് വിശാലഹൃദയനായ സെബസ്ത്യാനി മെത്രാനും തോന്നി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം റോമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്ന് മാർപ്പാപ്പായെ കണ്ട് സകല വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു.

മാർപ്പാപ്പാ അതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചശേഷം കേരളസുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നും ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ മെത്രാൻമാരാക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരകല്പനയും കൊടുത്തു മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി മെത്രാനെത്തന്നെ വീണ്ടും കേരളത്തിലേക്കയച്ചു. 1661-ൽ അദ്ദേഹം ഇവിടെ എത്തി. എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ഉത്തമനെന്നു തനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പള്ളി വീട്ടിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ കടുത്തുരുത്തിപള്ളിയിൽ വെച്ച് 1663 ജനുവരി 31-ാം തീയതി ഒരു മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. മാർത്തോമ്മായും ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരെയും ഉടൻതന്നെ മൂടക്കി. ഈ ചാണ്ടി മെത്രാനെ പോർട്ടുഗീസുകാർ അലക്സാണ്ടർ ഡികാമ്പോ എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെയും സെബസ്ത്യാനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ഏകോപിച്ചുള്ള പരിശ്രമഫലമായി മാർത്തോമ്മായോടു ചേർന്നുനിന്നവരിൽ 24 പള്ളിക്കാർ പിൻ തിരിഞ്ഞു.

ഒന്നാമത്തെ പുനരൈക്യശ്രമം

കേരളസുറിയാനിക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകിട്ടിയ സ്ഥിതിക്ക് ഇനിയും വ്യഥാ വഴക്കുപറഞ്ഞു സുറിയാനിക്കാർ രണ്ടുകക്ഷി

യായി ഭിന്നിച്ചുനിലക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ലെന്നും പന്ത്രണ്ടു വൈദികരിൽനിന്നു മെത്രാൻ സ്മാനമോരത്ത് തെറ്റിപ്പോയി എന്നു മാർത്തോമ്മായെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹത്തെയും കൂടി ഒരുമെത്രാനാക്കി വാഴിച്ചുകൊണ്ട് ഭിന്നതകളില്ലാതാക്കണമെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ചു പുനരെക്യാലോചനയ്ക്കായി ഇടപ്പള്ളിയിൽ ഇരുകൂട്ടരുംകൂടി ഒരു യോഗം നടത്തി. പന്ത്രണ്ടു അച്ചൻമാരിൽനിന്നു തന്നിങ്ങു യാതൊരു പട്ടവുംലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാർത്തോമ്മായ്ക്കറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും താനൊരു മെത്രാനാണെന്നും അതിനടുത്ത ചുമതലകൾ താൻനിർവഹിച്ചുവരികയാണെന്നും മറ്റും ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും പൊതുജനങ്ങളെയും പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ചു അവരെല്ലാവരും തന്നെ ഒരു മെത്രാനായി സ്വീകരിച്ചുവരികയാണെന്നും അതെല്ലാം വെറും പക്ഷനം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു വരുത്തിയാൽ ഒരു സാധാരണ വൈദികൻ എന്ന നിലയിൽപ്പോലും തന്നെ ആളുകൾ ബഹുമാനിക്കുകയില്ലെന്നും എന്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ പട്ടം നൽകി തന്നേക്കൂടി ഒരു മെത്രാനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ മാത്രം പുനരെക്യാലോചന നടത്തിയാൽ മതിയെന്നും ആയിരുന്നു മാർത്തോമ്മായുടെ അഭിപ്രായം.

മനുഷ്യരുടെ അഭിമാനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തയില്ലാത്ത ചിലർ അതിനെ എതിർത്തു. കള്ളക്കത്തുണ്ടാക്കി മെത്രാൻ വേഷമണിയുവാൻ മുതിർന്ന ഒരാളെ മെത്രാനാക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും ഇത്ര ധിക്കാരമായ നടപടികൈക്കൊണ്ട ആളുമായി യാതൊരു യോജിപ്പുംവേണ്ടെന്നും അവർ ശഠിച്ചു. ഇങ്ങനെ സമാധാനാലോചനയുടെ ഇരുവശവും ഒരുപോല ചൂടുപിടിക്കയാൽ ഭിന്നത തീർക്കാനുള്ള പരിശ്രമം പുകഞ്ഞുപോവുകയാണുണ്ടായത്.

എന്നാൽ തന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ന്യൂനത പരിഹരിക്കുവാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമാലോചിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്നു മാർത്തോമ്മായും തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

ഡച്ചുകാരുടെ വരവ്

അങ്ങിനെയിരിക്കെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരായ ഡച്ചു കപ്പൽകച്ചവടക്കാർ ഇൻഡ്യയിലെത്തി. അവർ കത്തോലിക്കരായ പോർട്ടുഗീസുകാരുമായി നേരിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്തു. 1656-ൽ കൊളമ്പു. 1650-ൽ നാഗപട്ടണവും 1661-ൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വകയായി കൊല്ലത്തുള്ള സ്ഥലവും 1662-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരും 1668 ജനുവരി 7-ാം തീയതി കൊച്ചിയിലുള്ള വായ്പികോട്ടയും പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് പോർട്ടുഗീസുകാരെ ഓടിച്ചു. അങ്ങനെ 1502 മുതൽ 1668 വരെയുള്ള പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ 161 കൊല്ലത്തെ കേരള സുറിയാനിക്കാരുടെ മേലുള്ള ഭരണം അവസാനിച്ചു.

ഉടനെ ഡച്ചുകാർ. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ മെത്രാനും വിദേശീയരായ കർമ്മലീത്താമിഷനറിമാരും പത്തു ദിവസത്തിനകം സ്ഥല വിട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളണമെന്ന് കർശനമായ ആജ്ഞ നല്കി. സെബസ്ത്യാനിയുടെ മെത്രാൻ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭരണം സംബന്ധിച്ചു തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം മുഴുവനും ചാണ്ടി മെത്രാനെ ഭാരമേല്പ്പിച്ചിട്ട്, സഭവിട്ടുപോയവരെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു. അനന്തരം ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ മെത്രാൻ ഡച്ചുകാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് താൻ സ്ഥലം വിട്ടുപോകാൻ തയ്യാറാണെന്നും തന്റെ കീഴിലുള്ള 84 പള്ളികളെയും ചാണ്ടിമെത്രാനെയും സംരക്ഷിക്കുന്ന ചുമതല അവർ വഹിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 84 പള്ളികളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് അവരെ ഏല്പിച്ചു. ആ ചുമതല കഴിവതും ഭംഗിയായി നിർവഹി

ച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഡച്ചുകാരന്മാർക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ വിദേശീയ കർമ്മലീത്താ വൈദികരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ജോസഫ് സബസ്ത്യാനി മെത്രാൻ 1668 ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി റോമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

വരാപ്പുഴയിലെ കർമ്മലീത്താക്കാർ

നാട്ടുകാരായി ശേഷിച്ച കർമ്മലീത്താക്കാർ തത്തര ശേരി എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്ന വരാപ്പുഴയിൽകൊച്ചി മഹാരാജാവ് ഭാഗമായി കൊടുത്ത ഒരു സ്ഥലത്ത് താമസമാക്കി. അവർ 1673-ൽ അവിടെ ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചു. റോമിൽ പോയശേഷം തിരിച്ചുവന്ന ഒരു മത്തായിച്ചൻ ഡച്ചുകാരെ സമീപിച്ച് അവരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുകയും പള്ളി വീട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനെ പലവിധത്തിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 7

യാക്കോബായക്കാരുടെ ആഗമനം

ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനും ഡച്ചുകാരോടു അടുത്തു. അവർ പോർട്ടുഗീസുകാരെ അടിച്ചോടിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സന്തോഷവുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നാട്ടുകാരായ പലചെറുപ്പക്കാരെയും അവരുടെ പട്ടാളത്തിൽ ചേർത്തു. പോർട്ടുഗീസുകാരിൽനിന്നും തങ്ങൾക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം ഡച്ചുകാരെ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചശേഷം തനിക്കു മെത്രാൻപട്ടം തരുന്നതിനു സമ്മതമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സുറിയാനി മെത്രാനെ കൊണ്ടുവന്നു തരണമെന്നും അതിന്റെ ചിലവുകളെ

ല്ലാം താൻ ചെയ്തു കൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞു. ഡച്ചുകാർക്ക് ആ അഭ്യർത്ഥനയിൽ പ്രീതിതോന്നി. അവർ യറുശലേമിൽ ചെന്നു അവിടുത്തെ യാക്കോബായ മെത്രാനായ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് 1665-ൽ കേരളത്തിലെത്തി. ഇദ്ദേഹമാണ് പാശ്ചാത്യസുറിയാനിയും ആ ഭാഷയിലുള്ള യാക്കോബായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇവിടെ ആദ്യമായി കൊണ്ടുവന്നതു്.

പരദേശത്തു് യാക്കോബായസഭ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടം കഴിഞ്ഞാണ് ഉൽഭവിച്ചതു്. പൗരസ്ത്യ റോമ്മായുടെ തലസ്ഥാനമായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറായ എവുത്തിക്കൂസ് (Ewticus) പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയ ഏക സ്വഭാവവാദം തെറ്റാണെന്നു 451-ൽ കൽക്കിദ്യൂനിയായിൽ കൂടിയ നാലാം സാർവത്രികസുന്നഹദോസു് പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതോടുകൂടെ എവുത്തിക്കൂസും അനുയായികളും തിരുസഭയിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കൃതരായി. എവുത്തിക്കൂസിന്റെ അനുയായികൾ ഇരുപതിൽപ്പരം കൂട്ടമായി പിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ യാക്കോബു ബോർദാനാ എന്ന ഒരാൾ അവരിൽനിന്നും ആളുകളെ ചേർത്തു ഉണ്ടാക്കിയതാണ് യാക്കോബായ സഭ. യാക്കോബുബോർദാനാ എന്ന പേരിൽ നിന്നാണ് യാക്കോബായ എന്ന പേരുണ്ടായതു്. 431-ൽ എപ്പേശൂസിൽ കൂടിയ സാർവത്രികസുന്നഹദോസിൽ വെച്ചു് ക്രിസ്തുവിൽ ഒരാൾ മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന വിശ്വാസസത്യം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരാൾ മാത്രമേയുള്ളൂ എങ്കിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു എവുത്തിക്കൂസിന്റെ വാദം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികസ്വഭാവത്തിൽ മാനുഷിക സ്വഭാവം ലയിച്ചു് ഏക സ്വഭാവമായിത്തീർന്നു എന്നു അയാൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പുത്തൻകുറും പഴയകുറും

യാക്കോബായ രീതിയിലുള്ള കർമ്മാദികൾ ഇന്നാ
 ട്ടുകാർക്ക് വളരെ പുത്തനായി തോന്നി. ആ നടപടി
 സ്വീകരിച്ചവരെ പുത്തൻകുറുകാരെന്നും പഴയ നടപ
 ടിയിൽ നിന്നവരെ പഴയകുറുകാരെന്നും അന്നു മു
 തൽ വിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ പേരുകൾ രണ്ടും ഇന്നും
 നടപ്പിലിരിക്കുന്നു. ശീമയിൽനിന്നുവന്ന ഈ മാർ
 ഗ്രിഗോറിയോസ് കേരളത്തിൽ വന്നു കണ്ടപ്പോൾ ശീ
 മയിൽ അവർക്കുള്ളതിലും വലുതായ ഒരു നല്ല ജനത
 തി ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. മാർതോമ്മാ
 യ്ക്കു മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുക്കാതെ താൻ തന്നെ
 മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർക്ക് മെത്രാനായിരുന്ന ജന
 ങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ആത്മീയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തി
 കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പോരായ്മ എന്നു വിചാ
 രിച്ചു ഓരോന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേ
 ഹം മാർതോമ്മായിക്കു മെത്രാൻ പട്ടംകൊടുത്തു എന്നു
 ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു
 ശരിയായിരിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ല. എന്തെന്നാൽ യാ
 കോബായക്കാർ ഒരാരക്കു മെത്രാൻസ്ഥാനം കൊടു
 ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പുതിയ പേരുകൾ കൊ
 ട്ടുകുക പതിവാണ്. അതു പഴക്കമേറിയ പാരമ്പര്യ
 ങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ളതും അവർ ഒരി
 ക്കലും ഒഴിച്ചുവയ്ക്കാത്തതുമായ ഒരു നടപടിയാണ്.
 മാർതോമ്മായ്ക്കു വേറെ പേരു കൊടുത്തതായി ഈ
 ചരിത്രകാരന്മാരാരും തന്നെ പറയുന്നില്ല. മാർതോമ്മാ
 വേറെ പേരു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു
 മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അദ്ദേഹത്തിനു മെത്രാൻ സ്
 ഥാനം കൊടുത്തില്ലെന്നുള്ളത് സുവിദിതമാണ്. മാർ
 ഗ്രിഗോറിയോസ് 1670 മേടം 14-ാം തീയതി വടക്കൻ
 പറവൂർ പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

രണ്ടാം മാർത്തോമ്മാ

ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ തന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രനായ ഒരു വൈദികനെ രണ്ടാം മാർത്തോമ്മായായി വാഴിച്ചുകൊണ്ട് 1670 മേടം 11-ാം തീയതി അങ്കമാലി പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

കല്ല്യ മൂപ്പൻ

1676-ൽ സിറിയയിൽനിന്നും അൽവായക്കാരൻ അന്ത്രയോസ് എന്നൊരു വൈദികൻ കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. പള്ളിവീട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ (Alexander decompo) പകരം കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന റഫായേൽ എന്നൊരു പോർട്ടുഗീസ് വൈദികനെ മെത്രാനായി അവരോധിക്കുവാൻ ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ട് സുറിയാനിക്കാരെല്ലാം അസംതൃപ്തരായിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം മാർപാപ്പാതന്നെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തുകയാണെന്നും അതിനു കല്പനയുണ്ടെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ചില എഴുത്തുകളും കൊണ്ടു നടന്ന് പലരേയും വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കല്ല്യർക്കാട് (പമ്പക്കുളം) പള്ളിയിൽ കുറെനാൾ താമസിച്ചു.

ഇദ്ദേഹം മദ്യപിച്ചു വല്ലതുമൊക്കെ പറയുന്ന ആളാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ നിരസിച്ചു. ഉടനെ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും തെക്കൻ പള്ളികളിലേക്കുനീങ്ങി തുമ്പമൺ, പുത്തൻകാവ് മുതലായ പള്ളികളിൽ കുറെനാൾ താമസിച്ചു. ചക്കപ്പഴം തിന്നശേഷം മുഖം തുടയ്ക്കുവാൻ ചില കുസൃതികൃത്രികൾ ഇദ്ദേഹത്തിനു പണത്തി കൊടുത്തു എന്നും അദ്ദേഹം അതു വാങ്ങി മുഖത്തെല്ലാം പററിച്ചുകൊണ്ട് ആ കൃത്രികളെ രസിപ്പിച്ചു എന്നും ഒരു കഥയുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും കല്ല്യപള്ളിയിൽ ചെന്നുചേർന്നു.

1682 ഏപ്രിൽ ഒന്നാം തീയതി കല്ലട പള്ളിക്കു സമീപ മുളള ആറുകടവിൽ കുളിക്കുവാൻപോകുകയും കാൽ വഴുതി വെള്ളത്തിൽ വീണു മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തെ മൂപ്പൻ, മൂപ്പൻ എന്നൊക്കെ ആയിരുന്നു ജനങ്ങൾ വിളിച്ചുവന്നത്. അതിനാൽ കല്ലട മൂപ്പൻ എന്ന പേരിലാണ് ഇന്നു അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മൂന്നാം മാർത്തോമ്മാ

1685-ൽ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നും മാർ ബസേലിയോസ് എന്നും രണ്ടു യാക്കോബായമെത്രാൻമാർ സിറിയയിൽനിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നു. മാർ ബസേലിയോസ് ഇവിടെവന്ന് അധികം താമസിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് 1685-ൽ മരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹത്തെ കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയിലടക്കി. മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാമൻ നിരണത്തുപള്ളിയിൽവെച്ചു 1686-ൽ ഇടി വെട്ടി മരിച്ചു. ഉടനെ അവിടെ കൂടിയവരെല്ലാം കൂടെ അന്നുതന്നെ മാർത്തോമ്മാ മൂന്നാമനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാം പുനരെക്യൂശമം

ഈ മൂന്നാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും യാക്കോബായ മെത്രാൻമാർ മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുത്തില്ല. അക്കാലത്തും ഒരു പുനരെക്യാലോചന നടത്തി. എങ്കിലും അതും സഫലമായില്ല.

നാലാം മാർത്തോമ്മാ

മാർത്തോമ്മാ മൂന്നാമൻ ശരിയായ മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെയും വേദഗത്യന്തരമൊന്നുമില്ലാതെയും വളരെ അധികം വിഷമിച്ചു. ഒടുവിൽ മാർത്തോമ്മാ നാലാമനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിച്ചശേഷം 1688 മേടമാസം 9-ാം തീയതി കടമ്പനാട്ടു പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. മാർ ഈവാനിയോസ് 1693 ചിങ്ങം 3-തീയതി മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിലും കബറടങ്ങി.

4-ാം മാർത്തോമ്മായും

3-ാം പുനരെകൃശ്രമവും

മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ മെത്രാൻപട്ടം കൊടുക്കണമെന്ന് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ അടുക്കൽ അനേകർ അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതു ചെയ്തില്ല. അക്കാലത്തും ഒരു പുനരെകൃശ്രമം നടന്നു. അതും അലസിപ്പിരിഞ്ഞു. മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിച്ചശേഷം മാർത്തോമ്മാ നാലാമൻ 1728 മീനം 13-ാം തീയതി കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

5-ാം മാർത്തോമ്മായും

4-ാം പുനരെകൃശ്രമവും

പുനരെകൃശ്രമത്തിനുള്ള ആലോചന മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമന്റെ കാലത്തും നടന്നു. രണ്ടു കൂട്ടരും കൂടി ഇടപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽവെച്ച് 1731-ൽ ഒരാലോചന നടത്തി. അതിൽവെച്ച് ചില നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി മാർപ്പാപ്പായുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു എങ്കിലും അതും നടപ്പിലായില്ല.

മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമൻ ഡച്ചുകാരെ വീണ്ടും സമീപിച്ചു. തനിക്കു മെത്രാൻപട്ടം തരുന്നതിനു സമ്മതമുള്ള ഏതെങ്കിലും സുറിയാനി മെത്രാൻമാരെക്കൊണ്ടുവന്നു തന്നെ മതിയാകയുള്ളൂ എന്നും അതിന്റെ ചെലവ് മുഴുവനും താൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും നിർബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. തദനുസരണം അവർ പോയി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മപ്രിയാനാ, യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ, വേറെ രണ്ടു ശെമ്മാശ്ശൻമാർ എന്നിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് 1751-ൽ കേരളത്തിൽ വന്നു. അവരിവിടെ വന്നയുടനെ യോഹന്നാൻ റമ്പാനെ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു മെത്രാനാക്കി വാഴിച്ചു. അക്കൂട്ടത്തിൽ പോലും അവർ മാർത്തോമ്മോ അഞ്ചാമനു പട്ടം കൊടുത്തില്ല. മാർ ബസേലിയോസ് വടക്കൻ പറവൂർ പള്ളിയിലും മാർ ഈവാനിയോസ് കായംകുളത്തു പള്ളിയിലും താമസിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ആത്മീയ

കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തികൊടുത്തുകൊണ്ടും വൈദികരെ വാഴിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. മാർ ബസേലിയോസ് 1769-ൽ കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

മാർതോമ്മാ ആറാമൻ

മാർതോമ്മാ അഞ്ചാമൻ മാർതോമ്മാ ആറാമനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിച്ചശേഷം 1765 മേടം 27-ാം തീയതി നിരണത്തുപള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. മാർത്തോമ്മാ ആറാമൻ സമർത്ഥനായ ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെങ്കിലും ഈ ശീമക്കാരെക്കൊണ്ടു പട്ടം കൊടുപ്പിക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചിട്ട് അതും പറ്റിയില്ല. അതിനാൽ കപ്പൽക്കാരുടെ ചിലവ് ആരും കൊടുക്കാതെയായി. ഒടുവിൽ അവർ പണം കിട്ടാതെ വിഷമിച്ചു. നാലായിരം രൂപയായിരുന്നു യാത്രച്ചിലവ്. അതുകിടന്ന് പലീശകൂടി പന്തീരായിരം രൂപയായി. ആ തുകയ്ക്കു അവർ കേസുകൊടുത്തു. തനിക്കു മെത്രാൻ സ്ഥാനം തരുന്നതിനു മുമ്പ് പണം കൊടുപ്പാൻ താൻ ബാദ്യസ്യസ്ഥനല്ല എന്നു മാർതോമ്മാആറാമൻ പത്രിക വച്ചു. കപ്പൽകൂലി കൊടുക്കാമെന്ന് തങ്ങൾ ആരോടും ഏറിട്ടില്ല; അതിനാൽ തങ്ങൾ കപ്പൽകൂലികൊടുപ്പാൻ ബാദ്യസ്യസ്ഥരല്ല എന്നു വിദേശമെത്രാൻമാരും പത്രിക വച്ചു. ഇരുഭാഗത്തേയും വാദം കേട്ടശേഷം വിദേശമെത്രാൻമാർ ഉടൻ മാർതോമ്മാ ആറാമന് മെത്രാൻസ്ഥാനം കൊടുക്കണമെന്നും അപ്പോൾ കപ്പൽകൂലി മുഴുവനും മാർതോമ്മാ ആറാമൻ കൊടുക്കണമെന്നും വിദേശമെത്രാൻമാർ മാർതോമ്മായ്ക്ക് മെത്രാൻസ്ഥാനം കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിക്കാത്തപക്ഷം അവരെ ഉടനെ ഗവൺമെന്റ് ചെലവിൽ കപ്പൽകയറ്റി മടക്കി അയയ്ക്കണമെന്നും വിധിയായി.

മാർ ദിവനാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ

ആ വിധിയോട് എതിർത്തു പ്രവർത്തിപ്പാൻ വിദേശമെത്രാൻമാർക്ക് യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലാതെ വരികയാൽ അവർ വളരെ കഴുഞ്ഞു. ഒടുവിൽ 1772-ൽ നിരണത്തു പള്ളിയിൽവെച്ചു മാർതോമ്മാ ആറാമന്

വിദേശമെത്രാൻമാർ കോറൂയോ പട്ടം മുതൽ മെത്രാൻ സ്മാനംവരെയുള്ള എല്ലാ പട്ടങ്ങളും നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തിന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്നു പേർ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ 1653 മുതൽ 1772 വരെ 119 വർഷം മെത്രാൻസ്മാനമില്ലാതെയിരുന്ന പുത്തൻകുറുകാർക്കു് യാക്കോബായ മെത്രാൻപട്ടം ലഭിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ യാക്കോബായക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അക്കാലംമുതൽ പാശ്ചാത്യസുറിയാനിഭാഷയും ആ ഭാഷയിലുള്ള യാക്കോബായഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇവിടെ സ്ഥിരം പ്രതിഷ്ഠിതമായിത്തീർന്നു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനു മെത്രാൻസ്മാനം കിട്ടിയ ഉടനെ കപ്പൽക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ട പന്തീരായിരം രൂപയും മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കോടതി മുഖേന കൊടുത്തുതീർക്കുകയും ചെയ്തു. 118 കൊല്ലത്തെ നിരന്തര പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇത്രയും സാധിച്ചത്.

തൊഴിയൂർസഭ

മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് മെത്രാൻസ്മാനം ലഭിച്ചതിൽ പുത്തൻകുറുകാരെല്ലാം വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവർ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ ആഡംബരപൂർവ്വം പള്ളികളിലൊക്കെയും എതിരേറുകൊണ്ടുപോകുക പതിവായിരുന്നു. വിദേശമെത്രാൻമാരെ ആരും അത്ര ഗൗനിച്ചില്ല. ഒരാൾക്കുകൂടെ മെത്രാൻസ്മാനം കൊടുക്കുവാൻ അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അന്നു മുളന്തുരുത്തിയിൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ടു കുര്യൻ റമ്പാൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി. 1772 വൃശ്ചികം 17-ാം തീയതി മാർ കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന് അദ്ദേഹത്തെവലിയ കാര്യവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണവും പണ്ടങ്ങളുമെല്ലാം ഒരു മരണപത്രികമൂലം മാർ കൂറിലോസിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് ഈ പുതിയമെത്രാന്റെ ആവിർഭാവം ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. അതിനാൽ മാർ കുറി ലോസിനെ വാഴിച്ചതു മലങ്കരസഭയുടെ ആവശ്യപ്രകാരമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിലുള്ള പള്ളികളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ കൊടുക്കണമെന്നും മററും കാണിച്ച് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ മാർ കുറിലോസ് മെത്രാനെ പ്രതിയാക്കി ഒരു കേസു കൊടുത്തു. അതു മാർ കുറിലോസിനു എതിരായി വിധിക്കുകയും അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും കൊച്ചിയുടെയും അതിർത്തിക്കു വെളിയിൽ പോകണമെന്ന് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിധിയനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ തൊഴിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു പുന്നത്തു രാജാവിനോടു കൂറെ സ്ഥലം വാങ്ങി അവിടെ ഒരു പള്ളിയും അദ്ദേഹത്തിനു താമസിക്കുവാൻ ഒരു അരക്കനയും പണിയിച്ച് അവിടെ താമസമാക്കി.

അദ്ദേഹം യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേലധികാരം ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വതന്ത്രസുറിയാനിസഭ (Independent Syrian Church) എന്ന പേരിൽ ഒരു സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് തൊഴിയൂർ സഭ എന്നറിയപ്പെടുന്ന അഞ്ഞൂറെ സഭ.

ഈ മാർ കുറിലോസ് 1794-ൽ തന്റെ അനുജനെ മാർ കുറിലോസ് രണ്ടാമൻ എന്ന പേരിൽ വാഴിച്ച ശേഷം 1802-ൽ കാലംചെയ്തു. മാർ കുറിലോസ് രണ്ടാമൻ ചീരൻ മാർ പീലക്സിനോസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചുകൊണ്ട് 1807-ൽ കാലം ചെയ്തു. ചീരൻമാർ പീലക്സിനോസ് തന്റെ പിൻഗാമിയായി കിടങ്ങൻമാർ പീലക്സിനോസിനെ വാഴിച്ചുകൊണ്ട് 1811-ൽ മരിച്ചു. കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് കുറിലോസ് മൂന്നാമനെ വാഴിച്ചശേഷം 1830-ൽ കാലം ചെയ്തു. അങ്ങനെ പിൻഗാമികളെ വാഴിച്ചുകൊണ്ട് അവരിന്നും നിലനിന്നുവരുന്നു.

വന്നു ഡച്ചു അധികാരികളെ കണ്ടു കാര്യം പറഞ്ഞു. അവർ 1698-ൽ ആ പ്രതിബന്ധം മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം 1700 ജനുവരി 20-ാം തീയതി സുറിയിൽ വെച്ചു നിര്യാതനായി. അപ്പോൾ ആഞ്ചലോ ഫ്രാൻസിസ് കോമെത്രാൻ 1700-ൽ നിയമിതനായി. അദ്ദേഹം 1712 ഒക്ടോബർ 17-ാം തീയതി കാലം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം 1714 ജനുവരി 31-ാം തീയതി ജോൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് മുൻതേദോ എന്ന മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് 1746 ജനുവരി 16-ാം തീയതി ഫ്ലോറൻസിയോസ് എന്നൊരു മെത്രാനെയാക്കി. അദ്ദേഹം 1773 ജൂലൈ 26-ാം തീയതി നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം 1774-ൽ തന്നെ ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലസ് എന്നൊരു മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം 1777-ന്റെ അവസാനത്തിൽ മാത്രമേ കേരളത്തിൽ വന്നുള്ളൂ.

നീരസം വർദ്ധിക്കുന്നു

ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലസ് മെത്രാന്റെ നടപടി സുറിയാനിക്കാർക്കു തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു സുറിയാനിക്കാരെയും കണ്ടുകൂടായിരുന്നു. ആ നീരസം വർദ്ധിച്ചു അദ്ദേഹം ജോലി രാജിവെച്ചു പലസ്തിനയിൽ പോയി താമസിച്ചു. അങ്ങനെ സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻകാരായ വിദേശമെത്രാൻമാരും തമ്മിലുണ്ടായ നീരസം വർദ്ധിച്ചു 18-ാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കു മുർദ്ദാസ്യവസ്ഥയിലെത്തി. കേരളത്തിന്റെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാര്യം വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയിരുന്ന ഫ്ലോറൻസിയോസ് 1773-ൽ നിര്യാതനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറടക്കത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ആലങ്ങാട്ട്, അങ്കമാലി, പറവൂർ, കുത്തിയതോട് മുതലായ സുറിയാനികളുടെ കൂട, കൊടി, കുരിശ് മുതലായ പള്ളി സാമാനങ്ങളുമായി വരാപ്പുഴ അരമനയിൽ ചെന്നിരുന്നു. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാർ യാതൊരു ശുശ്രൂഷയും നടത്തുവാൻ അവർക്കു് അനുവാദം ലഭി

ച്ചില. അവർ കൊണ്ടുവന്ന സാമാനങ്ങളും എടുത്തു ഭഗ്നാശരായി മടങ്ങേണ്ടിവന്നു.

അതിനുംപുറമേ ആലങ്ങാട്ടു താമസിച്ചിരുന്ന പേർഷ്യാക്കാരൻ മാർ ശെമുവൻ എന്നൊരു സുറിയാനി മെത്രാനെ നെസ്തോറിയനാണോ സത്യവിശ്വാസിയാണോ എന്നു വിസ്തരിച്ചറിയണമെന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങളാരുമറിയാതെ രായ്ക്കുരാമാനം അറസ്റ്ററു ചെയ്തു കപ്പൽ കയറിക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കരിയാറിമല്പാനും

5-ാം പുനരെകൃശ്രമവും

ഇങ്ങനെ സുറിയാനിക്കാർവിഷമിച്ചിരിക്കേ 1776-ൽ ആലങ്ങാട്ടു കരിയാറിൽ ബ. യൗസേപ്പു അച്ചൻ റോമിലെ പ്രൊപ്പഗാന്താ കോളേജിലെ വൈദികപഠനം കഴിഞ്ഞ് ആലങ്ങാട്ടുള്ള വൈദികസെമിനാരിയിൽ വന്ന് അവിടുത്തെ ഒരു മല്പാനായി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചുകിട്ടണമെന്നു സുറിയാനിക്കാരാഗ്രഹിച്ചു. ഗോവാമെത്രാപ്പോലീത്താ അതിനു വിരോധിയായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു ശങ്കയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇദ്ദേഹം റോമിൽപഠിച്ച ആളാകയാൽ തങ്ങളുടെ ശ്രമം സാധിക്കുമെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അവർ അങ്കമാലിയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി 1) കരിയാറിൽ യൗസേപ് മല്പാനെ തങ്ങൾക്കു മെത്രാനായി വാഴിച്ചുകിട്ടണമെന്ന് ഒരു അപേക്ഷ എഴുതി ഒപ്പിടുവിക്കണമെന്നും 2) സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിലെ ഭിന്നത തീർക്കുവാൻ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻറപക്കൽനിന്നും പുനരെകൃത്തിനുള്ള പ്രതിജ്ഞയും അപേക്ഷയും എഴുതി ഒപ്പിടുവിച്ചു വാങ്ങണമെന്നും 3) ഒരു രക്തസാക്ഷിയായ കോട്ടാർ ദേവസഹായംപിള്ളയെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ട അപേക്ഷ എഴുതി എല്ലാവരക്കൊണ്ടും ഒപ്പിടുവിച്ചുവാങ്ങണമെന്നും 4) കരിയാറിൽ യൗസേപ്പുമല്പാനും പാരോമക്കിൽ തോമ്മാ കത്തനാറുംകൂടി റോമിൽ പോയി മാർ

പ്പാപ്പായുടെ അടുക്കൽ ഈ ഹർജ്ജികളെല്ലാം സമർപ്പിക്കണമെന്നും 5) അതിലേക്കുള്ള ചെലവിനും മറ്റും വേണ്ട പണം പള്ളികളിൽ നിന്നും പിരിച്ചെടുക്കണമെന്നും മറ്റും തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

172 പള്ളികളിൽനിന്നുള്ള പ്രതിപുരുഷൻമാരുടെ ഈ യോഗനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ളതെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1777-ൽ യൗസേപ്പുമല്പാനും തോമ്മാ കത്തനാരും വെറെ ചിലരും കൂടി ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും തിരിച്ചു. ശത്രുപക്ഷത്തെ ഭയന്ന് തെക്കൻ വഴിക്കാണവർ പോയത്. അവർ കായംകുളം, അഞ്ചുതെങ്ങ് കുള്ളച്ചൽ മുതലായ പള്ളികൾ കടന്ന് പത്മനാഭപുരത്തുള്ള ഉദയഗിരിക്കോട്ടയിലെത്തി. വേണാട്ടു കപ്പിത്താന്റെ കബറിടത്തിൽ വി. കുർബാനയർപ്പിച്ചശേഷം തോവാളവഴി പെരിയാള, മണപ്പാട്ടു, രാജപാളയം, വീരപാണുധ്യൻപടണം, തരങ്ങൻപടി, പറങ്കിപ്പേട്ട, കൂടല്ലൂർ, പുതുച്ചേരി, ശ്രീരംഗപട്ടണം മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്നു മൈലാപ്പുരിലെത്തി. അവിടെ നിന്നും ഒരു പോർട്ടുഗീസ് കപ്പലിൽ കയറി കന്യാകുമാരി പുററി ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിൽക്കൂടെ ആഫ്രിക്കയുടെ തീരത്തുള്ള വെൺഗെലയിലെത്തി.

അവിടെ നിന്നും അമേരിക്കാ വഴി, റയോഡിജനറോ, ബ്രസീൽ മുതലായ തുറമുഖങ്ങളിലടുത്ത് കമ്പനിക്കാരുടെ കച്ചവടവും നടത്തി പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞു 1778-ൽ പോർട്ടുഗലിൽ ലിസ്ബൺ തുറമുഖത്തിറങ്ങി. അവിടത്തെ മറിയ ഫ്രാൻസിസ്കോരാജ്ഞിയെ മുഖം കാണിച്ചു. അപ്പോഴാണ് സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാന്തായി ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലസീനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരമറിഞ്ഞത്. സുറിയാനിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നുള്ള സംഗതി അവർ രാജ്ഞിയെ അറിയിച്ചു. എങ്കിലും അവരുടെ നിവേദനങ്ങളെപ്പറ്റി ഗോവായിലെ പോർട്ടുഗീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭിപ്രായമെന്തെന്നറിയാതെ ഉടനടി യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ രാജ്ഞിക്കു സമ്മതമില്ലായിരുന്നു.

അതിനാൽവളരെ നിരാശയോടുകൂടെ അവർ രണ്ടു പേരും റോമിലേക്കു തിരിച്ചു. വിവരമെല്ലാം ആറാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പായെ അറിയിച്ചു. ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭിപ്രായമറിയാതെ പെട്ടെന്നു ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ അവിടെയും തയ്യാറായില്ല. തൻമൂലം ഇവർ വളരെ നിരാശയിലായി. വത്തിക്കാൻ അരമനയിലുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇവരോടു വളരെ സഹതാപം തോന്നി. എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ആർക്കും ഒരു രൂപവും കിട്ടിയില്ല. കൊച്ചി മെത്രാനിൽ നിന്നോ, ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നോ അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ യാതൊരു രേഖയും അവർ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നില്ല. തീരാത്ത സങ്കടത്തോടും നിരാശയോടുംകൂടെ അവർ റോമയിൽ നിന്നും പോർട്ടുഗലിലേക്കു കടങ്ങി.

അവർ പോർട്ടുഗലിൽ വന്നശേഷം ചുറ്റുമുള്ള ഓരോ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയി. പാരോമ്മാക്കിൽ തോമ്മാക്കത്തനാർ അതൊന്നും മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആളായിരുന്നുവല്ലോ. മാർപ്പാപ്പാ ഈ സംഗതിയിൽ മൗനംഭീകൃഷ്ടിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പോർട്ടുഗലുമായി എഴുത്തുകുത്തു നടത്തി. ഒടുവിൽ കരിയാറിൽ യൗസേപ്പുമല്പാനെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചയയ്ക്കുവാൻ കല്പനയാകുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധൻമാരുടെ കബറിടങ്ങളിൽ പൊഴിച്ച കണ്ണുനീരിന്റെ ഫലമായോ മാർപ്പാപ്പായുടെ പുത്രവാൽസല്യാതിരേകത്താലോ കാര്യം ശുഭമായി പര്യവസാനിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

കരിയാറിയുടെ സ്ഥാനാഭിഷേകം

കരിയാറിൽ മാർ ജോസഫ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനാഭിഷേകം അങ്ങനെ 1783-ൽ ലിസ്ബനിൽവെച്ച് നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നത്തെ പ്രധാന സംഗതി മാർ തോമസ് ദിവന്നാസ്യോസിന്റെയും മറ്റും പുനരെക്യപ്രശ്നമായിരുന്നു. അതിലേക്കും

ഗോവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും കൊച്ചി മെത്രാ
ൻറെയും അഭിപ്രായം അറിയേണ്ടത് ആവശ്യവുമായി
രുന്നു. ഏതായാലും താൻ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയ
സ്ഥിതിക്ക് അക്കാദമിയിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ
തനിക്കുതന്നെ സാധിക്കുമല്ലോ എന്നു സമാധാനപ്പെട്ടു
കൊണ്ട് അവർ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

കേരള സുറിയാനിക്കാരുടെ നിർഭാഗ്യമെന്നല്ലാതെ
എന്തു പറയട്ടെ! അവർ ഗോവായിലെത്തിയപ്പോൾ
അക്കാലത്തു അവിടെ പടർന്നുപിടിച്ചിരുന്ന ഒരു വസ
ന്തപ്പനി മാർ യൗസേപ്പുകാരിയാറി മെത്രാപ്പോലീത്താ
യ്ക്കും പിടിച്ചെടുത്തു. അദ്ദേഹം അവിടെവെച്ചു തന്റെ
45-ാമത്തെ വയസിൽ 1786 സെപ്റ്റംബർ 10-ാം തീ
യതി നിര്യാതനാവുകയും മൃതശരീരം പഴയ ഗോവാ
യിലെ പ്രധാന ത്രോണോസിന്റെ മുമ്പിൽ സംസ്ക
രിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെ
പ്പറ്റി ചില ആരോപണങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല.

ഈ തിരുമേനിയുടെ പൂജ്യാവലിഷ്ടം 1960 ഡി
സംബർ 9, 10 എന്നീ തീയതികളിൽ കൂഴിച്ചെടുത്ത്
കേരളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയും 1961 എപ്രിൽ
11-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വദേശമായ ആല
ങ്ങാട്ടുള്ള അമലോത്വേമാതാവിന്റെ ദൈവാലയത്തി
ലെ മദ്ബഹായുടെ മദ്യത്തിൽ ആഡംബരപൂവുംസം
സ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നുള്ളതും സ്മർ
ത്തവ്യമാണ്.

പാരോമ്മാക്കിൽ ഗവർണ്ണർദോറിന്റെ ഭരണം

പാരോമ്മാക്കിൽ തോമ്മാകത്തനാരെ സുറിയാനിക്കാ
രുടെ ഭരണത്തിനു ഗവർണ്ണർദോർ അർക്കദയ്യാക്കോൻ
ആയി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പു
കല്പനകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽവന്നശേഷം
സുറിയാനിക്കാരുടെ സഭാഭരണക്കാര്യത്തിൽ വിദേശമി
ഷനറിമാർ കയ്യിടുകയില്ലെന്നുള്ള സമ്മതപത്രം എഴുതി
ഒപ്പിടുവിച്ചു ഗവൺമെന്റിൽ സമർപ്പിച്ചു. 1787-ൽ

84 പള്ളിക്കാർ ഒന്നു ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിലിരുന്നുകൊള്ളാമെന്ന് ഒരു ഉടമ്പടിയും എഴുതിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അങ്കമാലിയിൽ താമസിച്ചു പഴയകൂർ സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണം

അങ്ങനെയിരിക്കെ 1789-ൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ തിരുവിതാംകൂർ ആക്രമിക്കുവാൻ വന്നു. അങ്കമാലിപ്പള്ളി കൊള്ള ചെയ്തു നാശപ്പെടുത്തി. ഇവരുടെ വരവറിഞ്ഞ് പാരോമാക്കിൽ തൊമ്മാ ഗവർണ്ണർദോർ മുൻകൂട്ടി സഫലം വിട്ടിരുന്നു. ഈസറീൻഡ്യാകമ്പനിക്കാരുടെ പട്ടാളം ടിപ്പുസുൽത്താനെ തോൽപ്പിക്കുകയാൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം പോയശേഷം തൊമ്മാഗവർണ്ണർദോർ തിരിച്ചുചെന്ന് പള്ളിയുടെ കേടുകളെല്ലാം പോക്കി അവിടെ താമസിച്ചു.

ആറാം പുനരെക്യാലോചന

ഈ ഗവർണ്ണർദോറിന്റെ കാലത്തും 1791-ൽ വീണ്ടും ഒരു പുനരെക്യാലോചന നടത്തി. കൃത്തിയ തോട്ടിൽ തച്ചിൽ മാത്തുത്തരകൻ ആയിരുന്നു അതിലെ പ്രധാന ആലോചനക്കാരൻ. കൊല്ലം, തത്തൻപ്പള്ളി, കായംകുളം, നിരണം മുതലായ സഫലങ്ങളിൽ വെച്ചു പല യോഗങ്ങളും കൂടി. മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനും യോജിപ്പു നടക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വിദേശ്യരായ വരാപ്പുഴ മെത്രാനും കൊച്ചിമെത്രാനും അതിനോടു യോജിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ആ ആലോചനയും ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ല.

പഴയകൂറുകാർ പിന്നെയും ലത്തീൻ

ഭരണത്തിൽ

ഫറാൻസിസ്സാലസ് 1774-ൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭരണാധിപനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അവരുടെ എതിർപ്പുമൂലം അദ്ദേഹം അതുപേക്ഷിച്ചു പാലസ്തീനായിൽ പോയി താമസിച്ചു. അപ്പോൾ

ജോൺ മേരി എന്ന മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അതിനു ശേഷം 1784 സെപ്റ്റംബറിൽ ലൂയിസ് മരിയ എന്ന മെത്രാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം 1802-ഏപ്രിൽ 2-ാം തീയതിമരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം റൈമണ്ട് ദെ സെൻറ് ജോസഫ് എന്ന മെത്രാൻ നിയമിതനായി. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ 1816-ൽ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ എന്ന മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നു ഭരണം ഏറ്റെടുക്കാത്തതിനാൽ പീറ്റർ ദെ അൽക്കാത്തരെ എന്ന മെത്രാൻ ബോംബെയിൽനിന്നും വന്നു. 1817 മുതൽ 1821 വരെ പഴയകുറ്റുകാരുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അതിനിടയിൽ 1818-ൽ മില്ലാസ്യാപ്രൊന്തർഗാസ്റ്റ് എന്ന ഐറിഷ് മെത്രാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1821-ൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹം കേരളത്തിലെത്തിയുള്ളൂ. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ബോംബെയ് കുപായ്ക്കളഞ്ഞതിനാൽ 1828-ൽ മെഴരല്ലോസ് മഞ്ചിലീനി എന്ന മെത്രാൻവന്ന് കേരളസുറിയാനിക്കാരുടെ ഭരണം കയ്യേറ്റു. കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹവും ബോംബെയ് കുപായ്ക്കളഞ്ഞു. അതിനാൽ മുൻപറഞ്ഞ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ എന്ന മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. 1844-ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റായിരുന്ന ജൂദോവിക്കോസ് എന്ന മെത്രാൻ ഭരണം കയ്യേറ്റു. അദ്ദേഹം 1868 സെപ്റ്റംബർ 5-ാം തീയതി നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന് സുഖക്കേട് ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ 1868 ജൂൺ 20-ാം തീയതിബർണർദീനോസ് മെത്രാൻ നിയമിതനായി. അദ്ദേഹം 1868 സെപ്റ്റംബർ 5-ാം തീയതി നിര്യാതനായി. അപ്പോൾ ലെയോനാർഡ് സെൻറുലൂയിസ് എന്ന മെത്രാൻ 1868-ൽ നിയമിതനായി. അദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രത്യേക ക്ഷണമനുസരിച്ച് പിലിപ്പോസ് എന്നൊരാളെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററാക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ പോകയും 1870-ൽ മടങ്ങിയെത്തുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായി 1877-ൽ മർസലീ നോസ് ദേശാന്തത്രേസ്യ എന്ന് മെത്രനെ നിയമിച്ചു.

ഇങ്ങനെ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ കാലശേഷം കർമ്മലീത്താക്കാരായ 15-ൽ അധികം വിദേശമെത്രാൻമാർ പഴയകൂർ സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചു. ഇതിനു ശേഷം 1886-ൽ ആണ് ലെയോൻ പതിമൂന്നാമൻ മാർ പാപ്പാ സുറിയാനിക്കാർക്കു പ്രത്യേക ഹയരാർക്കി അനുവദിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം 9

ഇസ്രാഈൽഡ്യാകമ്പനിയുടെ വരവ്

1795-ൽ ഇംഗ്ലീഷ്കാരായ ഇസ്രാഈൽഡ്യാ കമ്പനിക്കാർ കൊച്ചിയിൽവന്നു. കൊച്ചിയിലെ ഡച്ചുകാർ വൈയ്പിൻകോട്ട 1796-ൽ ഇസ്രാഈൽഡ്യാകമ്പനിക്കു എഴുതിക്കൊടുത്തു. അവർ തിരുവിതാംകൂറുംകൊച്ചിയുമായിചില ഉടമ്പടികളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കി കേർണ്ണൽ മെക്കോളിയെ കൊച്ചിക്കും തിരുവിതാകൂറിനും റസിഡൻറായി നിയമിച്ചു. കൊച്ചിയിലെ ദീവാൻ പദവും മെക്കോളിക്കു നല്കി. സുറിയാനിക്കാരായ പുത്തൻകൂറും പഴയകൂറും തമ്മിലുള്ള പുനരുകയാലോചന അലസിപ്പിരിയുന്നതു പ്രോട്ടസ്തന്റുകാരനായ മദ്രാസ് ഗവർണ്ണർ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ തോമ്മാ ഗവർണ്ണർദോർ 1799 മാർച്ച് 20-ാം തീയതി നിരൂതനോക്യകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ മദ്രാസ് ഗവർണ്ണർ ഒരു പ്രോട്ടസ്തന്റുകാരനായ ഡോക്ടർ കെർ സായ്പിനെ പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ അറിഞ്ഞു

വരുവാനായി 1805-ൽ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തിയശേഷം മദ്രാസ് ഗവർണ്ണർക്ക് വിശദമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. അതിൽ പുത്തൻകുറ്റുകാരുടെ പള്ളികളിലൊക്കെയും മാതാവിന്റെയും മറ്റും രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും പുത്തൻകുറ്റുകാരുടെ നിസ്സഹായവസ്ഥ ഗണനീയമാണെന്നും മറ്റും വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ റിപ്പോർട്ടിലെ താല്പര്യപ്രകാരം 1806-ൽ ബുക്കാനാൻ എന്നൊരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്ററു മിഷനറിയെ കോട്ടയത്തേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം വന്നു മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനോടൊരുമിച്ചു പോയി ചെങ്ങന്നൂർ, പറവൂർ, അങ്കമാലി മുതലായ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചു. അങ്കമാലിയിൽനിന്നും പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സുറിയാനി ബൈബിൾ കണ്ടെടുത്തു. വേറൊരു പുസ്തകം റാന്നി പള്ളിയിൽനിന്നും എടുത്തു. രണ്ടുംകൂടി കൊണ്ടുപോയി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അയച്ച് അച്ചടിപ്പിച്ചുവരുത്തി ഓരോ പ്രതി സുറിയാനി പട്ടക്കാർക്കെല്ലാം കേർണ്ണൽ മൺട്രോസായ് പുമുലം സെന്റജന്യമായി നല്കുകയും ചെയ്തു.

മാർ ദിയസ് കോറോസ് മെത്രാൻ

ഈ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ കാലത്തു 1807-ൽ ദിയസ് കോറോസ് എന്നൊരു യാബോബായ മെത്രാൻ മറുദീനിൽനിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നു. യാക്കോബായക്കാരെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്ററുകാരാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന റസിഡന്റിനും മറ്റും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനം അത്ര രസിച്ചില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഏതോ മോഷണകുറ്റം ചുമത്തി ഒരു കേസുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ വിധിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ കപ്പൽ കയറി മർദീനിലേക്കു തിരിച്ചയച്ചുകളഞ്ഞു.

വട്ടിപ്പണം

1808-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മൂവായിരം പൂവരാഹൻ (പെഗോഡ) എട്ടു പലിശയ്ക്കു (840 രൂപയ്ക്കു) ഈസ്റ്റിൻഡ്യാ കമ്പനിക്കാർക്കു കൊടുത്തു കൊണ്ടു വട്ടിപ്പണം ഏർപ്പെടുത്തി.

ഈ പണം തടി ഏർപ്പാടുവകയിൽ മാത്തുത്തരകന് ഈസ്റ്റിൻഡ്യാ കമ്പനിയിൽനിന്നു കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നതു ആയിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹം മരിച്ചു പോയതിനാൽ റസിഡൻറിന്റെയും മറ്റും പ്രേരണയാൽ പഴയകുറിലും പുത്തൻകുറിലുമുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം കമ്പനിക്കാരുടെ പക്കൽ പലിശയ്ക്കേൽപ്പിച്ചതാണെന്നുമാണ് വേറെ ചിലർ പറയുന്നത്. പഴയകുറുകാർക്കുള്ള തുക വരാപ്പുഴ മേലദ്യക്ഷൻ ഇപ്പോഴും കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്.

മാർതോമ്മാ ഏഴാമനും എട്ടാമനും ഒമ്പതാമനും

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തന്റെ പിൻഗാമിയായി മാർതോമ്മാ ഏഴാമനെ വാഴിച്ചശേഷം 1808 മീനം 25-ാം തീയതി നിരണത്തുപള്ളിയിൽവെച്ചു കാലം ചെയ്തു. മൃതശരീരം അദ്ദേഹം പണിയിച്ചപുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർതോമ്മാ ഏഴാമൻ 1809-ൽകോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ വെച്ചു മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെകൈ എടുത്തുതലയിൽ വെച്ചുമാർതോമ്മാ എട്ടാമനെ മെത്രാനാക്കി. അന്നു പുലിക്കോട്ടു ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. മാർതോമ്മാ എട്ടാമനു ശരിയായ മെത്രാൻസ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ അന്നത്തെ റസിഡൻറായിരുന്ന കേർണ്ണൽ മെക്കോളിയുടെ പിൻതുണയോടുകൂടെ പുത്തൻകുർ സുറിയാനിക്കാരുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ എന്ന നിലയിൽ സഭാരണം കയ്യേറ്റു.

മാർതോമ്മാ എട്ടാമൻ 1816-ൽ മാർതോമ്മാ ഒൻപ

താമനെ വാഴിച്ചശേഷം പുത്തൻകാവുപള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. മാർതോമ്മാ ഒൻപതാമൻ കടമറത്തുപ്പള്ളിയിലും കബറടങ്ങി.

കോട്ടയം പഴയ സിമ്മനാരിപ്പള്ളി

ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ കേർണ്ണൽ മെക്കോളിയുടെ സഹായത്താൽ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ നാളതുവരെയുള്ള പലിശ 3360 രൂപ ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും കെട്ടിവാങ്ങി. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്ഞിയായ പാർവ്വതീഭായി റാണി കോട്ടയത്തുകൊടുത്ത 16 ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ ആ പണം ഉപയോഗിച്ചു പഴയ സിമ്മനാരിയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കി. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ സഹായത്താൽ 1815-ൽ അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയത് ഈ പഴയ സെമിനാരിയിലാണെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്. ഇതുകൂടാതെ കല്ലടയുള്ള മൺട്രോ തുരുത്തും 20000 രൂപയും സിമ്മനാരിയുടെ നടത്തിപ്പിലേക്കുള്ള മൂലധനമായി തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ

ഉടനെ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ മെത്രാന്മാർക്കു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഇട്ടുപ്പുറമ്പാനു കൊടുത്ത പണം തിരികെവയ്ക്കണമെന്നും മദ്രാസ് ഗവർണ്ണർ, റസിഡൻറിനു കർശനമായ ആജ്ഞ നൽകി. ഈ പ്രയാസത്തിൽനിന്നും രക്ഷപെടുന്നതിനായി പുലിക്കോട്ടു ഇട്ടുപ്പുറമ്പാൻ കേർണ്ണൽ മൺട്രോയുടെ ശുപാർശപ്രകാരം തൊഴിയൂർചെന്ന് അവിടുത്തെ മാർ പിലക്സിനോസിനോടു പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് 1815-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാഭിഷേകമേറ്റു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം വട്ടിപ്പണം തിരികെ കെട്ടിവയ്ക്കാതെ നിന്നു.

1816-ൽ ഈ മാർദ്ദിവ്യാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ മാർ തോമ്മാ എട്ടാമനെ പ്രതിയാക്കി ഒരു കേസുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ശരിയായ മെത്രാൻസ്ഥാനമേറിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ തന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിൽ അദ്ദേഹം പ്രവേശിക്കാതിരിപ്പാൻ നിരോധനാജ്ഞ കൊടുക്കണമെന്നും തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ വകയായി അദ്ദേഹം കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വടി, മുടി, സ്ലീബാ മൂതലായവകളെല്ലാം കെട്ടിവയ്ക്കിച്ചു തന്നിട്ടു തരുവിക്കണമെന്നും മറുവുമായിരുന്നു ആ കേസിലെ അപേക്ഷ. അതനുകൂലമായി വിധിക്കുകയാൽ അതെല്ലാം അദ്ദേഹം കെട്ടിവാങ്ങിക്കുകയും അനന്തരം 1816 നവംബർ 24-ാം തീയതി പഴയ സിമ്മനാരിപ്പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ലത്തീൻ മെത്രാൻ മാറെഅടക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ കിടത്തിയാണ് സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതും സ്മർത്തവ്യമാണ്.

ദിവ്യാസ്യോസ് 3-ാമനും

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും

മാർദ്ദിവ്യാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ തന്റെ പിൻഗാമിയായി പുനത്ര മാർ ദിവ്യാസ്യോസ് മൂന്നാമനെ തൊഴിയൂർ മാർ പീലക്സിനോസിനെക്കൊണ്ടു 1817-ൽ വാഴിപ്പിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു ബെയിലി, ബേക്കർ, ഫെൻ, നോർട്ടൻ, എന്നിങ്ങനെ നാലു സി. എം. എസ്. മിഷനറിമാർ കോട്ടയത്തുവന്നു. മാർ ദിവ്യാസ്യോസ് മൂന്നാമൻ അവരെ സ്വീകരിച്ചു. നോർട്ടൻ ആലപ്പുഴ താമസിച്ചു മിഷൻ പ്രവർത്തനം നടത്തി. ശേഷംപേർ കോട്ടയത്തു താമസിച്ചു. ഫെനും ബെയിലിയും കൂടി പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ താമസിച്ചു ശെമ്മാശൻമാരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിവാഹിതരായ സുറിയാനിവൈദികർ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരെപ്പോലെ വിവാഹിതരാകുവാൻ വേണ്ടി വിവാഹം കഴിക്കുന്ന വൈദികർക്കു സ്ത്രീധനത്തോളം വരുന്ന ഓരോ തുക അവർ പാരിതോഷികമായി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

1825-ൽ മറുഭീനിൽനിന്നും മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നൊരു മെത്രാൻ കേരളത്തിൽ വന്നു. അദ്ദേഹം വഴക്കുണ്ടാക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണെന്നും മററുമുള്ള കുറ്റങ്ങൾചുമത്തി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ പ്രേരണയാൽ അദ്ദേഹത്തെ കപ്പൽ കയറി തിരിച്ചയപ്പിച്ചു. പണ്ടു പോർട്ടുഗീസുകാർ ചെയ്തതും ഇതുതന്നെയായിരുന്നുവല്ലോ. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മൂന്നാമൻ 1825 മെയ് 16-ാം തീയതി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 4-ാമൻ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പിതൃപിതാമഹനായ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് നാലാമൻ ആയിരുന്നു. തൊഴിയൂരെ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് ആണ് 1825 ഓഗസ്റ്റ് 31-ാം തീയതി കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽവെച്ച് ഇദ്ദേഹത്തിനു മെത്രാൻസ്ഥാനം നൽകിയത്. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ഒരു തിരുവെഴുത്തു വീളംബരംമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെമേൽ ചിലലൗകാകാധികാരങ്ങൾ കൂടി നൽകി. അങ്ങനെയിരിക്കെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ നവീന ഉപദേശത്തിലെ ചില പിശകുകൾ ഇദ്ദേഹം എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ട് അതുവിലക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സി. എം. എസ്. കാർക്ക് അതു തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. പരേതർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും പരിശുദ്ധൻ മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയുമായിരുന്നു അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ. അവയെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1836- ജനു. 16-ാം തീയതി മാവേലിക്കരവെച്ചു ഒരു പൊതുയോഗംകൂടി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ ആരാധനാക്രമങ്ങളും കൂദാശപുസ്തകങ്ങളും ഒന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു അവിടെവെച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ സി. എം. എസ്. മിഷനറിമാർ നിരാശപ്പെട്ടു. സുറിയാനിക്കാരുമായുള്ള ബദ്ധം വിടണ

മെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 1836-ൽ ജോസഫ് പീറ്റർ എന്നൊരു മിഷനറി സായ്പു കോട്ടയംപഴയസെമിനാരിയിലുണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിഗ്രന്ഥങ്ങളും മൺട്രോത്തുരുത്തിന്റെ ആധാരങ്ങളും മറ്റു പല റിക്കാർഡുകളും എടുത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഇവ തിരിച്ചുകൊടുക്കാതെയിരുന്നതിനാൽ 1838-ൽ പഴയ സെമിനാരിയിലെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ മിഷനറിമാർ പഠിപ്പിക്കുന്ന പതിവു നിറുത്തി. അതിൽ അസംയുക്തരായ മിഷനറിമാർ സുറിയാനിക്കാരുമായുള്ള കൂട്ടുതേട്ടങ്ങൾ വീതിച്ചു പിരിയുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ഒരു മദ്യസംഗ്രഹകോടതി ഏർപ്പെടുത്തി. കൊച്ചി പഞ്ചായത്തുകോടതി എന്ന പേരിലാണ് അത് അറിയപ്പെടുന്നത്. സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ സുറിയാനിക്കാർക്കും സി. എം. എസുകാർക്കുമായി വീതിച്ചു. പഴയ സിമ്മനാരിയും വട്ടിപ്പണവും സുറിയാനിക്കാർക്കു ലഭിച്ചു. മൺട്രോത്തുരുത്തും കോട്ടയം സി. എം. എസ് കോളജ് മുതലായവയും സി. എം. എസ് കാരെടുത്തു. ഇതോടുകൂടെ ചില സുറിയാനിക്കാറും സി, എം. എസ്. കാരായിത്തീർന്നു.

പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഭൂർഭരണം

അന്നു മാരാമണ്ണു പാലക്കുന്നത്തു ഏബ്രഹാം മൽപ്പാൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സി. എം. എസ്. കാരുടെ ശമ്പളം പറ്റി പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ മൽപ്പാനായി ശെമ്മാശൻമാരെ പഠിപ്പിച്ചു വരികയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തിരവനായി ഒരുമാത്യുസ് ശെമ്മാശനുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നല്ലസമർത്ഥനായിരുന്നു. സി. എം. എസുകാരുടെ സഹായത്താൽ ആ ശെമ്മാശനെ മറുഭീനീൽ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസായ മാർ ഏലിയാസിന്റെ അടുക്കൽകൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലധികാരത്തിലിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാർ അത്താ

നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി. അങ്ങനെ ഇദ്ദേഹം സഭാരേണം പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിലാക്കിത്തീർത്തു.

മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ രാജി

മലങ്കരയിൽ ഒരു മെത്രാനുള്ളപ്പോൾ പ്രോട്ടസ്റ്റന്ററുടെ അനുഭാവിയായ ഒരാളെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചുവലിയ വഴക്കിനും വക്കാണത്തിനും ഇടയാക്കിയതു ശരിയല്ലെന്നും അതിനെന്തെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റും കാണിച്ചു സൂറിയാനിക്കാർ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പേർക്കു ഹർജികളയച്ചു. ഉടനെ 1846-ൽ മാർ കൂറിലോസ് എന്നൊരു മെത്രാനെമലങ്കരക്കയച്ചു. വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തിയശേഷം തീരുമാനകൽപ്പനകൾ എഴുതുന്നതിനായി പാത്രീയർക്കീസുബാവായുടെ ഒപ്പം മൂദ്രയും വച്ച കുറെ വെള്ളക്കടലാസുകളും അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇത്തരം നടപടികൾ ശരിയല്ലെന്നും ഇങ്ങനെ കല്പനകൾഎഴുതിയാൽ അതു തീരാത്ത വ്യവഹാരത്തിൽ ചെന്നു അവസാനിക്കുമെന്നും അതിനാൽ മാർ കൂറിലോസിനിഷ്ടമെങ്കിൽ തന്റെ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുതരാമെന്നും മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പറഞ്ഞു. മാർ കൂറിലോസിനു അതു സന്തോഷമായി. അങ്ങനെ 1852-ൽ ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തന്റെ അധികാരങ്ങൾ മാർ കൂറിലോസിന്റെ പേർക്കു എഴുതിക്കൊടുത്തശേഷം 1853 ഒക്ടോബർ 12-ാം തീയതി ചേപ്പാട്ടു പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം കബറടങ്ങിയതിന്റെ ശതവത്സരസ്മരണ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയായ ഹെയിലിസെലാസി തിരുമനസ്സിലെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ആണ് 1954-ൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ളതും സ്മർത്തവ്യമാണ്.

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്

ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് നാലാമൻ ജോലി രാജിവച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ മലങ്കരമെത്രാനായി

പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് റസീഡൻറിനോടും മറ്റും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതറിഞ്ഞ് മാർ ക്യൂറിലോസ് ഒപ്പും മുദ്രയും വയ്പ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു കടലാസിൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനു ഒരു മുടക്കു കൽപനയും പാത്രീയർഷീസിന്റെ ഒപ്പും മുദ്രയും വച്ച വേറൊരു കടലാസിൽ മാർ ക്യൂറിലോസിനെ മലങ്കരമെത്രാനാക്കിയിരിക്കുന്നതായി വേറൊരു കൽപനയും എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. അതുമൂലം മലങ്കരമെത്രാൻ സ്മാനത്തിനു മാർ ക്യൂറിലോസും മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും തമ്മിൽ കേസായി.

മാർ ക്യൂറിലോസ് പള്ളികളൊക്കെയും സന്ദർശിച്ചുവരവേ പുതുപ്പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മുടക്കപ്പെട്ട മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽനിന്ന് പട്ടമേറകരാപ്പുഴയച്ചൻ വി. കുർബാനചൊല്ലുന്ന സമയം അത് കുർബാനയല്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തട്ടി താഴെയിട്ടു ചെരിപ്പുകൊണ്ടു ചവിട്ടിത്തേച്ചു കളയുകയുണ്ടായി. ജനങ്ങളെല്ലാം ഇതുകണ്ട് അമ്പരന്നുപോയി.

ഈ മെത്രാൻമാർ തമ്മിലുള്ള കേസുകേട്ടു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെന്റു കൊല്ലത്തു ഒരു പഞ്ചായത്തുകോടതി ഏർപ്പെടുത്തി. അവരുടെ പരിശോധനയിൽ കൽപനയിലെ ഒപ്പിന്റെ മഷിയും. വാചകങ്ങളുടെ മഷിയും തമ്മിൽ നിറത്തിലും പഴക്കത്തിലും വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുകണ്ടുപിടിക്കുകയും കൽപനകൾ ശരിയല്ലെന്ന് തെളിയുകയും ചെയ്യുകയാൽ കേസു മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനു അനുകൂലമായി 1852-ൽ വിധിച്ചു. അതോടുകൂടി മഹാരാജാവിന്റെ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരവും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് യാക്കോബായക്കാരുടെ മലങ്കരമെത്രാനായി 1877 വരെ ഇരുന്നു.

അദ്യായം 10

രണ്ടു ശീശ്മകൾ—1 റോക്കോസ് ശീശ്മ

കേരളസുറിയാനിക്കാർ പേർഷ്യയിലേക്കയച്ച സങ്കടഹർജിയനുസരിച്ച് സുറിയാനി മെത്രാൻമാരെ ലഭിക്കാതെ ബർണർദീനേസസ് എന്ന മെത്രാന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ അവർ അസംതൃപ്തരായി കഴിഞ്ഞുവരുന്ന കാലത്ത് 1853-ൽ ദനഹാ ബർയോനാ എന്നൊരു സുറിയാനി വൈദികൻ പേർഷ്യയിൽനിന്നും വന്നു കുറവിലങ്ങാട്ടു താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ ചിലനാട്ടുകാർ കൂടെ അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചു പേർഷ്യയിലേക്കുപോയി. പേർഷ്യയിലെ മെത്രാൻമാർ കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭരണത്തിൽ കയ്യിടരുതെന്നും മേലാൽ കേരളത്തിലേക്കു മെത്രാൻമാരെ അയക്കരുതെന്നും റോമിൽനിന്നും വിലക്കിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്.

എങ്കിലും കേരളത്തിൽനിന്നും ചെന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ നിർബന്ധം മൂലം 1861-ൽ റോക്കോസ് എന്നൊരു കൽദായമെത്രാൻ പേർഷ്യയിൽനിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പല പള്ളിക്കാരും എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ചിലരെല്ലാം അതിൽ അസംതൃപ്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ലത്തീൻ മെത്രാൻമാരുടെ കീഴിലാണെങ്കിലും സമാധാനമായി കഴിഞ്ഞുവരുന്ന പഴയ കുറുകാരുടെയിടയിൽ മേലധികാരികളുടെ സമ്മതമില്ലാതെ ഇത്തരമൊരു സ്വീകരണം നടത്തുന്നതു ശീശ്മയാണെന്നു പറഞ്ഞു പലരും ഇതിൽ വിരോധം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കേരളസുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതളണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പേർഷ്യയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്ത അദ്ദേഹത്തെ തിരികെവിളിച്ചു. അങ്ങനെ ആ ശീശ്മ അവസാനിച്ചു.

2 മേലൂസ് ശീശ്മ

1874-ൽ മേലൂസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു മെത്രാൻ പേർഷ്യയിൽനിന്നും കേരളത്തിൽ വന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ കയറുന്നതിനെ നിരോധിക്കണമെന്നുകാണിച്ച് അന്നത്തെ ഭരണം നടത്തിവന്ന അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസു കൊടുത്തു. ആ പരാതിപ്രകാരം മേലൂസ് മെത്രാന്റെ പ്രവേശനം കോടതി തടഞ്ഞു. ആ വിവരം പേർഷ്യായിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം മടങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ കല്പനയായി. തന്നെ സരണം അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോയതിനാൽ ആ ശീശ്മയും അവസാനിച്ചു.

തൃശൂർ, കോട്ടയം വികാരിയാത്തുകൾ

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കു സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തം മെത്രാൻമാരെ കൊടുത്തെങ്കിലേ ശാശ്വതമായ സമാധാനമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നു റോമിലും ബോധ്യമായി. ലെയോൻ പതിമൂന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1887 മെയ് മാസം 20-ാം തീയതി സുറിയാനിക്കാർക്കായി തൃശൂർ, കോട്ടയം, എന്നീ രണ്ടു വികാരിയാത്തുകൾ അനുവദിച്ചു. തൃശൂർ വികാരിയാത്തിന്റെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി മെഡലിക്കോട്ടു മെത്രാനെയും കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലിക്കയായി ചാറൽസ് ലവീഞ്ഞു മെത്രാനെയും നിയമിച്ചു. ഈ വികാരിയാത്തുകളെ 1896-ൽ തൃശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വികാരിയാത്തുകൾ ആക്കി തീർക്കുകയും നാട്ടുകാരായ മൂന്നു സുറിയാനി മെത്രാൻമാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. 1911-ൽ തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കായി പത്താം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ കോട്ടയത്ത് ഒരു വികാരിയാത്ത് അനുവദിച്ചു. 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ 1923-ൽ സിറോ മലബാർ ഹൈരാർക്കി സ്ഥാപിക്കുകയും ഡോക്ടർ അഗസ്റ്റീൻകണ്ടത്തിലിനെ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കുകയും വികാരിയാത്തുകൾ രൂപതകളാക്കി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

1950-ൽ എറണാകുളം രൂപതയെ വിഭജിച്ചു കോതമംഗലത്തും ചങ്ങനാശേരിരൂപതയെവിഭജിച്ചുപാലായിലും രണ്ടു പുതിയരൂപതകൾസ്ഥാപിച്ചു 1966-ൽ ചങ്ങനാശേരി രൂപതയെ അതിരൂപതയാക്കി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. 1953-ൽ തലശ്ശേരിയിൽ വേറെ ഒരു രൂപതയുടെ അനുവദിച്ചു. 1955-ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയുടെ ഭരണാതിർത്തി തെക്കോട്ടു കന്യാകുമാരി വരെയും തലശ്ശേരിരൂപതയുടെ അതിർത്തിമൈസൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അതിർത്തിവരെയും ആക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. 1973-ൽ തലശേരി രൂപത വിഭജിച്ചു മാനന്തവാടി രൂപതയും 1974-ൽ തൃശൂർ രൂപതയെ വിഭജിച്ചു പാലക്കാട്ടു രൂപതയും 1977-ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപത വീണ്ടും വിഭജിച്ച് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിരൂപതയും 1978-ൽ തൃശൂർ രൂപത വീണ്ടും വിഭജിച്ച് ഇരിങ്ങാലക്കുടരൂപതയും 1986-ൽ മാനന്തവാടിരൂപത വിഭജിച്ച് താമരശേരി രൂപതയും സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ സീറോ മലബാർ രൂപതകൾ ആകെ പന്ത്രണ്ട് ആയി. കൂടാതെ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ചാൻഓ മിഷൻ (1962) ഉജൈജൻ (1968) സാററുനാ (1968) സാഗർ (1968) ജഗദൽപൂർ (1972) ബിജ്നോർ (1972) എന്നീ എക്സാർക്കറുകളും സ്ഥാപിതമായി. 1977-ൽ ചാൻഓ ഉജൈജൻ, സാററുനാ, സാഗർ, ജഗദൽപൂർ, എന്നീ എക്സാർക്കറുകളും രൂപതകളായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ആ വർഷം തന്നെ രാജ്കോട്ട് എന്ന ഒരു പുതിയ രൂപതയും മലബാർസഭയെ ഏല്പിച്ചു. 1988-ൽ ബോംബേ, പുനാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് മലബാർ സഭയ്ക്കു ഒരു പുതിയ രൂപതയുടേ ഉണ്ടായി.

മാർ ദിവനാഽസ്ട്രാസ് അഞ്ചാമൻ

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് (1842-77)യാക്കോബായക്കാരുടെ മലങ്കരമെത്രാനായിഭരണം നടത്തിത്തുടങ്ങി. എങ്കിലും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുപദേശത്തെ പിൻതാങ്ങിനിന്നതിനാൽ ജനങ്ങളിൽഭൂരിഭാഗവും അദ്ദേഹത്തോടൊതിർത്തുനിന്നു. അവർ പുലിക്കോട്ടുജോസഫ്

കത്തനാരെ മറുദീനിൽയാക്കോബായപാത്രീയർക്കീസിന്റെ അടുക്കലേക്കയപ്പിച്ചു 1865-ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിപ്പിച്ചു. ഇത്തവണയും മലങ്കരയാക്കോബായക്കാരെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മെത്രാനോടു പാത്രീയർക്കീസ് ചോദിച്ചല്ല ഈ മെത്രാൻ വാഴ്ച നടത്തിയത്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കോട്ടയത്തു വന്നു താമസമാക്കി.

തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാൻ

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തന്റെ ഒരു അനന്തരവനെ 1868-ൽ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു തന്റെ സഹായിയാക്കി. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം കാണിച്ചു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മറുദീനിലെ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പേർക്കു എഴുതിയയച്ചു. തൽഫലമായി മാർ പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് 1875-ൽ മലബാറിലേക്കു വന്നു.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്

അദ്ദേഹം വന്നു അധികം താമസിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ മുളന്തുരുത്തിയിൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയെ കൊച്ചി അങ്കമാലി, കണ്ടനാട്, കോട്ടയം, നിരണം, തുമ്പമൺ കൊല്ലം എന്നിങ്ങനെ ഏഴുമെത്രാസന ഇടവകകളായി തിരിച്ചു. അവയ്ക്കു മെത്രാൻമാരെയും നിയമിച്ചു. പൊതുസഭാ ഭരണത്തിനു മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ എന്നും മലങ്കര സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി എന്നും രണ്ട് കമ്മറ്റികളേയും ഏർപ്പെടുത്തി.

1877-ൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തന്റെ അനന്തരവൻ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ യാക്കോബായക്കാരുടെ മലങ്കര മെത്രാനാക്കി ചാർജേൽപ്പിച്ചശേഷം നിര്യാതനായി. ഉടനെ പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാമാർ തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനെ മലങ്കരമെത്രാനാക്കി നിയമിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ശീമയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. തുടർന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ

പള്ളികളിൽ നിന്നൊഴിപ്പിച്ചുകിട്ടുവാനായി 1879-ൽ ഒരു കേസു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏഴാം പുനരുകേശ്വരം

ഈ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ കാലത്തും ഒരു പുനരുകേശ്വരം നടന്നു. ഫാദർ ഇമ്മാനുവേൽ നീഡിയിരിയായിരുന്നു പഴയകുറുകാരുടെ ആരംഭമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. നീഡിയിരിമാണിക്കത്തനാർ എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടുവന്നത്.

ഈ ആലോചനപ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി “നസ്രാണി ജാത്യൈകസംഘം” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം കോട്ടയത്തു സ്ഥാപിച്ചു. ആ സംഘത്തിനു ഒരു ആഫീസ് സ്ഥാപിക്കുവാനായി ജെയിംസ് ഡാരായോടു കോട്ടയത്തുള്ള വുഡ്ലാൻറ് എസ്റ്റേറ്റ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെയും നീഡിയിരി മാണിക്കത്തനാരുടെയും പേർക്ക് തീരാധാരമെഴുതി വാങ്ങിച്ചു. മാണിക്കത്തനാർ അവിടെ താമസവുമാക്കി. മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് അന്ന് വ്യവഹാര കാലമായതിനാൽ ഈ വസ്തുവിന്റെ വിലയിൽ ഭൂരിഭാഗം കൊടുത്തത് മാണിക്കത്തനാരുടെ പാർട്ടിക്കാരായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 1887-ൽ മാർ തോമസ് അത്തനാസ്യോസുമായുള്ള കേസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനുകൂലമായി വിധിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ തനിക്കു കൂടി അവകാശമുള്ള വുഡ്ലാൻറ് എസ്റ്റേറ്റിൽ തന്റെ ഒരാളെപ്പോലും താമസിപ്പിക്കാതെ തനിക്കുള്ള അവകാശം പരിത്യാജ്യമായി കിടക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം നീഡിയിരിമാണിക്കത്തനാറെ വരുത്തി തന്റെ ഒരാളെക്കൂടെ എസ്റ്റേറ്റുബംഗ്ലാവിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു പുത്തൻകൂർ വൈദികനെക്കൂടെ അവിടെ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ യാക്കോബായ വൈദികൻ വിവാഹിതനായിരുന്നു. കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ വൈദിക

ന്റെ ഭാര്യയും മക്കളുംകൂടെ അവിടെചെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ബംഗ്ലാവിൽ താമസമാക്കി. വൃതാനുഷ്ഠാനക്കാരനായ മാണിക്കത്തനാർക്കു് ഇതു വലിയ ഉപദ്രവമായിതീർന്നു. അതേതുടർന്നു് മാണിക്കത്തനാരുടെ ഈ താമസത്തെപ്പറ്റി പല ആക്ഷേപഹർജികളും പങ്ങനാശേരിയിലെ ലവീണതു് മെത്രാന്റെ പേർക്കു തുരുതുരെ ചെന്നുതുടങ്ങി. യൂറോപ്യനായ അദ്ദേഹം മാണിക്കത്തനാർ ഉടനെ അവിടെനിന്നും മാറി താമസിക്കുവാൻ കല്പന കൊടുക്കുകയും അച്ചൻ ഉടനെ സ്ഥലംവിട്ടുപോകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസു് തന്റെ പേരിൽ അവിടെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളും ഒരു ചാപ്പലും സ്ഥാപിച്ചു. എസ്റ്റേറ്റിൽ വേറൊരു ഭാഗത്തായി മനോരമ പ്രസ്സും സ്ഥാപിച്ചു. 1888 മുതൽ അവിടെ നിന്നു മനോരമ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു പോയപ്പോൾ ജാത്യൈകസംഘവും പുനരെക്യാലോചനയും ഇല്ലാതെയായി, അതിനിടയിൽ ഓരോ പള്ളിയിൽ നിന്നും മാർ അത്തനാസ്യോസിന്റെ കക്ഷിക്കാരെ ഇറക്കിക്കിട്ടുന്നതിനു മാർ ദിവന്നാസ്യോസു് കേസുകൊടുത്തു് അവരെയെല്ലാം ഒഴിപ്പിച്ചു പള്ളികളെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുത്തി എടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർതോമ്മാസഭ

കേസിൽ തോററു് പള്ളികളിൽനിന്നെല്ലാം ഇറങ്ങേണ്ടിവന്നപ്പോൾ മാർ തോമസു് അത്തനാസ്യോസു് തന്റെ അനുഭാവികളെ ചേർത്തു് ഒരു പുതിയ സഭതുടങ്ങി. ആദ്യകാലത്തു് നവീകരണക്കാരെന്നും മാർ തോമ്മാമെത്രാൻ കക്ഷിയെന്നും അവർക്കു പേർ പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും മാർതോമ്മാസഭക്കാരെന്ന പേരിലാണു് അവർ ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഈ തോമസു് മാർഅത്തനാസ്യോസു് കാലംചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി തിത്തൂസു് മാർ തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ (1894—1910) രേിച്ചു.

അദ്ദേഹം കബറടങ്ങിയപ്പോൾ തീത്തുസ് മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാമൻ (1910—1944) ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി എബ്രഹാം മാർത്തോമ്മാ 1944—1947 ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തപ്പോൾ മാർ യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മായെ 1947—ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചു. അദ്ദേഹം 1976-ൽ കബറടങ്ങിയപ്പോൾ അലക്സാണ്ടർ മാർ തോയോഫിലോസ് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി സ്ഥാനമേറ്റു. സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി പീലിപ്പോസ് മാർക്രിസോസ്റ്റം, തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എന്നിവരെ 1952-ലും ജോസഫ് മാർ ഐറേനിയസ്, ഈശോമാർതിമോത്തിയോസി എന്നിവരെ 1974-ലും സക്കറിയായ് മാർ തെയോഫിലോസിനെ 1980 ലും വാഴിച്ചു. ഇവരിൽ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് 1986 ലും, ഈശോമാർതിമോത്തിയോസ് 1988 ലും കാലം ചെയ്തു.

സെൻറ് തോമസ് ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ചർച്ച്

മാർത്തോമ്മാസഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയും കുറെ ജനങ്ങളും യാക്കോബായവിശ്വാസത്തിലേക്കു പിൻതീരിയുന്നു എന്നും എബ്രഹാം മല്പാന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ മുഴുവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ലെന്നും അവരിലൊരു കൂട്ടം വൈദികർക്കും ജനങ്ങൾക്കും തോന്നിത്തുടങ്ങി. അവരെ പഥ്യോപദേശക്കാരനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കക്ഷിക്കാരെ സത്യോപദേശക്കാരനും വിളിക്കുന്നു. ഈ പഥ്യോപദേശക്കാരിൽപ്പെട്ട നാലുവൈദികരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കി. മറ്റു ചിലരെ അംഗം മുടക്കി. ഉടനെ അവർ ഒരു പുതിയ കൂട്ടമായി തിരിഞ്ഞു. ആ കൂട്ടത്തിനു “സെൻറ് തോമസ് ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ചർച്ച് ഓഫ് ഇൻഡ്യ” എന്നപേർ കൊടുത്തു. അതിലെ ബിഷോപ്പൻമാരായി കെ. എൻ, ഉമ്മൻകശീശായേയും മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ മുടക്കപ്പെട്ട പി. ജോൺവറുഗീസ് കശീശായേയും അവരുടെ പതിനെട്ടു കശീശൻമാർ കൂടി ഒരു വലിയജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ

വച്ചു 1960 ജനുവരി 26-ാം തീയതി നിയമിച്ചു. അ
 ഞ്ചു വർഷത്തേക്കാണ് പ്രിസൈഡിംഗ് ബിഷപ്പിന്റെ
 ഭരണകാലാവധി. അതുകഴിഞ്ഞാൻ വേറെ പ്രിസൈ
 ഡിംഗ് ബിഷപ്പിനെ ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടുമൂലം തിരഞ്ഞെ
 ട്ടുക്കണം. എന്നാൽ 1960-നു ശേഷം ഇതുവരെയും അ
 ങ്ങിനെയാരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നിട്ടില്ല. 1984-ൽ
 ബിഷപ്പ് ഉമ്മൻ കാലംചെയ്തു. 1985-ൽ എം. കെ.
 കോഴി എന്ന വൈദികൻ ബിഷപ്പായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.
 ഇപ്പോൾ പ്രിസൈഡിംഗ് ബിഷപ്പ് ജോൺ വർഗീസ്
 ആണ്.

പുതിയ പ്രശ്നങ്ങൾ:

രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസൻമാർ

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനു പ്രായാധിക്യ
 മായി വരുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ മലങ്കരയാക്കോബായ
 ക്കാർ രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. മെത്രാൻമാ
 രായി വാഴിക്കുന്നതിനു മാറ്റിനിൽ പാത്രീയർക്കീസി
 ന്റെ അനുമതിയിലേക്കയച്ചു. അന്നു തമ്മിൽ മത്സരിക്കു
 ന്ന രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസൻമാർ മാറ്റിനിലുണ്ടായിരു
 ന്നു. അബ്ദേൽ മിശിഹാ ത്രിതീയൻ എന്ന ആളായിരു
 ന്നു ആദ്യം പാത്രീയർക്കീസായത്. അദ്ദേഹം 1872-ൽ
 പാത്രീയർക്കീസായി 1914-ൽ മരിച്ചു. അക്കാലത്ത്
 അബ്ദുള്ളാ എന്നൊരു യാക്കോബായ മെത്രാൻ കത്തോ
 ലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൂട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. 1895
 മുതൽ 1906 വരെയും അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാസഭയി
 ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യാക്കോബായസഭയിലേക്കു
 തിരിച്ചു ചെല്ലണമെന്നു ചില യാക്കോബായസഭക്കാർ
 ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്നെ പാത്രീയർക്കീസാക്കാമെങ്കിൽ വ
 രാമെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ഉടനെ അവർ യാക്കോ
 ബായ മെത്രാൻമാരെയും ഗവൺമെന്റിനെയും സമീപി
 ച്ച് അവരുടെയെല്ലാം സമ്മതം വാങ്ങിക്കൊണ്ടും അബ്
 ദേൽ മിശിഹായെ ബഹിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടും അബ്ദുള്ളാ
 യെ 1906-ൽ പാത്രീയർക്കീസായി വാഴിച്ചു. ഇങ്ങനെ
 രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസൻമാർ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് മലബാറിൽനിന്നയക്ക

പ്പെട്ട റമ്പാൻമാർ മെത്രാൻസ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ അവിടെ ചെന്നുചേർന്നത്.

യാക്കോബായനടപടി അനുസരിച്ചു സീനിയറായ അബ്ദുൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്ന് അവർ മെത്രാൻസ്ഥാനാഭിഷേകം സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ചെയ്തതങ്ങനെയല്ല. അതിനു കാരണവുമുണ്ടായിരുന്നു. മാർതോമ്മാസഭയുടെ സ്ഥാപകനായ മാർതോമസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം മുടക്കുമൂലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നു യാക്കോബായക്കാർവാദിച്ചുവന്നിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് മുടക്കപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും പട്ടമേറാൽജനങ്ങൾ തങ്ങളെയും അതുപോലെ പരിഗണിച്ചേക്കും എന്ന് അവർ ഭയന്നിരുന്നു. അതിനാൽ ജൂണിയറായ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും മാർദിവന്നാസ്യോസ് എന്നും മാർ കുറിലോസ് എന്നും ഉള്ള പേരുകളിൽ അവർ മെത്രാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു മലബാറിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 11

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ 1909 മിഥുനം 28-ാം തീയതി കോട്ടയം പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ കബറടങ്ങി. അപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 6-ാമനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസിന്റെ വരവ്

താമസംവിനാ 1910-ൽ അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസ് കേരളം സന്ദർശിച്ചു. മലങ്കര യാക്കോബായനസഭയിൽ തനിക്കു ലൗകികാധികാരമുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ച ഒരു രജിസ്ട്രാർ ഉടമ്പടി മലങ്കരമെത്രാനായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കൊടുക്കണമെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ആ

വശ്യപ്പെട്ടു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അതു സമ്മതിച്ചില്ല. എന്നാൽ മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാൻ ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുത്തു. പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കി. മാർ കൂറിലോസിനെ മലങ്കര മെത്രാനാക്കി കല്പനകൊടുത്തശേഷം മറുഭീനിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുകൂലിച്ചു നിന്നവരെ ബാവാകക്ഷിക്കാരെന്നും മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ അനുകൂലിച്ചു നിന്നവരെ മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാരെന്നും പേരു വിളിച്ചുതുടങ്ങി.

മലങ്കരമെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു മാർ ദിവന്നാസ്യോസും മാർ കൂറിലോസും തമ്മിൽ മൽസരവും വ്യവഹാരവുമായി. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനും പാർട്ടിക്കും തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ തോൽവിയായിരുന്നു കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. കേസിൽ തോൽവി സംഭവിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനു മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു യാക്കോബായവൈദികരിൽ പ്രഥമമായി എം. ഏ. ഡി ഗ്രി കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നയാളും ബുദ്ധിശാലിയുമായ പി. റി. ഗീവറുഗീസ് പണിക്കർ അച്ചനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മാർദിവന്നാസ്യോസ് മുമ്പു മർഭീനിൽ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ ഒന്നു സന്ദർശിക്കാൻപോലും ഇടയാക്കാതെപോന്ന അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ കേരളത്തിലേക്കു വരുത്തി ഒരു കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു.

കാതോലിക്കാവാഴ്ച

ബാവാ 1912-ൽ മലങ്കരയെത്തി. മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ പാർട്ടിയിൽ നിന്നിരുന്ന മുറിമറത്തു മാർഇവാനിയോസ് മെത്രാനെ അദ്ദേഹം മാർ ബസേലിയോസ് ഒന്നാമനെ പേരിൽ പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കയായി വാഴിച്ചു. അതോടൊരുമിച്ചു കല്ലിശ്ശേരിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, കണ്ടനാട്ടുമാർഇവാനിയോസ്

വാകത്താനത്തു മാർ പീലക്സീനോസ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു മെത്രാൻമാരെയും കൂടെ വാഴിച്ചു.

ഈ സ്ഥാനാഭിഷേകനടത്തിയ പാത്രീയർക്കീസ് മുട്ടക്കുപ്പെട്ട ആളാണെന്നും, അദ്ദേഹം പട്ടംകൊടുത്ത വർക്കു പട്ടംകീട്ടിയില്ലെന്നും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അബ്ദുള്ളാ പാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വന്ന മാർ ഏലിയാസ് പാത്രീയർക്കീസും അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന മാർ അപ്രേം പാത്രീയർക്കീസും കൽപനകൾ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മാർ ബസേലിയോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ 1913-ൽ കബറടങ്ങി. പിന്നീടു പന്ത്രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞ് വാകത്താനത്തു മാർ പീലക്സീനോസിനെ മാർ ബസേലിയോസ് ഭിതീയൻ എന്ന പേരിൽ 1925-ൽ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. അതിന്റെ പിറ്റേദിവസമായ 1925 മെയ് മാസം 2-ാം തീയതി ബഥനിയുടെ സുപ്പീരിയറായ പി. റി. ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചനെ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നപേരിൽ ബഥനിയെ മെത്രാനായും വാഴിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ

അങ്ങനെയിരിക്കെ മാർ ഭീവന്നാസ്യോസിന്റെ പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ട മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് 1926-ൽ ഒരു യാക്കോബായപ്പള്ളിവയ്ക്കുവാനായി ഗവൺമെന്റനു വാദത്തിനപേക്ഷിച്ചു. അന്നത്തെ ഗവൺമെന്റു നിയമം അങ്ങനെയായിരുന്നു. മറ്റേ കക്ഷിക്കാർ അതിനെ എതിർത്തു. അദ്ദേഹത്തിനു യാക്കോബായപ്പള്ളിവയ്ക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നു വാദിച്ചു. തൻമൂലം പള്ളി വയ്ക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റനുവാദം കൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾ വ്ദോധികൾ എതിർക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ഓർത്തഡോക്സുസഭയ്ക്കായി ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുവാൻ അനുവാദത്തിനപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ആർക്കും എതിരു പറവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഗവൺമെന്റ് അതു അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു മുതൽ ആ കക്ഷിക്കാർ ഓർത്തഡോക്സുപള്ളികൾ

വയ്ക്കുകയും ഓർത്തഡോക്സുകാരെന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. യാക്കോബായക്കാർ എന്ന പേരിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അതേവരെ ഇറക്കിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം അസ്ഥാനത്തായി.

1929-ൽ മാർ ബസേലിയോസ് ദ്വിതീയൻ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ അടുത്ത കാതോലിക്കയായി മാർ ബസേലിയോസ് തൃതീയനെ വാഴിച്ചു. അന്നുതന്നെ മാർ ഈവാനിയോസിനെ ബഥനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഉയർത്തുകയും ബഥനിയിലെ ഒരു യാക്കോബച്ചനെ മാർ തെയോഫിലോസ് എന്ന പേരിൽ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഹായമെത്രാനായി അവരോധിക്കുകയുമുണ്ടായി.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ 1934-ൽ കാലം ചെയ്തു. അപ്പോൾ മാർ ബസേലിയോസ് തൃതീയൻ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം കൂടി സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ സഹായത്തിനായി വേറെ ചില മെത്രാൻമാരെയും കൂടി വാഴിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് കൗഷിക്കാരും ചില മെത്രാൻമാരെക്കൂടി വാഴിച്ചു. കേരളഹൈക്കോടതിയിലെ വിധി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പാർട്ടിക്കു ഭോഷമായി വന്നപ്പോൾ അവർ സുപ്രീംകോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കുകയും അവിടെ ഗുണമായി 1953-ൽ വിധി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉടനെ അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസായ യാക്കോബു ത്രിതീയൻ തന്റെ മുൻഗാമികളുടെ കല്പനകളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചു തന്റെ കൗഷിയിലുള്ള എല്ലാവരും കാതോലിക്കായെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ കല്പന കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവർക്കു മേൽപട്ടസ്ഥാനം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പരോക്ഷമായി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കാതോലിക്കയായ ഗീവറുഗീസ് മാർ ബസേലിയോസ് തൃതീയൻ, കുര്യാക്കോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പാമ്പാടി, മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് പൂതൂപ്പള്ളി, ഔഗേൻമാർ തീമോത്തിയോസ് മുവാറ്റുപുഴ, പൗലൂസ് മാർ പീല

ക്സിനോസ് പുറമറം, വറുഗീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ആലുവാ, പഴയൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് കൊരട്ടി, പത്രോസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുവല്ലാ ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് പത്തനംതിട്ട, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് കൊല്ലം, ഏബ്രഹാം മാർ ക്ലീമ്മീസ് ചിങ്ങനം, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോട്ടയം, അലക്സിയാസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് റാന്നി പെരുനാട്, എലിയാസ് മാർ യൂലിയോസ് മഞ്ഞിനിക്കര എന്നിങ്ങനെ ഇരു കക്ഷികളിലും പ്പെട്ട 14 മെത്രാൻമാർ സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന ദീർഘകാലത്തെ വിയോജിപ്പിനുശേഷം അന്യോന്യം സ്വീകരിച്ചു യോജിപ്പിലെത്തി. എങ്കിലും ബാവാകക്ഷിയും മെത്രാൻകക്ഷിയും തമ്മിൽ ആന്തരികമായി പരിപൂർണ്ണ യോജിപ്പിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ല എന്നു പിൻകാലസംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

1958 മുതൽ 1970 വരെ 12 വർഷത്തേയ്ക്കു ഇരു കക്ഷികളും ഏകദേശം യോജിപ്പോടുകൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. 1964-ൽ യാക്കോബു മൂന്നാമൻ പാത്രിയർ ക്ഷീസ് കേരളത്തിൽ വന്നുമാർ ഒഴുഗേൻ പ്രഥമനെ കാതോലിക്കോസായി വാഴിച്ചപ്പോൾ സഭാസമാധാനം പൂർണ്ണമായി എന്നു എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ പാത്രിയർ ക്ഷീസിനെ പൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കുന്നതിനു മുൻ കാതോലിക്കാ വിഭാഗനേതൃത്വം ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങിയതോടെ ഭിന്നിപ്പു വീണ്ടും ദൃശ്യമായി തുടങ്ങി. 1970-ൽ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനവാദം കാതോലിക്കാ കക്ഷി ഉന്നയിക്കുകയും പാത്രിയർ ക്ഷീസ് അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്ന പാത്രിയർ ക്ഷീസ് പ്രതിനിധിയെ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഉത്തരവിൻ പ്രകാരം ശീമയിലേക്കു മടക്കി അയയ്ക്കുകയും മുൻ പാത്രിയർ ക്ഷീസ് വിഭാഗത്തെ സഭാഭരണകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും അകറ്റി നിറുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ വീണ്ടും പഴയചേരി തിരിവുകൾ ശക്തമായി തീർന്നു. പാത്രിയർ ക്ഷീസ്

അനുഭാവികളായിരുന്ന പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ്, ഏബ്രാഹാം മാർ ക്ലീമീസ് എന്നീ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടി ശേഷംകാതോലിക്കായേയും മെത്രാൻമാരെയും വാഴിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസിനെ എതിർത്തുനിന്നിരുന്ന കാതോലിക്കായേയും അനുയായികളെയും മൂടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ 1975 മുതൽ ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷിയും പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കാതോലിക്കാരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലാണ്.

1973-ൽ ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരതന്നെ ആരംഭിച്ചു. 1980-ൽ ആണ് ഇവയുടെ വിധി കേരളാ ഹൈക്കോടതി പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വിധിപ്രകാരം ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ നിലനല്പിനുള്ള അവകാശം കോടതി അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ സഭാധികാരിയായി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു അപ്രകാരമുള്ള സഭാസംവിധാനത്തിന് അവകാശമുണ്ടെന്നു കോടതി വിധിച്ചു. ശ്യാശ്വതസമാധാനം സുവിശേഷാധിഷ്ഠിതമായ അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെ മാത്രമേ നേടാൻ സാധിക്കൂ എന്ന് വിധിന്യായത്തിൽ ഹൈന്ദവനായ ജഡ്ജി പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യാക്കോബായ ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷി

1966-ൽ ബസേലിയോസ് മാർ ഔഗേൻ, ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് (അങ്കമാലി, ബോംബെ ഭദ്രാസനാധിപൻ) യൂഹാനോൻ മാർ സെവേറിയോസ് (കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ) തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് (മലബാർഭദ്രാസനാധിപൻ) എന്നീ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടി വാഴിച്ചു. 1975-ൽ ബസേലിയോസ് മാർ ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ സ്ഥാനത്യാഗം

ചെയ്തപ്പോൾ നേരത്തെ നിയുക്തനായിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ കതോലിക്കോസ് ആയ ബസേലിയോസ് മാർ തോമ്മാ മാത്യൂസ് ഒന്നാമൻ ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്തു. 1986-ൽ യൂഹാനോൻ മാർ സേവോറിയോസ് കാലം ചെയ്തു.

1975-ൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് (നിരണം ഭദ്രസനാധിപൻ) പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (ഡെൽഹി ഭദ്രസനാധിപൻ) സ്റ്റീഫൻ മാർ തീയഡോഷ്യസ് (കൽക്കട്ട ഭദ്രസനാധിപൻ) തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ്, (അമേരിക്ക, കാനഡ ഭദ്രസനാധിപൻ) ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് (കണ്ടനാട്ട് ഭദ്രസനാധിപൻ) എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും 1979-ൽ യാക്കോബ് മാർ പോളികാർപോസ്, മാർ ദിവന്യാസിയോസ് (മദ്രാസ് ഭദ്രസനാധിപൻ) ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിയസ്കോറോസ് (തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രസനാധിപൻ) മാത്യൂസ് മാർ ബാർണബാസ് (അങ്കമാലി. ബോംബേ ഭദ്രസന അസിസ്റ്റന്റ്) യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസിയോസ് (ബ്രഹ്മനി സൂപ്പീരിയർ, കോട്ടയം ഭദ്രസന അസിസ്റ്റന്റ്) എന്നീ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരും വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ഇവരിൽ യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസിയോസ് 1980-ൽ നിര്യാതനായി. 1985-ൽ മാത്യൂഡ് മാർ എപ്പിഫാനിയോസ് ഫീലിപ്പോസ് മാർ എവുസേബിയോസ്, തോമസ്, മാർ അത്താനാസിയോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, പൗലോസ് മാർ മെലിത്തിയോസ് എന്നിവരെ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരായി മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് വാഴിച്ചു.

യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി

1970-ൽ ഇഗ്നേഷ്യസ് യാക്കോബു മൂന്നാമൻ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലെ കത്തോലിക്കോസിനെയെച്ച എഴുത്തിനെ തുടർന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷക്കാരും പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷക്കാരും തമ്മി

ലുള്ള വിടവ് വർദ്ധിച്ചു. 1974-ൽ കാതോലിക്കോസിന്റെ പേരിൽ 13 കുറ്റങ്ങളാരോപിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതി. അതിനുശേഷം മലങ്കരഭരണഘടനയെ കവച്ചുവച്ചുകൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് മൂന്ന് മെത്രാൽമാരെ വാഴിച്ചു. 1975-ജനുവരിയിൽ കാതോലിക്കോസിനെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയും 1975 ഒക്ടോബറിൽ കാതോലിക്കോസിനെയും അനുയായികളെയും മുടക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ മുടക്കിനു മുമ്പുതന്നെ 1975 സെപ്റ്റംബറിൽ ബസ്സേലിയോസ് മാർ ഔഗേൻസ് മാന്ത്യാഗം ചെയ്തിരുന്നു. 1975 സെപ്റ്റംബറിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, കണ്ടനാട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായായ മാർ പിലക്സിനോസിനെ മാർ ബസ്സേലിയോസ് പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ എന്ന പേരിൽ കാതോലിക്കോസായി നിയമിച്ചു സഭാവിഭജനം പൂർത്തിയാക്കി. 1980-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കായെ കൂടാതെ എബ്രഹാം മാർ ക്ലീമീസ് (ക്നാനായ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ചിങ്ങവനം) തോമസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് (കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ) യാക്കോബ് മാർ തിമോത്തിയോസ് (വൈദിക സിമ്മനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ) കടവിൽ പൗലോസ്. മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസു സെക്രട്ടറി) തോമസ് മാർ ദിവന്നയാസ്യോസ് (അങ്കമാലി) കുറിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് (തെക്കൻ ഭദ്രാസനം) സാമുവൽ മാർ പീലക്സിനോസ് (മലബാർ ഭദ്രാസനം) തോമസ് മാർ തെയോഫിലോസ് (ഡൽഹി ഭദ്രാസനം) പീലിപ്പോസ് മാർ ഇവാന്റിയോസ് (കണ്ടനാട്ട്, ഇടുക്കിഭദ്രാസനം) യാക്കോബ് മാർ യൂലിയോസ് (സിംഹാസനപള്ളികളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ) എന്നിങ്ങനെ 11 മേലദ്ധ്യക്ഷൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1982-ൽ അങ്കമാലി സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഏബ്രഹാം മാർ സേവേറിയോസിനെയും 1985-ൽ സിംഹാസനപ്പള്ളികളുടെ സഹായ മെത്രാനാ

യി ബന്യാമിൻ മാർ ഒസ്താന്തിയോസിനെയും വാഴിച്ചു. 1985-ൽ സാമുവേൽ മാർപീലിക്സിനോസും 1988-ൽ പീലിപ്പോസ് മാർഇഴവാാനിയോസും കാലം ചെയ്തു.

ബഥനി ആശ്രമവും മാവും

എല്ലാ മൽസരങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നിരിപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കായി ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു കരുതി 1919-ൽ ഫാദർ പി. റി. ഗീവർഗീസ് തന്റെ പേരിൽ റാന്നി പെരുന്നാട്ടിൽ 300-ൽപ്പരം ഏക്കർ മലപതിപ്പിച്ചു. അവിടെ ബഥനി എന്ന പേരിൽ ഒരു ആശ്രമവും അനാഥശാലയും അഗതിമത്ഭിരവും ആശുപത്രിയും പള്ളിയുമെല്ലാം ഉണ്ടാക്കി. 1925-ൽ തിരുവല്ലായിൽ ബഥനി മാവും ആരംഭിച്ചു.

ഇതു കണ്ട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും മററ് ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാൻമാരുമെല്ലാം വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ കേസിൽ തോറ്റു സകലതും വിട്ടിറങ്ങേണ്ടിവന്നാലും ബഥനി ഉണ്ടല്ലോ എന്നു ചിന്തിച്ച് അവർ സമാധാനപ്പെട്ടു. വട്ടിപ്പണകേസിന്റെ ഹൈക്കോടതി വിധിയിൽ മാർ ദിവന്യാസ്യോസ് തോറായുടെന യാക്കോബായപാത്രിയർക്കീസിനെ കണ്ട് എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു സമാധാനമുണ്ടാക്കണമെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം 1924-ൽ മർദ്ദീനിലേക്കു പോയി.

വീണ്ടും കത്തോലിക്കാ പുനരുകൃഷി

അദ്ദേഹം ബാഗ്ദാദിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാനെ കാണാനിടയായി. സംഭാഷണമദ്യേതന്റെയാത്രയുടെ ഉദ്ദേശം മാർദിവന്യാസ്യോസ് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾ യാക്കോബായക്കാരുമായി യോജിക്കാൻ അലോചിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു കത്തോലിക്കാപുനരുകൃഷി ആലോചിക്കുകയാണെന്നും, തങ്ങൾ അങ്ങനെ പുനരുകൃഷ്ടവരാണെന്നും മററും അദ്ദേഹം ആലോചനനൽകുകയുണ്ടായി. മർദ്ദീൻ യാത്ര കഴിഞ്ഞത്

അദ്ദേഹം മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ഈവിവരമെല്ലാം ഇവിടെ യുള്ളവരെ അറിയിച്ചു. കത്തോലിക്കാപുനരെകൃതനെന്നാണ് നമുക്കു നല്ലതെന്ന് ഏവരും സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു. 1928-ൽ നിരണത്തു മെത്രാൻമാരുടെ സുന്നഹദോസ് കൂട്ടുകയും കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരെകൃപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള കത്തിടപാടുകൾ ബേറൂട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന പുനരെകൃപ്പെട്ട അപ്രേം റഹ്മാനി പാത്രിയർക്കീസുമായി നടത്തുവാൻ ബഹുനീ മെത്രാനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വാക്താനത്തു മാർബസേലിയോസ് ദ്വീതീയൻ കാതോലിക്കായുടെയും കുണ്ടറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും സഹകരണത്തോടും ആലോചനയോടും കൂടിക്കത്തിടപാടുകൾ മുറയ്ക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങിനെയിരിക്കെ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് നടത്തപ്പെട്ട സമുദായപ്രമാണികളുടെ ഒരു പ്രത്യേക കോൺഫ്രൻസിൽവെച്ച് മിസ്റ്റർ ഈ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ, കൊച്ചി പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് മിസ്റ്റർ എം. എ. ചാക്കോ മുതലായ സമുദായപ്രമുഖന്മാർ ഈ പുനരെകൃയാലോചനയെപ്പറ്റിക്കേൾക്കുകയും നാം കത്തോലിക്കാ പുനരെകൃത്തിനാലോചിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു റോമാമാർപാപ്പായുമായി നേരിട്ടു നടത്തുന്നതാണ് നയതെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുമുണ്ടായി.

അതിനാലാണ് റോമായുമായി നേരിട്ട് എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തുവാനിടയായത്. റോമിൽനിന്നുള്ള മറുപടി വളരെ ഉത്തേജനപ്രദമായിരുന്നു. യാക്കോബായപ്പള്ളിക്രമങ്ങൾ സ്വീകാര്യങ്ങളാണെന്നും, അവ ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കാമെന്നും, വിവാഹിതരായ പട്ടക്കാരെയും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ആ മറുപടി കല്പനയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

ചിലരുടെ പിൻമാറ്റം

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്ക് മാർ ദിവന്യാസ്യോസിന്റെ റിവിഷൻ അപ്പീലിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുകക്കു

സ്വാഭാവിഗനീതിപ്രകാരം അസാധുവാണെന്ന് വീധി കയറുകയായി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകയപ്പെട്ടാൽ തങ്ങളുടെ കൈവശം ഉറപ്പിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ പ്രതിയോഗികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ശങ്കിക്കുകയാൽ ഈ പുനരുകയാലോചനയിൽ നിന്ന് പിൻമാറണമെന്ന് മാർ ദിവന്നയാസേസ്യസ് തിരുമേനി നിർബന്ധിച്ചു തുടങ്ങി.

പുനരുകയപ്രസംഗം

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായിട്ടാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, ആ സഭാശരീരത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു നില്ക്കുന്നത് ആത്മരക്ഷയ്ക്കു തടസമായിരിക്കും എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ കൊണ്ട് ആ പിൻതിരിപ്പനാലോചനയ്ക്കു ബലനീക്കാർ വഴിപ്പെട്ടില്ല. അങ്ങനെ 1930ജനുവരി 20-ാംതീയതി കൊല്ലത്തെ ലത്തീൻ ബിഷപ്പിന്റെ അനുമതിയിൽ വച്ച് ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധാനത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാൻ, ഒരു വൈദികൻ, ഒരു ശെമ്മാശൻ, ഒരു അൽമേനി എന്നിവർ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു കത്തോലിക്കാപുനരുകയം ഉൽഘാടനം ചെയ്തു.

അതിന്റെ പിറേദിവസം പുലിക്കോട്ടു ജോസഫ് റമ്പാച്ചനും, ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചനും മറ്റു ബലനീ ആശ്രമസ്ഥരും ബലനീ കന്യാസ്ത്രീകളുമെല്ലാം പുനരുകയപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി ഓരോ സ്ഥലത്തുനിന്നും വൈദികരും അല്മേനികളും പുനരുകയപ്പെടുകയും അങ്ങനെ പുനരുകയപ്രസംഗം അനുകൂലനം വളർന്നുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടെ എതിർപ്പും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

1932-ൽ മാർഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമിലെത്തി മാർപാപ്പാതിരുമേനിയിൽനിന്നും പാലിയം സ്വീകരിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയും

തിരുവല്ലാ രൂപതയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മലങ്കര സിറിയൻ കത്തോലിക്കാ ഹൈന്ദവർക്കി 11-ാം പീയൂസ് മാർ പാപ്പാ തിരുമേനി 'ക്രിസ്തോപാസ്' തോരും 'പ്രിൻ ചിപ്പി' എന്നു തിരുവെഴുത്തുമൂലം കല്പിച്ചനുവദിക്കുകയും അതു 1932 ജൂൺ 11-ാം തീയതി നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. 1933 മാർച്ച് 12-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതകാനോനീകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും മാർ ഇവാന്റിയോസ് തിരുമേനി അതിരൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി അവരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1933 നവംബർ 6-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായി മാർ തോയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും നിയമിതനായി. 1937 നവംബർ 29-ാം തീയതി ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പെട്ട മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും 1939 നവംബർ 12-ാം തീയതി കന്നനായക്കാരുടെ മാർ ദീയസ് കോറോസ് മെത്രാനും പുനരെകൃപപ്പെട്ടു.

1943 ഫെബ്രുവരി 21-ാം തീയതി മാർ ദീയസ് കോറോസ് മെത്രാൻ നിര്യാതനായി. 1953 ജനുവരി 29-ാം തീയതി ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ മാർ ഇവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായമെത്രാനായി വാഴിച്ചു. 1953 ജൂലൈ 15-ാം തീയതി മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലൂത്താ കാലം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി ഭരണം തുടരുകയും 1955 ജനുവരി 27-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി 12-ാം പീയൂസ് മാർ പാപ്പായാൽ നിയമിതനാകുകയും ചെയ്തു. മാർ തേയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ശരീരാസ്പാസ്ഥ്യം മൂലം മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി തിരുവല്ലായുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പോസ്തോലിക് ആയി 1938 മുതൽ 1950 വരെ ഭരണം നടത്തി. 1950 മുതൽ 1955 വരെ രൂപതയുടെ മെത്രാനായും ഭരണം തുടർന്നു. തന്റെ സഹായമെത്രാനായി സഖറിയോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയെ

1954 ഏപ്രിൽ 22-ാം തീയതി വാഴിച്ചു. 1955 ജനുവരി 18-ാം തീയതി മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. അപ്പോൾ സഖറിയാസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി അപ്പോസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേററായി ഭരണം നടത്തുകയും 1955 ജനുവരി 27-ാം തീയതി തിരുവല്ലാരൂപതയുടെ മെത്രാനായി നിയമിതനാകുകയും ചെയ്തു. 1956 ജൂൺ 27-ാം തീയതി മാർതെയോഫിലോസ് തിരുമേനി കബറടങ്ങി.

1977 ആഗസ്റ്റ് 28-ാം തീയതി തൊഴിയൂർ സ്വതന്ത്രസുറിയാനി സഭാദ്യക്ഷനായിരുന്ന പൗലോസ് മാർപീലക്സിനോസ് തിരുമേനി പുനരെകപ്പെട്ടു. തിരുമേനി ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ വികാർ ആയി നിയമിതനായിരിക്കുകയാണ്. 1977 സെപ്റ്റംബർ 28-ാം തീയതി തിരുവല്ലാമെത്രാൻ മാർ സഖറിയാസ് അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. 1978 ഒക്ടോബർ 18-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ രൂപത വിഭജിച്ച് ബത്തേരി രൂപത സ്ഥാപിച്ചു. 1978 ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി തിരുവല്ലാരൂപതയുടെ മെത്രാനായി ഐസക് മർ യൂഹാനോൻ തിരുമേനിയും ബത്തേരി രൂപതയുടെ മെത്രാനായി സിറിൽ മാർ ബസസേലിയോസ് തിരുമേനിയും വാഴിക്കപ്പെട്ടു. 1979 ഫെബ്രുവരി 2-ാം തീയതി സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് തിരുമേനി ബത്തേരി രൂപതയുടെ ഭരണാധികാരം ഭൗദ്യോഗികമായി ഏറ്റെടുത്തു. 1980-ൽ പുനരെകുപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കനകജൂബിലി ആഘോഷം കോട്ടയത്തുവെച്ച് ആചരിച്ചു. ജൂബിലി ആഘോഷവേളയിൽ ഡിസംബർ 27-ാം തീയതി ലോറൻസ് മാർ അപ്രേം തിരുമേനി തിരുവനന്തപുരം സഹായമെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. 1980-നൂശേഷം ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും അമേരിക്കയിലും മലങ്കര കത്തോലിക്കർക്കുവേണ്ടി പല ഇടവകകളും സ്ഥാപിതമായി. 1984-ൽ മലങ്കര മേജർ സെമിനാരി രംഭിച്ചു. 1986 ഫെബ്രുവരി 8-ാം തീയതി ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ പട്ടം സെൻറ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ സന്ദർശിച്ചു.

കേരളത്തിലെ രൂപതാതിരുപതകൾ

സീറോ മലങ്കര സഭ

തിരുവനന്തപുരം വൈദിക സംസ്ഥാനം

1 തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത

ഈ അതിരൂപത 1932-ൽ സ്ഥാപിതമായി. ഈ അതിരൂപതയുടെ പ്രഥമ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഈ വാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം 1953-ൽ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി ഭരണഭാരം ഏറ്റു. 1977-ൽ തൊഴിയൂർ സ്വതന്ത്രസുറിയാനിസഭയിൽനിന്നു പുനരുകൃഷ്ട പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി ഏപ്പിസ്കോപ്പൽ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1980-ൽ ലോറൻസ് മാർ അപ്രേം തിരുമേനി അതിരൂപതയുടെ സഹായമെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അതിരൂപതയിൽ 578 ഇടവകകളിലായി 177 ഇടവകവൈദികരും 30 സന്യാസ വൈദികരും 49 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 596 കന്യാസ്ത്രീകളും 227 ഉപദേശിമാരും ഇപ്പോൾ വേല ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആകെ 218,558 കത്തോലിക്കർ ഉണ്ട്. അഞ്ചു കോളേജുകളുൾപ്പെടെ 189 വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും 9 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും 21 ആസ്പത്രികളും ഈ അതിരൂപതയിലുണ്ട്.

2 തിരുവല്ലാരുപത

ഈ രൂപത തുടങ്ങിയത് 1932-ൽ ആണ്. പ്രഥമ മെത്രാൻ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു. പിന്നീട് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം സഖറിയാ

---

*സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ 1987-88 ലെ മലങ്കര വൈദിക പഞ്ചാംഗത്തിൽനിന്നും.

സ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം 1978-ൽ ഐസക് മാർ യൂഹാനോൻ തിരുമേനി രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. 1987-ൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം റൈറ്റ് റവ. മോൺ. ജോൺ പുണ്ടേവാലൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി. 1988-ൽ അദ്ദേഹം രൂപതയുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. തിരുവല്ലാ രൂപതയിൽ 166 ഇടവകകളിലായി 108 ഇടവക വൈദികരും 34 സന്യാസവൈദികരും 26 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 265 കന്യാസ്ത്രീകളും ഏതാനും ഉപദേശിമാരും വേലചെയ്തുവരുന്നു. ആകെ 36,561 കത്തോലിക്കർ ഉണ്ട്. 49 വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും ഇതരസാമൂഹ്യക്ഷേമകേന്ദ്രങ്ങളും ഈ രൂപതയിലുണ്ട്.

3 ബത്തേരി രൂപത

1978-ൽ തിരുവല്ലാ രൂപത വിഭജിച്ച് ഉണ്ടായതാണ് ബത്തേരി രൂപത. ഇതിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാൻ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് തിരുമേനിയാണ്. ആകെ 79 ഇടവകകൾ ഉണ്ട്. 47 ഇടവക വൈദികരും 11 സന്യാസവൈദികരും 105 കന്യാസ്ത്രീകളും 18,586 വിശ്വാസികളും ഈ രൂപതയിലുണ്ട്. 34 വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും 13 ആശുപത്രികളും ഇതര സാമൂഹ്യക്ഷേമകേന്ദ്രങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നു.

സീറോ മലബാർ സഭ*

എറണാകുളം വൈദികസംസ്ഥാനം

1 എറണാകുളം അതിരൂപത

കൊച്ചിൻ കോർപ്പറേഷനിൽ ഏറ്റവും അധികം ജനത്തിരക്കുള്ള എറണാകുളം ബ്രോഡ് വെയുടെ സമീപമാണ് അതിരൂപതാമന്ദിരവും മിനി ബസ്സിക്കാ

---

*സംഗീതി വിവരക്കണക്കുകൾ 1984-ലെ കാതലിക് ഡയറക്ടറിയിൽനിന്നും.

യും. 1896 ജൂലൈ 28-ാം തീയതി ഏറണാകുളം വികാരിയാത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മാർ ജൂയിസ് പഴേപറമ്പിൽ ആദ്യത്തെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി ഭരണം നടത്തി. 1923-ൽ സീറോ മലബാർ ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അന്നത്തെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയും മാർ ജൂയിസ് പഴേപറമ്പിലിന്റെ പിൻഗാമിയുമായ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്തീനോസ് പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തായിത്തീർത്തു. ഇന്നു ഈ അതിരൂപതയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാവിധ പുരോഗതികളുടെയും സൂത്രധാരകൻ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയാണെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ 1969-ൽ കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പ്രഥമ കർദ്ദിനാളാണ് ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ. അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ അതിരൂപതാദ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നും വിരമിച്ചതോടെ മാർസെബാസ്റ്റ്യൻ മക്യൂഴിക്കരി അതിരൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി. 1985 ജൂലൈ 3-ാം തീയതി, പങ്ങനാശേരി രൂപതാദ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ ആന്റണി പടിയറ അതിരൂപതയുടെ ഭരണസാരഥ്യം ഏറ്റെടുത്തു. 1987 ൽ കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിൽ കാലംചെയ്തു. 1988-ൽ മാർ ആന്റണി പടിയറ തിരുമേനികർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1956-ൽ ഈ അതിരൂപതവിഭജിച്ചു സ്ഥാപിതമായതാണ് കോതമംഗലം രൂപത. ഈ അതിരൂപതയിലെ കത്തോലിക്കാ ജനസംഖ്യ 325000 ആണ്. 129 ഇടവകകളും 162 കപ്പലുകളും 291 ഇടവക വൈദികരും 380 സന്യാസവൈദികരും 83 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 3350 സന്യാസിനികളും ഇവിടെ ഉണ്ട്. 38 ആശുപത്രികളും 27 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും രൂപതാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സേവനരംഗത്തുണ്ട്. 6 കോളേജുകളും മറ്റു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും അതിരൂപതയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

2 തൃശൂർ രൂപത

സീറോ മലബാർ സഭയിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു വികാരിയാത്തുകളിലൊന്നാണു തൃശൂർ വികാരിയാത്ത്. 1887 മേയ് 20-ാം തീയതി പരി. പിതാവു ലേയോ XIII-ാമൻ മാർപ്പാപ്പായാണ് തൃശൂർ വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിച്ചത്. പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക മോൺ. അഡോൾഫ് ഇ. മെഡ്ലിക്കോട്ട് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് മാർ യോഹന്നാൻ മേനച്ചേരി പ്രഥമ ഏതദ്ദേശീയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി മാർ ഫ്റാൻസിസ് വാഴപ്പള്ളിൽ 1921-ൽ അഭിഷിക്തനായി. മാർ ഫ്റാൻസിസ് വാഴപ്പള്ളിയാണ് പ്രഥമ മെത്രാൻ. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ തൃശൂർ രൂപതയെ ഇന്നത്തെ നിലയിലെത്തിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച മേധാശക്തി മാർ വാഴപ്പള്ളിയുടേതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം 1944-ൽ മാർജോർജ്ജ് ആലപ്പാട്ട് രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. 1955-ൽ തൃശൂർ രൂപത കോയമ്പത്തൂർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലേക്കുവ്യാപിപ്പിച്ചു. രൂപതയെ 26വർഷം സേവിച്ചതിനുശേഷം പ്രായാധിക്യം മൂലം മാർആലപ്പാട്ട് ജോലിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചപ്പോൾ മാർ ജോസഫ് കുണ്ടുകുളം രൂപതാദ്യക്ഷണനായി. തൃശൂർ രൂപത വിഭജിച്ചു 1974-ൽ പാലക്കാട്ടു രൂപതയും 1978-ൽ ഇരിഞ്ഞാലക്കുട രൂപതയും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കത്തോലിക്കാജനസംഖ്യയുള്ള തൃശൂർ രൂപതയിൽ 349165 വിശ്വാസികളുണ്ട്. ഇടവകകളുടെ എണ്ണം 135.170 ഇടവക വൈദികരും 65 സന്യാസ വൈദികരും 99 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 2349 കന്യാത്രീകളും ഈ രൂപതയിൽ സേവനമനുഷ്ടിച്ചുവരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് രൂപതയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 21 കോളേജുകളും 160 സ്കൂളുകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ആതുരസേവനത്തിൽ

പിന്നോക്കമല്ലാത്ത ഈ രൂപതയുടെ കീഴിൽ 33 ആശുപത്രികളും 23 അനാഥശാലകളുമുണ്ട്.

3 തലശ്ശേരിരൂപത

ഇരൂപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വതന്മത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട ജനപൈരുപ്പവും കൃഷിഭൂമിയുടെ കുറവും പുതിയമേച്ചിൽപ്പുരം തേടിയിറങ്ങുവാനുള്ള പ്രവണത പ്രബുദ്ധ ക്രൈസ്തവജനതയിലുണർത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ധ്യാനശീലരായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മലബാറിന്റെ വിരിമാറിലേക്ക് സംഘടിതമായി കുടിയേറി. ഈ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി 1953-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ് തലശ്ശേരി രൂപത. പാലാരുപതയിൽപ്പെട്ട മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വെള്ളോപ്പള്ളിയാണ് രൂപതയുടെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിക്കുന്നത്. കുറഞ്ഞൊരു കാലംകൊണ്ട് അസൂയാർഹമായ പുരോഗതി മലബാർ പ്രദേശത്ത് കൈവന്നതിന്റെ പിന്നിലെ മാസ്തരരഹസ്യം പ്രഗത്ഭനായ വള്ളോപ്പള്ളിൽ മെത്രാന്റെയും പ്രഥമ വൈദികരുടെയും കർമ്മശക്തിയാണ്. 1955-ൽ ഈ രൂപതയുടെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം ഊട്ടി, മൈസൂർ കോയമ്പത്തൂർ, മംഗലാപുരം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിപ്പിച്ചു. ഈ രൂപതയിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞതാണ് മാനന്തവാടി രൂപത.

309856 കത്തോലിക്കരുള്ള തലശ്ശേരി രൂപതയിൽ 160 ഇടവകപ്പുകളികളുണ്ട്. 285 വൈദികരും 895 കന്യാസ്ത്രീകളും ഈ രൂപതയിലുണ്ട്. ഒരു കോളജുൾപ്പെടെ 96 വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും 9 ആശുപത്രികളും 10 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും രൂപതയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

4 കോതമംഗലംരൂപത

മലയോടു മല്ലിട്ടു ജീവിക്കുന്ന മലയോരകർഷകരായ ക്രൈസ്തവർക്കുവേണ്ടി 1956-ൽ എറണാകുളം

അതിരൂപത വിഭജിച്ചു സ്ഥാപിച്ചതാണ് കോതമംഗലം രൂപത. ഒരു ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രമായ കോതമംഗലം തന്നെയാണ് ഈ രൂപതയുടെ കേന്ദ്രവും. എറണാകുളം വികാരി ജനറലായിരുന്ന മോൺ. മാത്യു പോത്തനാമൂഴിയായിരുന്നു ഈ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ. കർമ്മകുശലനും സ്നേഹസമ്പന്നനുമായ മാർ പോത്തനാമൂഴിയുടെ ഭാവനാതല്പജങ്ങളാണ് ഇന്നു അവിടെയുള്ള എല്ലാ കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനങ്ങളും. 1978-ൽ തന്റെ പിൻഗാമിയായ മാർ ജോസഫ് പുന്നക്കോട്ടിലിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു വാഴിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു. മാർ ജോസഫ് പുന്നക്കോട്ടിലാണ് ഇന്ന് കോതമംഗലം രൂപതയുടെ അജപാലകൻ.

ഈ രൂപതയിലെ കത്തോലിക്കാ ജനസംഖ്യ 322700 ആണ്. 218 ഇടവക വൈദികരും 51 സന്യാസവൈദികരും 11 സന്യാസസഹോദരൻമാരും 1997 കന്യാസ്ത്രീകളും ഈ രൂപതയിലെ 182 ഇടവകകളിൽ വിവിധ സേവനങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. മൂന്നുകോളേജുകളും 206 വിദ്യാലയങ്ങളും 37 ആശുപത്രികളും 14 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ഈ രൂപതയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

5 മാനന്തവാടി രൂപത

പാലാരുപതയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന മാർ ജേക്കബ് തുകുഴി അദ്യക്ഷനായ മാനന്തവാടി രൂപത 1973 മേയ് 1-ാം തീയതിയാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. തലശ്ശേരി രൂപതയിൽനിന്നുവേർതിരിച്ച ഈ രൂപത മലബാർ, മൈസൂർ, മംഗലാപുരം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു. ഈ അഭിനവരൂപതയെ പാലൂട്ടി വളർത്തുവാൻ മാർ ജേക്കബ് തുകുഴിയും അവിടത്തെ പ്രഗത്ഭരായ യുവവൈദികരും കിണഞ്ഞൂൽ സാഹിച്ചുവരുന്നു. ഈ രൂപത വിഭജിച്ചാണ് 1986-ൽ താമരശേരി രൂപത സ്ഥാപിതമായത്.

111000 കത്തോലിക്കർ 107 ഇടവകകളിലായി ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നു. 62 ഇടവക വൈദികരും 53 സന്യാസ

വൈദികരും 16 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 418 കന്യാസ്ത്രീകളും ഇവിടെ അത്യഭ്യന്തരം ചെയ്യുകയാണ്. 36 സ്കൂളുകളും 23 ആസ്പത്രികളും 9 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്.

6 പാലക്കാട്ടുരൂപത

വിശാലമായ തൃശൂർ രൂപതയുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളും കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയുടെ ഏതാനും ഭാഗവും ചേർത്ത് 1974 സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി രൂപം കൊടുത്തതാണ് പാലക്കാട്ടുരൂപത. രൂപതാഭ്യക്തനായ മാർ ജോസഫ് ഇരുമ്പൻ തൃശൂർ രൂപതയുടെ വികാരി ജനറലായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച പ്രാക്തന പരിചയംകൊണ്ട് സമ്പന്നനാണ്. ഭാസ്യരമായ ഭാവിയിലുള്ള ഈ രൂപതയിലെ കത്തോലിക്കാ ജനസംഖ്യ 33204 ആണ്. 49 ഇടവകകളും 26 മിഷൻ സ്കൂളുകളുമുള്ള ഈ രൂപതയിൽ 55 വൈദികരും 534 സന്യാസിനികളും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 7 കോളേജുകളും 32 സ്കൂളുകളും 13 ആശുപത്രികളും 10 ആതുരശാലകളുമാണിവിടുത്തെ ഇതര കത്തോലിക്കാ സ്ഥാപനങ്ങൾ.

7 ഇരിഞ്ഞാലക്കുട രൂപത

മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രഥമ രേണകേന്ദ്രമായിരുന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഉൾപ്പെടുന്ന ഈ രൂപത തൃശൂർ രൂപതയിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് 1978-ൽ ആണ്. മാർ ജെയിംസ് പഴയാറിൽ ആണ് രൂപതാഭ്യക്ഷൻ. 1978-ൽ മാർ പഴയാറിൽ അഭിഷിക്തനായി. എണ്ണത്തിൽ 207064 വരുന്ന കത്തോലിക്കർ 93 ഇടവകകളിലും 20 മിഷനുകളിലുമായി ജീവിക്കുന്നു. 122 ഇടവക വൈദികരും 89 സന്യാസവൈദികരും 22 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 1071 കന്യാസ്ത്രീകളും ഇവിടെ സേവനംചെയ്യുന്നു. 4 കോളേജുകളും 75 സ്കൂളുകളും 18 ആശുപത്രികളും 16 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ഈ രൂപതയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

8 താമരശ്ശേരി രൂപത

1986-ൽ തലശ്ശേരി രൂപത വിഭജിച്ചു. വിഭജിച്ചു താമരശ്ശേരി രൂപത സ്ഥാപിച്ചു. രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായി എറണാകുളം സഹായമെത്രാനായിരുന്ന മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ മങ്കുഴിക്കരി നിയമിതനായി. 66 ഇടവകപ്പള്ളികളും 15 മിഷൻ സ്റ്റേഷനുകളും 21 ഹൈസ്കൂളുകളും 3 ആശുപത്രികളും 11 ആതുരാലയങ്ങളും ഇതര സാമൂഹ്യക്ഷേമ കേന്ദ്രങ്ങളും ഈ രൂപതയിലുണ്ട്. 11 സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലായി 75 പേരും 49 മാങ്ങളിലായി 486 കന്യാസ്ത്രീകളും ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരി വൈദിക സംസ്ഥാനം

1 ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപത

1887-ൽ കോട്ടയം വികാരിയാത്തു എന്ന പേരിൽ അനുവദിക്കുകയും പിന്നീട് ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലേക്കു ആസ്ഥാനം മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ വികാരിയാത്തിന്റെ പ്രഥമ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ചാൾസ് ലവീഞ്ഞു എസ്. ജെ. എന്ന വിദേശമെത്രാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് അന്നത്തെ വികാരി ജനറലായിരുന്ന മാത്യു മാക്കീൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിയുടെ പ്രഥമ ഏതദ്ദേശീയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായിരുന്നമേറ്റു. 1911-ൽ കന്നായവിഭാഗക്കാർക്കുവേണ്ടി കോട്ടയം വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ മാർ മാത്യു മാക്കീൽ കോട്ടയത്തേക്കു മാറി. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ മാർ തോമസ് കുര്യാളശ്ശേരി നിയമിതനായി. 1923-ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി ഒരു രൂപതയുടെ നിലയിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർതോമസ് കുര്യാളശ്ശേരി അവിടത്തെ പ്രഥമ മെത്രാനായത്തീർന്നു. ദീവ്യ കാരൂണ്യആരാധനാസമൂഹ (S. A. B. S.) ത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ മാർ കുര്യാളശ്ശേരിയിൽ ആണ്. ദീവ്യ കാരൂണ്യകേന്ദ്രവും പുണ്യശ്ലോകനുമായ മാർ കുര്യാളശ്ശേരി 1925-ൽ റോമിൽവെച്ചു നിര്യാതനായതിനെ

തുടർന്നു മാർ ജെയിംസ് കാളാശേരിൽ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആയിരക്കണക്കിനു യുവത്തിടമ്പുകൾ സഹ്യനപ്പുറത്തു പ്രേഷിതരംഗങ്ങളിലേക്കു ഇറങ്ങി തിരിച്ചതു മാർ കാളാശേരിയുടെ കാലത്താണ്. 1949 ഒക്ടോബർ 27-ാം തീയതി ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയുടെ വടക്കുകിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു പാലാ രൂപത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മാർ മാത്യു കാവുക്കാട്ടു ചങ്ങനാശ്ശേരിയുടെയും മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പാലാരൂപതയുടെയും മെത്രാൻമാരായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. 1955 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയുടെ അതിർത്തി തെക്കു കന്യാകുമാരിവരെ വികസിപ്പിച്ചു. 1956-ൽ ചങ്ങനാശേരി അതിമെത്രാസന പദവിയിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു. പാലായും കോട്ടയവും സാമന്ത രൂപതകളാവുകയും ചെയ്തു. ശാന്തശീലനും സ്നേഹനിധിയുമായ മാർ മാത്യു കാവുക്കാട്ടുമെത്രാപ്പോലീത്താ 1969 ഒക്ടോബർ 9-ാം തീയതി നിര്യാതനായപ്പോൾ മാർ ആൻറണി പടിയറമെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈട്ടി ലത്തീൻ രൂപതയുടെ മെത്രാനായിരിക്കവേയാണ് ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന അദ്ദേഹത്തെ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥലം മാറ്റി നിയമിച്ചത്. കേരളത്തിനുവെളിയിൽ താമസിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അപ്പസ്തോലിക വിസിറ്ററും കേരള കാതലിക് ബിഷപ്പ്സ് കോൺഫറൻസിന്റെ (K C B C) അദ്യക്ഷനുമായി മാർ ആൻറണി പടിയറ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നും എറണാകുളം അതിരൂപതാദ്യക്ഷനായി സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടതിനെതുടർന്ന് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ ജോസഫ് പവുത്തിൽ ഇവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി.

333194 കത്തോലിക്കർ ഈ അതിരൂപതയുടെ അതിർത്തികൾക്കുള്ളിൽ നിവസിക്കുന്നു. 123 ഇടവകപ്പ

ഉള്ളികളും 47 മിഷൻ സ്റ്റേഷൻസും 6 കോളേജുകളും 166 മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങളും 27 ആശുപത്രികളും 15 അഗതി മന്ദിരങ്ങളും ഈ അതിരൂപതയിലുണ്ട്. 285 ഇടവക വൈദികരും 19 സന്യാസ വൈദികരും 1824 കന്യാസ്ത്രീകളും ദൈവത്തിനും രാജ്യത്തിനും വേണ്ടി അഹോരാത്രം പണിയെടുത്തു അതിരൂപതയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

2 കോട്ടയം രൂപത

വിശുദ്ധ പത്താം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ 1911 ആഗസ്റ്റ് 29-ാം തീയതി ഇൻ യൂണിവേർസി ക്രിസ്ത്യാനി (In universi Christiani) എന്ന തിരുവെഴുത്തു വഴി കുന്നായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമായി സ്ഥാപിച്ചതാണ് കോട്ടയം വികാരിയാത്ത്. മാർ മാത്യു മാക്കീൽ ആയിരുന്നു പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക. 1914-ൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനായപ്പോൾ മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ കോട്ടയം രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായി തീർന്നു. രൂപതയുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം കഠിനാഭ്യാസം ചെയ്തു. കോട്ടയം രൂപതയുടെ ശില്പി എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. മാർ തോമസ് തറയിൽ 1945-ൽ പിൻതുടർച്ചാവകാശമുള്ള സഹായ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1951-ൽ മാർ ചുളപ്പറമ്പിൽ നിര്യാതനായപ്പോൾ മാർ തോമസ് തറയിൽ രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. രൂപതയിലെങ്ങും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന നിരവധി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ വിപ്ലവം കൂടിയായ മാർ തോമസ് തറയിൽ മെത്രാന്റെ അശ്രാന്ത പരിശ്രമഫലമാണ്. പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം 1974 സെപ്റ്റംബർ 15-ാം തീയതി മാർ തോമസ് തറയിൽ തന്റെ സഹായ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ കൂര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരിയെ ഭരണഭാരം ഏല്പിച്ച ശേഷം പൊതുജീവിതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു. 1975 ജൂലൈ 26-ാം തീയതി മാർ തോമസ് തറയിൽ നിര്യാ

തനായി. മാർ കുര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരി ഇന്നുരുപതയ്ക്കു വിദഗ്ധമായ നേതൃത്വം കൊടുത്തു നയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

1955 ഏപ്രിൽ 29-ാം തീയതി പരി. പിതാവു XII -ാം പിയൂസ് മാർപാപ്പ സീറോമലബാർ സഭയുടെ അതിർത്തി മുഴുവനിലുമുള്ള ക്നാനായ വിഭാഗം കത്തോലിക്കരുടെ മേലുള്ള അധികാരം കോട്ടയം രൂപതനുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

ഇന്നു ഈ രൂപതയിൽ 108775 കത്തോലിക്കരുണ്ട്. 99 ഇടവകകളിലായി 131 വൈദികർ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. കന്യാസ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം 792 ആണ്. 2 കോളേജുകളും 74 സ്കൂളുകളും 9 ആശുപത്രികളും 5 അനാഥശാലകളും ഇവിടെ ഉണ്ട്.

3 പാലാ രൂപത

ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു 1949-ൽ സ്ഥാപിതമാണ് പാലാ രൂപത. 1951 ജനുവരി 4-ാം തീയതിയാണ് ഈ രൂപത സമുദായം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ ആയിരുന്നു പ്രഥമരൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ. 1973 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ പാലാ രൂപതയുടെ സഹായമെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പ്രായാധിക്യത്താൻ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചതിനെത്തുടർന്നു മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനായി. 1985-ൽ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ കാലംചെയ്തു. 132 ഇടവകകളിലായി 278175 കത്തോലിക്കർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന പാലാ രൂപതയിൽ 390 ഇടവകവൈദികരും 76 സന്യാസവൈദികരും 14 സന്യസസഹോദരന്മാരും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഖിവിധസന്യാസസഭകളിൽപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം 3486 ആകുന്നു. 6 കോളേജുകളും 172 സ്കൂളുകളും 15 ആശുപത്രിക

ളും 32 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ഈ രൂപതയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

4 കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപത

ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയുടെ കിഴക്കൻ മലയോരപ്രദേശങ്ങൾ വിഭജിച്ചു സ്ഥാപിച്ചതാണ് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപത. 1977 ഫെബ്രുവരി 25-ന് ഈ രൂപത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മാർ ജോസഫ് പൗവ്വത്തിൽ ആയിരുന്നു പ്രഥമ രൂപതാഭ്യക്തൻ. അദ്ദേഹത്തെ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ഉയർത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് 1987ൽ മാർ മാത്യു വട്ടക്കുഴിയെ ഇവിടുത്തെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. ബാലാരിഷ്ടരകളെ അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ രൂപതയിൽ 141425 കത്തോലിക്കരുണ്ട്. 130 ഇടവകകളിലായി 102 ഇടവക വൈദികരും 20 സന്യാസവൈദികരും 16 സന്യാസസഹോദരന്മാരും 820 കന്യാസ്ത്രീകളും ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഒരു കോളേജും 43 സ്കൂളുകളും 23 ആശുപത്രികളും 7 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

ലത്തീൻസഭ

വരാപ്പുഴ വൈദിക സംസ്ഥാനം

1 വരാപ്പുഴ അതിരൂപത

ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി 1845-ൽ മംഗലാപുരം, വരാപ്പുഴ, കൊല്ലം എന്നു മൂന്നു വികാരിയാത്തുകളെ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ രൂപംകൊണ്ടതാണ് വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്ത്. വടക്ക് ഭാരതപ്പുഴ മുതൽ തെക്ക് പമ്പാനദിവരെയായിരുന്നു ഈ വികാരിയാത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമേഖല. അക്കാലത്തു മലബാർ സുറിയാനികത്തോലിക്കരും ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളും വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രെപ്പൊഗാന്താ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു ഈ വികാരിയാത്ത് സ്ഥാപി

തമായത്. കർമ്മലീത്തസഭയിൽപ്പെട്ട മോൺ. ലൂദോ വിക്ടൂസ് ആണ് പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ. 1886-ൽ വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. കൊച്ചിയും കൊല്ലവും സാമന്തരൂപതകളായിത്തീർന്നു. വിജയപുരം രൂപത 1930-ൽ വരാപ്പുഴ അതിരൂപത വിഭജിച്ചുണ്ടായതാണ്. വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയുടെ പ്രഥമ അതിരൂപതാദ്യക്ഷൻ ലെയോനാർഡ് ലൂയി മെല്ലാനാ ഒ. സി. ഡി. ആയിരുന്നു. അവസാനത്തെ വിദേശമെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന എയ്ഞ്ചൽ മേരിപേരെസ് സിസിലിയ ഒ. സി. ഡി. (1910-1935) യെ തുടർന്ന് മാർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പേറ്റി ഏതദ്ദേശീയമെത്രാപ്പോലീത്താ 1970 വരെ അതിരൂപതയെ ഭരിച്ചു. ഡോ. ജോസഫ് കേളന്തറ 1971-ൽ ഭരണമേറ്റു. ഈ അതിരൂപതയുടെ സഹായമെത്രാനായി ഡോ. ആൻറണി തണ്ണിക്കോട്ടിൽ 1979 നിയമിക്കപ്പെട്ടു. തിരുമേനി 1984-ൽ നിര്യാതനായി. 1986-ൽ ഡോ. ജോസഫ് കേളന്തറ കാലംചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് വിജയപുരം രൂപതാദ്യക്ഷനായിരുന്ന ഡോ. കൊർണേലിയോസ് ഇലഞ്ഞിക്കലിനെ ഇവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി തിരുസിംഹാസനം നിയമിച്ചു. 1987-ൽ ഈ രൂപത വിഭജിച്ച് കോട്ടപ്പുരം രൂപത നിലവിൽവന്നു.

ഈ അതിരൂപതയിൽ 263565 വിശ്വാസികളും 59 ഇടവകപ്പള്ളികളും 225 ഇടവകവൈദികരും 727 കന്യാസ്ത്രീകളുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു 6 കോളേജുകളും 196 സ്കൂളുകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 11 ആശുപത്രികളും 22 അനാഥമന്ദിരങ്ങളും ഈ അതിരൂപതയിലുണ്ട്. വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയുടെ ആസ്ഥാനം എറണാകുളമാണ്.

2 കൊല്ലം രൂപത

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പഴക്കംചെന്ന ലത്തീൻ രൂപതയാണ് കൊല്ലം. 1329-ൽ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ XXII-ാമൻ മാർപ്പാപ്പാ ജോർഡാനസ് കാരറലാനി എന്ന ഡൊമിനിക്കൻ സന്യാസവൈദികനെ കൊല്ല

ത്തെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. 1502 മുതൽ പോർട്ടുഗീസ് ഫ്രാൻസിസ്കൻ മിഷനറിമാർ ഇവിടെ പ്രേഷിതവേലചെയ്തുതുടങ്ങി. 1523-ൽ ഗോവാ രൂപത സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ കൊല്ലം ഗോവായുടെ കീഴിലായി. പിന്നീട് 1558-ൽ കൊച്ചി രൂപത സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതു കൊച്ചിയുടെ ഭരണത്തിനധീനമായിത്തീർന്നു. പിന്നീട് 1845-ൽ കൊല്ലം വികാരിയത്തു രൂപം കൊണ്ടു. 1886-ൽ അതിനെ ഒരു രൂപതയാക്കി. ഡോ. ജറോം എം. ഫെർണാണ്ടസ് തിരുമേനി ആയിരുന്നു പ്രഥമഏതദ്ദേശീയമെത്രാൻ. പ്രായാധിക്യത്താൽ ജോലിയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം വിരമിച്ചപ്പോൾ ഡോ. ജോസഫ് ഫെർണാണ്ടസ് ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. 1985-ൽ ഈ രൂപത വിഭജിച്ചാണ് പുനലൂർ രൂപത സ്ഥാപിച്ചത്. 200272 വിശ്വാസികളുണ്ട്. 112 വൈദികർ ജോലിചെയ്യുന്ന 73 ഇടവകകൾ ഈ രൂപതയിലുണ്ട്. 113 സന്യാസികളും 1301 കന്യാസ്ത്രീകളും ഇവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. 4 കോളേജുകളും 128 സ്കൂളുകളും 12 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും 12 ആശുപത്രികളും രൂപതാതീർത്തിക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

3 കൊച്ചിരൂപത

1558-ലാണ് കൊച്ചി രൂപതയുടെ സ്ഥാപനം. പോർട്ടുഗീസ് പദ്രുവാദോഭരണത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച രണ്ടാമത്തെ രൂപതയാണ് കൊച്ചി രൂപത. ഗോവ അതിരൂപതയുടെ ഒരു സാമന്തരൂപതയായിരുന്നു ഇത്. 1838 ഏപ്രിൽ 24-ാം തീയതി പദ്രുവാദോ ഭരണം നിർത്തലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി ഈ ഭദ്രാസനവും നിന്നുപോയി. 1857-ൽ പദ്രുവാദോ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ കൊച്ചി രൂപത വീണ്ടും നിലവിൽവന്നു. 1886-ൽ കൊച്ചി, വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയുടെ കീഴിൽ ഒരു സാമന്തരൂപതയായിത്തീർന്നു. ഈ രൂപത വരാപ്പുഴയ്ക്കും കൊല്ലത്തിനുമിടയ്ക്ക് തീരപ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 1952-ൽ കൊച്ചി വിഭജിച്ച് ആലപ്പുഴ രൂപത സ്ഥാപിച്ചു. അവ

സാനത്തെ വിദേശമെത്രാൻ ഡോ. ആൽവെർണസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെകാലശേഷം ഏതദ്ദേശീയനായ മോൺ. ഏഴേടത്ത് 1952-ൽ ഭരണമേറെടുത്തു. ഇപ്പോഴത്തെ രൂപതാദ്യക്ഷൻ ഡോ. ജോസഫ് കുരീത്തറയാണ്.

ഈ രൂപതയിൽ 39 ഇടവകകളിലും 47 മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളിലുമായി 66 ഇടവക വൈദികരും 22 സന്യാസവൈദികരും രണ്ടു സന്യാസസഹോദരൻമാരും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. രണ്ടു കോളേജുകൾ ഉൾപ്പെടെ 89 വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. 13 ആശുപത്രികളും 9 അഗതിമന്ദിരങ്ങളുമാണ് ഇവിടത്തെ ഇതര കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനങ്ങൾ. വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം 156798 ആകുന്നു.

4 തിരുവനന്തപുരം

കൊല്ലം രൂപത വിഭജിച്ച് 1937-ൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് ഈ രൂപത. കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിലാണ് ഈ രൂപതയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം. ഇതിന്റെ ആദ്യത്തെ മെത്രാൻ ഡോ. വിൻസൻറ് ഡരേ തിരുമേനി ആയിരുന്നു. ഡോ. പീറ്റർ ബി. പെരേര തിരുമേനി 1955-ൽ പ്രഥമ ഏതദ്ദേശീയ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണത്തെതുടർന്ന് ഡോ. ജേക്കബ് അച്ചാരൂപറമ്പിൽ ഇപ്പോൾ രൂപതാദ്യക്ഷനായി ഭരണം നടത്തുന്നു. 102 ഇടവകഭേവാലയങ്ങളും മൂന്നുറോളം മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളുമുള്ള ഈ രൂപതയിൽ 105 ഇടവകവൈദികരും 60 സന്യാസവൈദികരും 40 സന്യാസസഹോദരൻമാരും 1326 സിസ്റ്റേഴ്സും ജോലിചെയ്യുന്നു. 4 കോളേജുകളും 62 ഇതര വിദ്യാലയങ്ങളും 21 ആശുപത്രികളും 14 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ഈ രൂപതയിലുണ്ട്. 380000 കത്തോലിക്കർ ഈ രൂപതയിലുണ്ട്.

5 കോഴിക്കോട്

1928-ൽ മംഗലാപുരം രൂപതയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി സ്ഥാപിച്ചതാണു കോഴിക്കോടു രൂപത.

ഡോ. അൽദോമരിയ പത്രോണി ആയിരുന്നു ഒടുവി
ലെത്തെ വിദേശമെത്രാൻ. ഈ രൂപതയും വരാപ്പുഴ അ
തിരൂപതയുടെ ഒരു സാമന്തരൂപതയാണ്. ഡോ.
മാക്സ്വെൽ നൊറോന്താ ആണ് രൂപതാധ്യക്ഷൻ.

49572 വിശ്വാസികൾ 67 ഇടവകകളിലായി വ്യാ
പിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. 64 ഇടവകവൈദികരും 64 സ
ന്യാസവൈദികരും 31 സന്യാസസഹോദരൻമാരും 1007
കന്യാസ്ത്രീകളും ജോലി ചെയ്യുന്നു. 1 കോളേജും
89 സ്കൂളുകളും 19 ആശുപത്രികളും 25 അഗതിമ
ന്ദിരങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്.

6 വിജയപുരം

1930-ൽ വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിൽനിന്നു വേർ
പെടുത്തി സ്ഥാപിച്ച ഈ രൂപതയുടെ പ്രഥമമെ
ത്രാൻ വിദേശീയനായ ഡോ. ബൊനവെന്തുരാ O. C. D.
ആയിരുന്നു. തുടർന്ന് ഏതദ്ദേശീയനായ ഡോ. കൊർ
ണേലിയൂസ് ഇലഞ്ഞിക്കൽ രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുത്തു
1988-ൽ റൈറ്റ് റവ. പീറ്റർ തുരുത്തിക്കോണം രൂപ
താധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കോട്ടയമാണ് ഈ
രൂപതയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം. 74900 ജനങ്ങളും 66 ഇട
വകകളും 65 മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളും 80 ഇടവകവൈദി
കരും 34 സന്യാസവൈദികരും 25 സന്യാസസഹോദരൻ
മാരും 295 കന്യാസ്ത്രീകളും ഇവിടെയുണ്ട്. 53 സ്
കൂളുകളും 4 ആശുപത്രികളും 19 അഗതിമന്ദിരങ്ങ
ളും ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

7 ആലപ്പുഴ

1951-ൽ കൊച്ചി രൂപതയിൽ നിന്ന് വേർപെടു
ത്തി സ്ഥാപിച്ചതാണ് ഈ രൂപത. ഡോ. മൈക്കിൾ
ആറട്ടുകുളമാണ് രൂപതാഭ്യക്ഷൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സഹായമെത്രാനായി 1983-ൽ പീറ്റർ ചേന്റപ്പറമ്പിൽ
തിരുമേനിയെ വാഴിച്ചു. 75 ഇടവകവൈദികരും അഞ്ചു
സന്യാസവൈദികരും ഒരു സന്യാസസഹോദരനും 280

കന്യാസ്ത്രീകളും 26 ഇടവകകളിലും 30 മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. രണ്ടു കോളേജുകളും 54 സ്കൂളുകളും 7 ആശുപത്രികളും 5 അഗതിമന്ദിരങ്ങളും ആണ് ഇവിടത്തെ കത്തോലിക്കാ സ്ഥാപനങ്ങൾ. ഇവിടത്തെ കത്തോലിക്കാജനസംഖ്യ 113431 ആണ്.

8 പുനലൂർ

1985-ൽ കൊല്ലം രൂപത വിഭജിച്ചു പുനലൂർ രൂപതസ്ഥാപിച്ചു. പ്രഥമമെത്രാനായി ഡോ. മത്തിയാസ് കാപ്പിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

9 കോട്ടപ്പുറം

1987-ൽ വരാപ്പുഴ അന്തി രൂപത വിഭജിച്ചു കോട്ടപ്പുറം രൂപതസ്ഥാപിച്ചു. ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് കല്ലറക്കലാണ് പ്രഥമമെത്രാൻ.

എല്ലാ ലത്തീൻ രൂപതകളും പ്രോപ്പഗാന്ദാതിരു സംഘത്തിന്റെ കീഴിലാണ്.

A. M. D. G. Mque